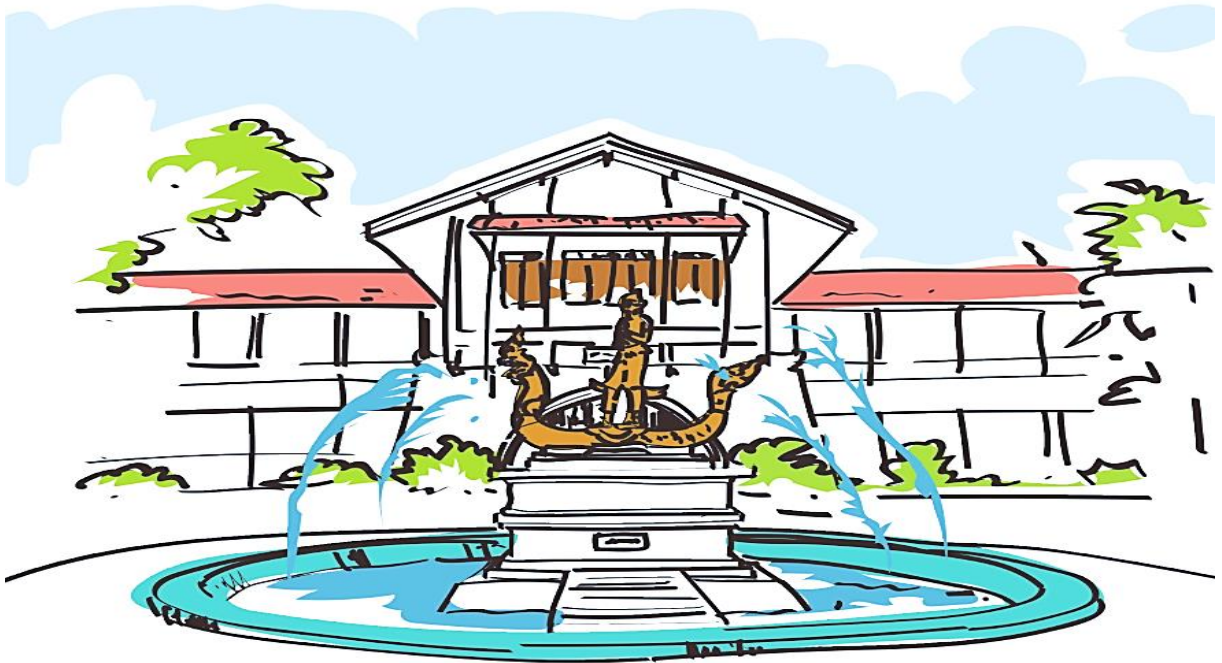

แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้
ฉบับที่ 13(พ.ศ.2565-2569)ฉบับปรับปรุงและ
แผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัยแม่โจ้
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ ในการประชุมครั้งที่ 7/2565 เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2565
(อยู่ระหว่างการพิจารณาเสนอทบวงค่าเป้าหมายตัวชี้วัด)

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมา วัตถุประสงค์ และกระบวนการในการจัดทำแผน	1
2. กรอบแนวคิดและเนื้อหาสาระของแผน	3
ส่วนที่ 2 วิเคราะห์สภาพแวดล้อม	5
1. บริบทที่เปลี่ยนแปลงในระดับชาติ	5
2. สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา	10
3. นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้อง	13
4. สรุปนโยบายและโครงการที่สำคัญของรัฐบาล	18
5. ผลกระทบและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของ โรคโควิด-19	32
ส่วนที่ 3 แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2565-2569)	41
และแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566	
แผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566	77
ภาคผนวก	104
1. มติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบแผนฯ	
2. มติที่ประชุมคณะกรรมการ	
3. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการรับฟังความคิดเห็น เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย แม่โจ้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (MJU Feedback for Development 2022) และการวิเคราะห์ SWOT Analysis	

ส่วนที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา วัตถุประสงค์ และกระบวนการในการจัดทำแผน

(1) ความเป็นมา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) อยู่ระหว่างการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ซึ่งเป็นแผนพัฒนาฯ ฉบับแรกที่เริ่มต้นกระบวนการยกร่างกรอบแผนภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและจะมีผลในการใช้เป็นกรอบเพื่อกำหนดแผนระดับปฏิบัติการในช่วง 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี **น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศ** ให้เกิดประสิทธิผลในการขับเคลื่อนพลวัตการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ไปสู่เป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม และโดยที่ทั่วโลก รวมถึงไทยยังอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับความท้าทายจากภายนอกและภายในประเทศที่มีความผันแปรสูงและมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้นในอนาคต ทั้งที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) และโครงสร้างในประเทศที่ยังคงมีข้อจำกัดภายในที่รอการปรับปรุงแก้ไขในหลายมิติ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อไปจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจถึงปัจจัยภายนอกและภายในตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทั้งหมดที่ส่งผลกระทบต่อและมีอิทธิพลกับโครงสร้างและองค์ประกอบของประเทศในทุกมิติ เพื่อนำมาประมวลผลและกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศที่ควรมุ่งไปในอนาคตให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ตลอดจนสามารถนำพาประเทศให้เติบโตต่อไปท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้น เพื่อให้ประเทศไทยสามารถสร้างสรรคโอกาสจากความท้าทายภายนอกและสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในประเทศให้สามารถเติบโตได้อย่างมั่นคง สามารถบรรลุเป้าหมายในระยะ 20 ปี ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้เพื่อใช้เป็นกรอบกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง สถานการณ์โรคระบาด ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลผลิตการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ฯลฯ ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ 3 ประเด็นคือ 1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy) 2) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society) และ 3) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)

ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องและตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาประเทศไทย 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมถึงเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพ สมดุลและยั่งยืน สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง มหาวิทยาลัยแม่โจ้จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ขึ้น โดยกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาฯ เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้แทนจากสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร ศิษย์เก่า นักศึกษา และผู้ใช้บัณฑิต เป็นต้น

(2) วัตถุประสงค์ในการจัดทำแผน

ในกระบวนการพัฒนาแผน มหาวิทยาลัยได้กำหนดหลักการในการขับเคลื่อนแผนให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับหลักการต่างๆ ไว้ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารจัดการที่ดีด้วยหลักธรรมาภิบาลและมีมาตรฐานการทำงานที่มีผลสัมฤทธิ์สูง (High performance organization)
- 2) เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารจัดการ การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีประสิทธิภาพ
- 3) เพื่อพัฒนาหลักสูตรและเสริมสร้างความเข้มแข็งของหลักสูตรรองรับการขับเคลื่อน Thailand 4.0
- 4) เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นพลเมืองของโลก และมีความสามารถในการแข่งขันได้
- 5) เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยมุ่งเน้นภาคการเกษตร ที่ตอบโจทย์ประเทศไทย Thailand 4.0 และชุมชน
- 6) เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารจัดการงานบริการ วิชาการที่ดีมีประสิทธิภาพ
- 7) เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นที่พึ่งของประชาชน และมีส่วนร่วมในการยกระดับการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน
- 8) เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายและมีพันธกิจที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ
- 9) เพื่อพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชีวิตที่มีความมั่นคงทางการเงินและเติบโตอย่างยั่งยืน
- 10) เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีบุคลากรที่มีศักยภาพสอดคล้องกับการมุ่งสู่ University 4.0
- 11) เพื่อพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(3) กระบวนการจัดทำแผน

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะที่ 13 (พ.ศ.2565-2569) นั้น มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดกระบวนการระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนร่วมให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน

1.2 กรอบแนวคิดและเนื้อหาสาระของแผน

(1) กรอบแนวคิดในการจัดทำแผน

ในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2565-2569) ฉบับนี้ ได้ยึดหลักคิดในการพัฒนาแผนดังต่อไปนี้

- 1) ยึด “แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” และ กรอบ“แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ.2565-2569)” เป็นหลัก
- 2) ยึด “ปรัชญา วิสัยทัศน์ ค่านิยม อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์” ของมหาวิทยาลัยต่อเนื่องมาจากแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 12
- 3) ยึดหลักคิด และกรอบแนวคิดการพัฒนามหาวิทยาลัยตาม “แผนแม่บทการเปลี่ยนผ่านมหาวิทยาลัยสู่ปีที่ 100 จาก 2577-2577” เป็นแนวทางในการพัฒนาเชิงรุก ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ
- 4) ยึด “เป้าหมายหลักในการพัฒนา (2R2S)” ที่ผ่านความเห็นชอบจากผู้บริหาร เป็นหลักในการพัฒนาเป้าประสงค์ และกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อให้เห็นภาพการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างมีความรับผิดชอบ มีความเป็นเลิศในพันธกิจต่างๆ และความยั่งยืน
- 5) ยึด “พันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา” และ “วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้” เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาตามภารกิจหลักในแต่ละด้าน

(2) กรอบเนื้อหาสาระของแผน

แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) กำลังจะสิ้นสุดลงในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 นี้ ในขณะที่ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) อยู่ระหว่างดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะประกาศใช้ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2565 ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2565-2569) ขึ้น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องจากแผนฯ 12 และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13

ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาและบริบทแวดล้อมต่างๆ และทิศทางการพัฒนาประเทศ มหาวิทยาลัยจึงได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 13 ฉบับนี้ขึ้น โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญในประเด็นดังต่อไปนี้

- 1) การวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลบริบท สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามหาวิทยาลัยในอนาคต ทั้งระดับภายในและภายนอกประเทศ รวมทั้งผลกระทบต่างๆ ที่มีต่อการพัฒนาอุดมศึกษา
- 2) การวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลยุทธศาสตร์ นโยบาย ทิศทางการพัฒนา และโครงการสำคัญต่างๆ ของรัฐบาล ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12
- 3) การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของมหาวิทยาลัยในช่วงแผนฯ 12 และแผนแม่บทการเปลี่ยนผ่านมหาวิทยาลัยสู่ปีที่ 100 และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะ 15 ปี (GO Eco U.)
- 4) การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างบริบทแวดล้อม ยุทธศาสตร์ชาติ และโครงการสำคัญต่างๆ ของรัฐบาล กับยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อกำหนดประเด็นสำคัญในการวางแผนพัฒนาเชิงรุก

- 5) ปรัชญา วิสัยทัศน์ ค่านิยม อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ที่ต่อเนื่องมาจาก แผนฯ 12
- 6) กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาในช่วงแผน13 โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นหลักในการกำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์การพัฒนาตามพันธกิจหลักแต่ละด้าน
- 7) กำหนดแผนพัฒนาตามกรอบแผนบริหารมหาวิทยาลัย ระยะ 4 ปี ตามมติการพัฒนา 5 มติ ผ่านกระบวนการระดมความคิดเห็นแบบมีส่วนร่วมทั้งจากผู้บริหาร คณาจารย์ นักวิจัย บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

ส่วนที่ 2

วิเคราะห์สภาพแวดล้อม

1. บริบทที่เปลี่ยนแปลงในระดับชาติ

แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2565-2569) ได้มีการพิจารณาถึงบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปในระดับชาติ ทั้งบริบทภายนอกประเทศ และบริบทที่สำคัญภายในประเทศดังนี้

1.1 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี¹ ปัจจุบันโลกอยู่ในยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 (The Fourth Industrial Revolution) ซึ่งเป็นยุคของการต่อยอดและผสมผสานเทคโนโลยีที่มีขอบเขต แตกต่างกันเข้าด้วยกัน ส่งผลให้เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าอย่างพลิกผัน อาทิ การผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าด้วยกันกับเทคโนโลยีชีวภาพและกายภาพ โดยการปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุคนี้ ส่งผลให้เกิดการเร่ง ความเร็วและความครอบคลุมของการเปลี่ยนแปลงในหลากหลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงของโลกเข้าสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ที่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในภาคส่วนต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและแตกต่างไปจากวิถีการดำเนินชีวิตและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมแบบเดิม อาทิ การใช้ระบบอัตโนมัติในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพ การใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ในการกำหนดทิศทางธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเฉพาะเจาะจง และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนในภาคการศึกษา หรือแม้กระทั่งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการยกระดับประสิทธิภาพ การให้บริการสาธารณะของภาครัฐ

ตัวอย่างเทคโนโลยีสำคัญในการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4

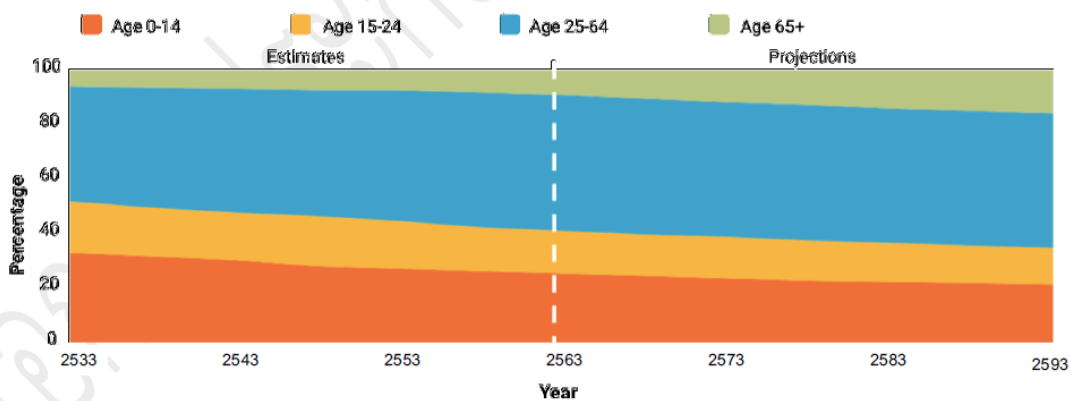
4 ด้านของการปฏิวัติ	ตัวอย่างเทคโนโลยี
เทคโนโลยีดิจิทัล	เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics), บล็อกเชน (Blockchain), อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things)
โลกกายภาพ	ปัญญาประดิษฐ์และระบบอัตโนมัติ (Artificial Intelligence and Automation), วัสดุล้ำสมัย (Advance Materials), และการผลิตแบบเพิ่ม (Additive Manufacturing – 3D Printing)
การเปลี่ยนแปลงมนุษย์	เทคโนโลยีชีวภาพ, ประสาทเทคโนโลยี (Neurotechnology), ความจริงเสมือนและความจริงเสริม (Virtual Reality and Augmented Reality: VR & AR)
การบูรณาการสิ่งแวดล้อม	การดักจับ กักเก็บ และการส่งพลังงาน (Capture, Storage, and Transmission Technology), วิศวกรรมดาวเคราะห์ (Planet Engineering), และวิศวกรรมอวกาศ (Space Engineering)

ที่มา: Shaping the Fourth Industrial Revolution, World Economic Forum (2561)

¹ เอกสารประกอบการระดมความเห็นกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 เดือน 13 กุมภาพันธ์ 2564

1.2 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ในระยะ 5-10 ปีข้างหน้า โครงสร้างประชากรของโลกจะมีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยองค์การสหประชาชาติคาดการณ์ว่าประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปี ขึ้นไป จะเพิ่มสูงขึ้นเฉลี่ยกว่าร้อยละ 120 จนมีจำนวนรวมถึง 1.5 พันล้านคน ภายในปี 2593 และส่งผลให้สัดส่วนประชากรวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลงในเกือบทุกประเทศ โดยเฉพาะภูมิภาคเอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีจำนวนผู้สูงอายุมากที่สุดในโลกในปัจจุบัน และยังคงมีแนวโน้มที่ประชากรผู้สูงอายุจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอีกราว 312 ล้านคน จนคาดว่าจะมีจำนวนผู้สูงอายุรวมกว่า 573 ล้านคน ภายในระยะเวลา 30 ปีข้างหน้า

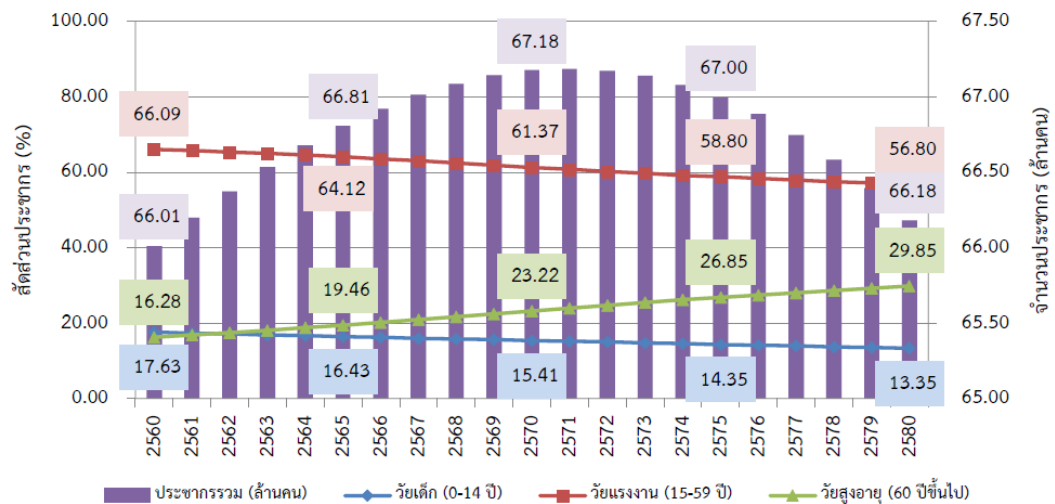
สัดส่วนประชากรโลกระหว่างปี 2533-2593 จำแนกตามอายุ

ที่มา: องค์การสหประชาชาติ (United Nations), 2563

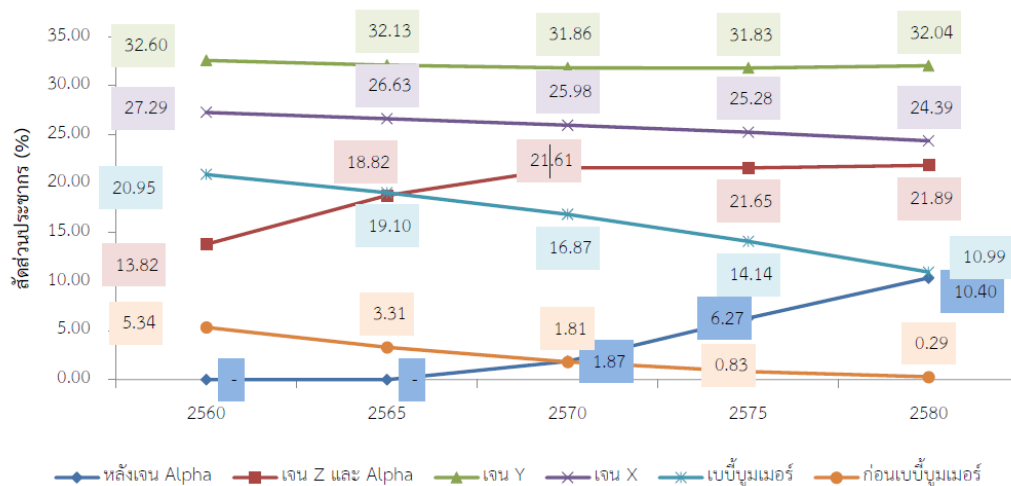
ประเทศไทยคาดว่าจะกลายเป็น 1 ใน 10 ประเทศที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นมากที่สุดในโลก โดยประชากรผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 17.2 ภายในปี 2593 ทั้งนี้ ไทยได้เข้าสู่สังคมสูงวัยมาตั้งแต่ปี 2548 (มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด) และคาดการณ์ว่าจะกลายเป็น “สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์” (Complete-aged Society) ภายในปี 2566 เนื่องจากมีประชากรสูงวัยประมาณร้อยละ 20.1 ซึ่งจะส่งผลให้ไทยกลายเป็นประเทศสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์แห่งแรกๆ ในภูมิภาค ต่อจากญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ในขณะที่ไทยยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศรายได้สูงดังเช่นประเทศดังกล่าว อีกทั้งประเทศไทยกำลังมุ่งหน้าเข้าสู่ “สังคมสูงวัยระดับสุดยอด” (Superaged Society) ภายในปี 2577 เมื่อมีสัดส่วนของประชากรสูงวัย สูงถึงร้อยละ 28.1 ของประชากรทั้งหมด นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรตามรุ่นเจนเนอเรชั่น พบว่า ประชากรรุ่นใหม่ โดยเฉพาะเจนเนอเรชั่นวาย ซี และอัลฟา รวมถึงรุ่นหลังเจนเนอเรชั่นอัลฟา ซึ่งเริ่มเข้ามาเป็นวัยเด็กตั้งแต่ ปี 2569 จะมีจำนวนและสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปในทิศทางที่สวนทางกับประชากรเจนเนอเรชั่น เอกชน เบบี้บูมเมอร์ และรุ่นก่อน เบบี้บูมเมอร์ที่จะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในระยะต่อจากนี้

โครงสร้างประชากรตามกลุ่มอายุ ระหว่างปี 2560 - 2580

ที่มา: รายงานการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553 – 2583 (ฉบับปรับปรุง), สศช. (2562)

สัดส่วนประชากรแต่ละรุ่นเจนเนอเรชั่นต่อจำนวนประชากรทั้งหมด ระหว่างปี 2560-2580

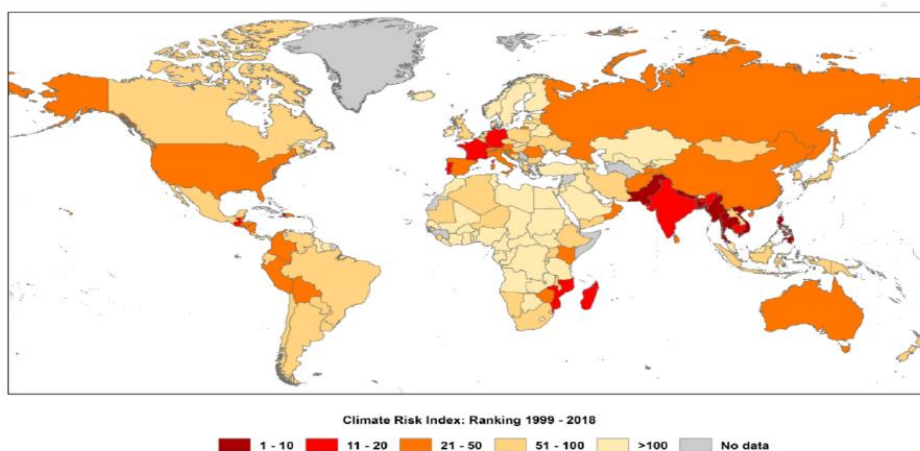
ที่มา: รายงานการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553 – 2583 (ฉบับปรับปรุง), สศช. (2562)

1.3 การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization) ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมในหลายมิติ ทั้งความสะดวกรวดเร็วด้านการคมนาคมขนส่ง การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและบริการสาธารณะ และการเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจ จึงส่งผลให้พื้นที่ส่วนใหญ่ของโลกมีการย้ายถิ่นฐานของประชากรเข้ามาอาศัยและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในเขตเมืองและมีการขยายตัวของเมืองที่รวดเร็วมากขึ้นโดยประชากรกว่าครึ่งหนึ่งของโลกอาศัยอยู่ในเขตเมืองตั้งแต่ปี 2551 และจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 70 ภายในปี 2593 โดยพบว่า ภูมิภาคแอฟริกา เอเชียใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความเป็นเมืองเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดในระยะที่

ผ่านมา เนื่องจากความเป็นเมืองมีส่วนในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจซึ่งเห็นได้จากสัดส่วนขนาดทางเศรษฐกิจ (GDP) ของเมืองทั่วโลกคิดเป็นร้อยละ 85 ของเศรษฐกิจโลก อันเป็นผลจากข้อได้เปรียบของความเป็นเมืองผ่านการรวมกลุ่มของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (Agglomeration Forces) โดยเฉพาะในภาคบริการและการผลิต และการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) จากการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค เช่น ท่าอากาศยาน โครงข่ายรถไฟไฟฟ้าในเขตเมือง และสถานีรถไฟความเร็วสูง เป็นต้น รวมถึงยังเอื้อประโยชน์ต่อระบบการศึกษาและสาธารณสุข ที่สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและตอบสนองความต้องการในการดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีแนวโน้มที่จะเกิดรวดเร็วและรุนแรงขึ้นจากที่คาดการณ์ไว้เดิม โดยใน พ.ศ. 2550 มีการคาดการณ์ว่าอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกจะเพิ่มขึ้น 1.5 ถึง 5.1 องศาเซลเซียส ภายในปี 2643 เมื่อเทียบกับระดับอุณหภูมิก่อนยุคอุตสาหกรรม (Preindustrial Level) แต่การคาดการณ์เมื่อ พ.ศ. 2561 ระบุว่าอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกอาจเพิ่มขึ้นถึง 1.5 องศาเซลเซียส เร็วขึ้นเป็นภายใน พ.ศ. 2573 – 2595 ซึ่งอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกที่เพิ่มสูงขึ้นดังกล่าว จะส่งผลให้เกิดคลื่นความร้อนในพื้นที่ส่วนใหญ่ที่มนุษย์ตั้งถิ่นฐานอยู่ และในบางพื้นที่จะมีโอกาสที่ภัยแล้งและภาวะฝนทิ้งช่วงจะเกิดขึ้น ในขณะที่หลายภูมิภาคอาจเผชิญกับความถี่ของการเกิดพายุที่บ่อยและรุนแรงขึ้น ตามสภาพทางภูมิศาสตร์ของแต่ละพื้นที่

กรอบการจัดอันดับความรุนแรงของประเทศที่ได้รับการกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

ที่มา: Climate Risk Index 2020, Germanwatch (2563)

1.5 ความพยายามระดับโลกในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Global Climate Action) ด้วยสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ในเดือนพฤศจิกายน 2559 ประเทศภาคีสมาชิกอนุสัญญากรอบการทำงานแห่งสหประชาชาติ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) จำนวน 197 ประเทศ ได้มีมติเห็นชอบกับความตกลงปารีส (Paris Agreement) ที่มีเป้าหมายระยะยาวที่จะควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกโดยเฉลี่ยให้น้อยกว่า 2 องศาเซลเซียส เมื่อเทียบกับระดับก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรม และมุ่งมั่นพยายามในการจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกโดยเฉลี่ยให้อยู่ที่ 1.5 องศาเซลเซียส โดยประเทศไทยได้ให้สัตยาบันร่วมเป็นภาคีความตกลงปารีสเมื่อ 21 กันยายน 2559 ทั้งนี้ ได้มีการประเมินโดยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UN Environment

Programme: UNEP) ว่า เพื่อควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่ให้เกิน 2 องศาเซลเซียสภายในปี พ.ศ. 2572 ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปีทั่วโลกจะต้องลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 เมื่อเทียบกับปี 2561 และหากต้องการควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งโลกต้องลดลงร้อยละ 55 ในขณะเดียวกัน จากการประเมินของ Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) พบว่า ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิของโลกจะต้องลดลงเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ภายในปี พ.ศ. 2593 (ค.ศ. 2050) เพื่อที่จะควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส

1.6 พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้า กระแสความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมรอบความร่วมมือระหว่างประเทศในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีแบตเตอรี่ ได้สร้างแรงกดดันให้เกิดการพัฒนาและประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในสาขาการผลิตที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุด 2 อันดับแรก ได้แก่ สาขาพลังงาน และสาขาการคมนาคมขนส่ง ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) รวมทั้งมีการคิดค้นการพัฒนายานยนต์สมัยใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ หรือเซลล์เชื้อเพลิงไฮโดรเจน (Hydrogen Fuel Cell) เพื่อตอบสนองความต้องการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือกและการใช้งานยานยนต์สมัยใหม่ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วทั่วโลก โดยในปี 2562 ต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือกประกอบด้วย พลังงานชีวภาพ พลังงานความร้อนใต้พิภพ พลังงานน้ำ พลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานลม มีแนวโน้มลดต่ำลงอยู่ในระดับที่เทียบเท่าหรือต่ำกว่าต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงฟอสซิล และคาดว่าพลังงานหมุนเวียนจะมีต้นทุนรวม (ต้นทุนทางการเงินรวมกับต้นทุนภายนอก) ลดลงต่ำกว่าต้นทุนการผลิตแบบดั้งเดิมภายในปี 2570

1.7 แนวโน้มเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดของประเทศในทวีปเอเชีย โดยเฉพาะประเทศจีนที่มีบทบาทในการกำหนดระเบียบเศรษฐกิจการเมืองโลกมากขึ้น จนนำมาสู่สถานการณ์ที่อยู่ภายใต้แรงกดดันระหว่างข้ออ้างทางใหม่ทางตะวันออกกับข้ออ้างดั้งเดิมอย่างสหรัฐอเมริกา ซึ่งอาจก่อให้เกิดการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างทั้งสองประเทศขึ้นได้และอาจทำให้ภาพรวมการค้าระหว่างประเทศของโลกได้รับผลกระทบ เนื่องจากห่วงโซ่มูลค่าโลกมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงใกล้ชิดกับมหาอำนาจทั้งสองประเทศดังกล่าว ในขณะเดียวกัน การลดการพึ่งพาทางเศรษฐกิจได้เพิ่มความเป็นไปได้ที่จะเกิดความขัดแย้งทางการเมือง และส่งผลกระทบต่อแนวทางการจัดทำกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศและบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศในปัจจุบัน โดยสถาบันความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีขอบเขตแคบลง และ/หรือมุ่งเน้นเฉพาะประเด็นอาจมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น

1.8 การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมทางสังคม ในยุคสมัยที่มีการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความซับซ้อนจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสาร ประกอบกับบริบททางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศและสังคมที่มีความเฉพาะตัวในแต่ละยุค (Individualization) ได้ส่งผลกระทบต่ออุปนิสัยทัศนคติ และพฤติกรรมการดำรงชีวิตของประชากรในแต่ละรุ่นมีการปรับเปลี่ยนที่แตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มประชากรเจนเนอเรชั่นวายที่มีการเกิดอยู่ในช่วง พ.ศ. 2523 - 2543 (ค.ศ. 1980 - 2000) ซึ่งเป็นกลุ่มที่เติบโตมากับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จะมีบทบาทที่โดดเด่นในการนำสังคม ทั้งจากจำนวนสัดส่วนที่จะมีมากที่สุดทั้งในวัยแรงงานและวัยเจริญพันธุ์ โดยประชากรกลุ่มนี้มักมีพฤติกรรม รูปแบบการใช้ชีวิต และการให้คุณค่าด้านต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมยุคเก่า ได้แก่ การให้ความสำคัญกับการศึกษา โดยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่ดีขึ้นกว่าคนรุ่นก่อน และมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ชอบเข้าสังคม ทั้งแบบออฟไลน์และออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคม

ออนไลน์ ตลอดจนมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สามารถสร้างความปรองดองหรือปรับตัว เปิดกว้างและยืดหยุ่นสูงในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเป็นกลุ่มประชากรที่เน้นความสมดุลระหว่างการทำงานและการใช้ชีวิตส่วนตัว (Work-life Balance) เพื่อตอบสนองความต้องการและความสนใจของตนเองมากกว่าเป้าหมายเพียงเพื่อค่าตอบแทนและความมั่นคง เป็นต้น

2. สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา²

2.1 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและสังคม สะท้อนผลกระทบต่ออุดมศึกษาอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากอัตราการเกิดของประชากรไทยที่ลดลงต่อเนื่อง จากผลการจัดอันดับ Human Capital Index 2016 ของ WEF ประเทศไทยถูกจัดอันดับที่ 48 จาก 130 ประเทศ เมื่อเทียบกับขนาดและข้อมูลเชิงคุณภาพกับนานาชาติแล้ว สะท้อนให้เห็นว่าคุณภาพของประชากรไทยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งยังต้องการการพัฒนา อีกทั้งประเทศไทยกำลังสูญเสียกำลังแรงงานออกจากระบบการทำงานอย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบอุดมศึกษาในแง่ประชากรในวัยอุดมศึกษามีจำนวนลดลงจนกระทบต่อดัชนีทุนและรายได้ในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา และรูปแบบการจัดการศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงไป โดยมุ่งเน้นการสร้างบัณฑิตยุคใหม่ให้มีสมรรถนะที่สูงขึ้นตอบโจทย์ภาคอุตสาหกรรม บริการและสังคมเพื่อทดแทนแรงงานที่ขาดแคลนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 กระแสโลกาภิวัตน์ เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสนับสนุนให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการศึกษาในระดับ อุดมศึกษา และการสร้างบทบาทในเวทีโลกอีกหลาย ๆ มิติของไทย ซึ่งส่งผลกระทบเคลื่อนย้ายสินค้า บริการประชาชนพลเมือง เทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสารไปทั่วทุกมุมโลก อันเป็นคำจำกัดความของคำว่า “โลกไร้พรมแดน” และทุกประเทศในโลกได้ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงต่อปัจจัยนี้เป็นอย่างยิ่ง การจัดอันดับความเป็นโลกาภิวัตน์ของประเทศต่าง ๆ ในปี พ.ศ. 2560 ของ KOF Swiss Economic Institute (องค์ประกอบความเป็นโลกาภิวัตน์ 3 มิติคือ สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง) จัดให้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 44 จาก 207 สะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยมีขีดความสามารถในการรองรับการเคลื่อนย้ายประชากร ทรัพยากร การลงทุน มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการมีส่วนร่วมในเวทีโลก ซึ่งสร้างแรงกดดันให้กับการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก ต่อบทบาทความเป็นนานาชาติให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้น โดยมีการจัดอันดับการศึกษาระดับอุดมศึกษาผ่านตัวชี้วัดที่เป็นสากลสะท้อนมิติการพัฒนาของอุดมศึกษาในแต่ละประเทศ ส่งผลต่อแนวคิดการผลิต และพัฒนาคนในประเทศ เช่น กระแส 21st Century Skills และอิทธิพลของดิจิทัลและเทคโนโลยี (Digitization) รูปแบบการใช้ชีวิตแบบปัจเจกบุคคล (Individualization) และการอยู่โดยพึ่งการอาศัยกัน (Commonization) อุดมศึกษาจึงต้องปรับตัวเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ผลักกำลังคนที่มีศักยภาพแข่งขันได้ในตลาดแรงงานโลกอย่างแท้จริง และส่งเสริมให้เกิดการเคลื่อนย้ายกำลังคนอุดมศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ องค์ความรู้ เทคโนโลยี ตลอดจนความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้นำกลับมาพัฒนาประเทศ

2.3 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ภายในประเทศที่ต้องปรับเปลี่ยนสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0 (Industry 4.0 ประกอบด้วย Cyber-Physical System Internet of Things และ Cloud Computing) เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางโดยภาคอุตสาหกรรมไทยได้จำแนกกลุ่มอุตสาหกรรมในปัจจุบันออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ตามมูลค่าทางเศรษฐกิจและแนวโน้มการเติบโตในอนาคต ได้แก่ กลุ่ม First S-Curve กลุ่ม New S-Curve และกลุ่มอุตสาหกรรมที่ควรปฏิรูปใช้เทคโนโลยีแบบเดิมและการเติบโตมีจำกัด ซึ่งกลุ่มอุตสาหกรรมนี้จะเป็กลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) และเป็น

² แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนของประเทศพ.ศ. 2564-2570

เครื่องมือในการผลักดันให้ประเทศก้าวเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีทำงานของภาคธุรกิจ ความต้องการเชื่อมโยงฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) การขยายตัวของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต การปรับเปลี่ยนเศรษฐกิจของประเทศเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) และการเรียนรู้ผ่านสังคมดิจิทัล (Digital Society) ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมยังคงมีนัยต่อการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะความรู้ใหม่ ๆ รองรับการเปลี่ยนผ่านสู่การใช้เทคโนโลยีแบบบูรณาการศาสตร์ขั้นสูงขึ้นไป รวมถึงการกำหนดกลุ่มอาชีพใหม่ของคนยุคใหม่ให้ตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยียังเป็นโอกาสในการเพิ่มช่องให้ประชาชนทุกวัยได้เข้าถึงการศึกษาและลดความเหลื่อมล้ำจากมิติรายได้และมิติเชิงพื้นที่ที่กระทบต่อทิศทางการผลิตกำลังคนของอุดมศึกษาซึ่งจะต้องผลิตบัณฑิตให้มีทักษะอาชีพตรงกับความต้องการของตลาดงาน

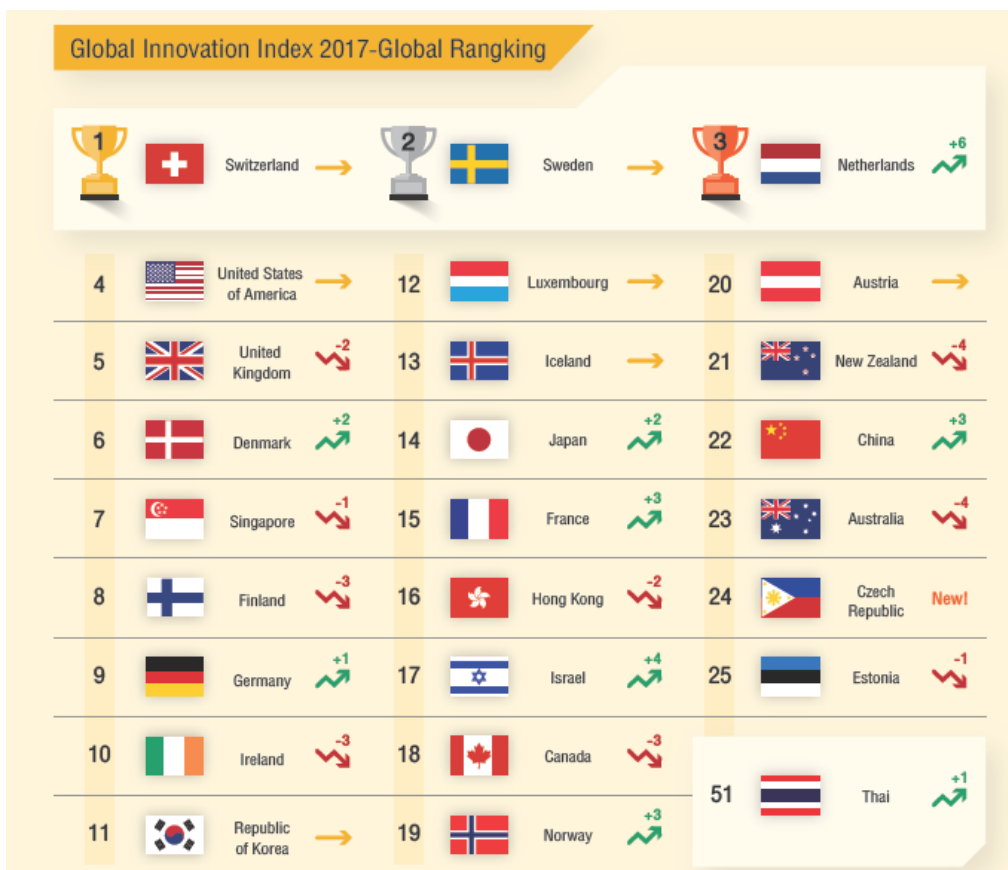

2.4 การปรับเปลี่ยนบทบาทภาครัฐภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ซึ่งกำหนดให้รัฐบาลจัดทำยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีและดำเนินการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมถึงด้านการศึกษา เพื่อเป็นหลักประกันแนวทางพัฒนาของประเทศให้เกิดทิศทางที่ชัดเจน ส่งผลให้บทบาทการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไป โดยให้ความสำคัญกับการปฏิรูประบบการศึกษา โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ที่ควรมีในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจากทุกภาคส่วนซึ่งต้องครอบคลุมถึงการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong learning) การผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน การยกระดับสถาบันการศึกษาเพื่อเทียบเคียงกับนานาชาติ การใช้การศึกษาเข้าลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม การพลิกโฉมการศึกษาด้วยระบบดิจิทัล (Digitalization for Educational and Learning Reform) และการบริหารจัดการศึกษาภายใต้หลักธรรมาภิบาล บทบาทของอุดมศึกษาภายใต้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมยังคงทำหน้าที่เป็นหัวรถจักรของการพัฒนาประเทศ (New Growth Engines) โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนให้มีคุณลักษณะและทักษะที่พึงประสงค์ (Desired Characteristics) มุ่ง

เป้าผลิตกำลังคนให้ตอบสนองความต้องการของประเทศและใช้องค์ความรู้ ผลงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศ ลดความซ้ำซ้อนทางกลไกภาครัฐและบริหารอุดมศึกษาภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยถ่วงดุลอำนาจระหว่างหน่วยกำกับดูแล (Regulator) กับหน่วยงานผู้ให้บริการ (Providers)

2.5 คุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษาเป็นมุมมองที่สะท้อนให้เห็นความสำเร็จและไม่สำเร็จของการจัดการศึกษาที่ครอบคลุมด้านผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรมบริการวิชาการแก่สังคม และการบริหารจัดการสถาบันซึ่งในเบื้องต้นสามารถวิเคราะห์คุณภาพบัณฑิต จากรายงานสภาพปัญหาแรงงานของสถานประกอบการที่ต้องการใช้บัณฑิตแต่ไม่สามารถคัดเลือกได้ แต่ขณะเดียวกันยังคงปรากฏอัตราว่างงานของบัณฑิตอยู่ จึงสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาช่องว่างระหว่างระดับความสามารถของบัณฑิตกับความต้องการของสถานประกอบการ อีกทั้งนายจ้างยังมีมุมมองต่อคุณสมบัติของบัณฑิตที่ยังขาดทักษะคนและสังคม (Soft Skills) โดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการวิจัย พบว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งการผลิตผลงานวิจัยทางวิชาการ รวมถึงการนำงานวิจัยไปถ่ายทอดเพื่อใช้ประโยชน์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ยังกระจุกตัวอยู่เพียงบางสถาบันและในขณะเดียวกันบางสถาบันไม่มีผลงานในระดับนานาชาติเลย ประกอบกับมีปัญหาความสมดุลระหว่างภาระงานวิจัยกับภาระงานสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา อีกทั้ง ศักยภาพด้านการวิจัยยังคงเป็นอุปสรรค ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้เกิดการแข่งขันในระดับสากลหรือนานาชาติมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ผลการจัดอันดับ (University Ranking) ของสถาบันอุดมศึกษาไทยในเวทีโลกเป็นส่วนสะท้อนคุณภาพได้เช่นกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์อันดับมหาวิทยาลัยในโลกพบว่า อันดับมหาวิทยาลัยไทยมีแนวโน้มลดลงจากการจัดอันดับของ QS และ THE แต่ในบางสาขาวิชามีแนวโน้มอันดับที่ดีแม้ว่าการเข้าถึงบริการอุดมศึกษาสามารถวิเคราะห์จากอัตราการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา (Gross Higher Education Enrollment Rate) โดยหมายถึงอัตราส่วนของจำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา(ไม่จำแนกอายุ) ต่อจำนวนประชากรรวมของประเทศ อายุ 18-22 ปี ของคนไทย พบว่าการเข้าถึงบริการอุดมศึกษามีสัดส่วนค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาคและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ในระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรจะทำให้จำนวนนักศึกษาลดลงอย่างต่อเนื่องส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องแข่งขันกันดึงดูดผู้เรียนมากขึ้นประกอบกับเผชิญความเสี่ยงทางการเงิน

2.6 การตอบสนองกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นความท้าทาย ของอุดมศึกษาไทยที่ต้องเผชิญหน้าการแข่งขันทางเศรษฐกิจและสังคมของโลกที่เฉียบพลันและรุนแรง ด้วยการพัฒนาความเป็นนานาชาติของการอุดมศึกษา(Internationalization of Higher Education) ตามแนวทางสากลเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่อุดมศึกษาในการผลิตกำลังคนที่มีทักษะและสมรรถนะได้ตรงกับความต้องการแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไปและรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี การปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาให้เป็นนานาชาติมากขึ้น สร้างความร่วมมือกับต่างประเทศในรูปแบบการร่วมลงทุนหรือจัดทำข้อตกลงเพื่อจัดการศึกษาร่วมกัน หลักสูตรและมาตรฐานระดับสากล มีนโยบายที่ดึงดูดและสนับสนุนผู้เรียน ผู้สอน และผู้ให้บริการด้านการศึกษา (Education Service Provider) จากนานาชาติ ยังคงเป็นกระบวนการที่ดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการผลักดันการผลิตงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางวิชาการไปสู่การทำงานจริง ทั้งในภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคบริการตลอดจนชุมชนและประชาสังคม เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถร่วมกันขับเคลื่อนประเทศได้ตามเป้าหมาย

3. นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้อง³

3.1 ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 อันเป็นยุทธศาสตร์ชาติระยะยาวฉบับแรกของประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นกรอบชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศในทุกมิติตลอดระยะเวลา 20 ปีข้างหน้า ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาโดยยึดคติพจน์ของประเทศ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ดังปรากฏรายละเอียดในภาพวิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580 ในระยะยาวการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศต้องครอบคลุมการเติบโตของสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ แก้ไขปัญหาและเสริมจุดอ่อนอันเป็นปัจจัยฉุดรั้งการพัฒนา ดังนั้น เพื่อให้ทิศทางของประเทศมีแนวทางตอบโจทยเป้าหมายอย่างชัดเจนในทุกมิติ ยุทธศาสตร์สำหรับขับเคลื่อนจึงประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง (1) ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุข (2) บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ (3) กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง (4) ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ และ (5) การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และ (2) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

³ แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564-2570

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (1) คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 และ (2) สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (1) สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ (2) กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ และ (3) เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (1) อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืนมีสมดุล (2) พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ (3) ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ และ (4) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (1) ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่าง สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส (2) ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง (3) ภาครัฐมีความ โปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ และ (4) กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของ ประเทศ

3.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

“แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ” จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และตัวชี้วัดของการพัฒนาประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้ชัดเจนขึ้น โดยแบ่งช่วงระยะเวลาของการพัฒนาออกเป็น 4 ช่วง ช่วงละ 5 ปี อันจะทำให้ทิศทางการพัฒนา มีความยืดหยุ่น พร้อมทั้ง สามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับเงื่อนไขของแต่ละช่วงเวลา และสามารถปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้จำแนกตามประเด็นการพัฒนาออกเป็น 23 ประเด็นในส่วนของการขับเคลื่อนแผนแม่บทผ่านภารกิจด้านการอุดมศึกษาได้คำนึงถึงบทบาทในเชิงนโยบายและพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาเป็นหลัก ซึ่งสามารถสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องจากแผนแม่บทจำนวน 17 ฉบับ ดังนี้ ประเด็นความมั่นคง ประเด็นการต่างประเทศ ประเด็นการเกษตร ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ประเด็นการท่องเที่ยว ประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประเด็นการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็นศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้ ประเด็นศักยภาพการกีฬา ประเด็นพลังทางสังคม ประเด็นเศรษฐกิจฐานราก ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน ประเด็นการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบและประเด็นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

3.3 แผนการปฏิรูปประเทศ

แผนการปฏิรูปประเทศ 11 ด้าน ได้กำหนดให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนเร่งรัดประเด็นสำคัญและปลดล็อกข้อจำกัดในการดำเนินงานแก่ภาคส่วนต่าง ๆ ให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย ประกอบกับแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาจะผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ด้านทรัพยากรมนุษย์ในสังคมไทยให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น ผ่านกลไกการจัดการศึกษาที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ ซึ่งได้สรุปสาระสำคัญของแผนการปฏิรูปประเทศไว้ ดังนี้

1. แผนการปฏิรูปประเทศด้านการเมือง
2. แผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน
3. แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย
4. แผนการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม
5. แผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ
6. แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. แผนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข
8. แผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ
9. แผนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม
10. แผนการปฏิรูปประเทศด้านพลังงาน
11. แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
12. แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปประเทศให้บรรลุผลตาม

ยุทธศาสตร์ชาติกำหนดไว้ โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาอันเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาประเทศ ซึ่งได้วิเคราะห์สภาพปัญหาและความท้าทายของระบบการศึกษาไทย ประกอบกับข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปการศึกษาของหน่วยต่าง ๆ กำหนดเป็นแผนงานเพื่อการปฏิรูป 7 เรื่อง จำแนกเป็น 29 ประเด็น

เรื่องที่ 1 : การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่และกฎหมายลำดับรอง มีประเด็นปฏิรูป 5 ประเด็น ได้แก่

- 1) การมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. และมีการทบทวน จัดทำ แก้ไข และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 2) การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน เพื่อการจัดการศึกษา
- 3) การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองและการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต รองรับการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- 4) การทบทวนและปรับปรุงแผนการศึกษาแห่งชาติ
- 5) การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

เรื่องที่ 2 : การปฏิรูปการพัฒนาเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียน มีประเด็นปฏิรูป 2 ประเด็น ได้แก่

- 1) การพัฒนาระบบการดูแล พัฒนา และจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัยอารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สมกับวัย
- 2) การสื่อสารสังคมเพื่อสร้างความเข้าใจในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

เรื่องที่ 3 : การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา มีประเด็นปฏิรูป 3 ประเด็น ได้แก่

- 1) การดำเนินการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
- 2) การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลพิการ บุคคลที่มีความสามารถพิเศษ และบุคคลที่มีความต้องการดูแลเป็นพิเศษ
- 3) การยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในพื้นที่ห่างไกล หรือในสถานที่ศึกษาที่ต้องมีการยกระดับคุณภาพอย่างเร่งด่วน

เรื่องที่ 4 : การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู และอาจารย์ มีประเด็นปฏิรูป 5 ประเด็น ได้แก่

- 1) การผลิตครู และคัดกรองครู เพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของประเทศและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู
- 2) การพัฒนาวิชาชีพครู
- 3) เส้นทางวิชาชีพครู เพื่อให้ครูมีความก้าวหน้า ได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสม
- 4) การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในสถานศึกษา
- 5) องค์กรวิชาชีพครู และการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เรื่องที่ 5 : การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 8 ประเด็น ได้แก่

- 1) การปรับหลักสูตร พร้อมกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการประเมิน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ
- 2) การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- 3) การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับชาติและระบบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ
- 4) การพัฒนาคุณภาพระบบการศึกษา
- 5) ระบบความปลอดภัยและระบบสวัสดิการของผู้เรียน
- 6) การปฏิรูปอาชีวศึกษา เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- 7) การปฏิรูปอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาลของระบบอุดมศึกษา

8) การจัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติ (National Institute of Curriculum and Learning)

เรื่องที่ 6 : การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมาย ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 3 ประเด็น ได้แก่

- 1) สถานศึกษามีความเป็นอิสระในการบริหารและจัดการศึกษา
- 2) พื้นที่นวัตกรรมศึกษา
- 3) การปรับปรุงโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่องที่ 7 : การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยการพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล (Digitalization for Educational and Learning Reform) ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 3 ประเด็น ได้แก่

- 1) การปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติ (Digital Learning Reform :National Digital Learning Platform (NDLP))
- 2) ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษา (big data for education)
- 3) การพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัล (digital citizenship) ในด้านความฉลาดรู้ดิจิทัล (digital literacy) ความฉลาดรู้สารสนเทศ (information literacy) ความฉลาดรู้สื่อ (media literacy) เพื่อการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ (learning how to learn) ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนการมีพฤติกรรมที่สะท้อนการรู้คิดกา มารยาท และจริยธรรมเกี่ยวกับการใช้สื่อและการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

3.4 กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)⁴

⁴ เอกสารประกอบการระดมความคิดเห็นกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 กุมภาพันธ์ 2564
<https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=plan13>

1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)

ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าเพิ่ม จากการพัฒนาต่อยอด และใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พร้อมกับการลดผลกระทบเชิงลบ ต่อสิ่งแวดล้อม และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับทิศทางของภาคการผลิตเดิมที่มีความสำคัญ แต่มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในอนาคต และมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดหรือได้รับผลกระทบเชิงลบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกหากไม่มีการปรับตัว และส่งเสริมภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยหมายความว่าประเทศต้องบรรลุให้ได้ภายในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อให้เป้าหมายของการมี “เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน

2) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)

หมวดหมู่ที่ 7 มุ่งลดความเหลื่อมล้ำระหว่างธุรกิจขนาดใหญ่และ SMEs

หมวดหมู่ที่ 8 มุ่งลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่

หมวดหมู่ที่ 9 มุ่งเพิ่มพลวัตการเลื่อนชั้นทางสังคมและลดความเหลื่อมล้ำเชิงรายได้และความมั่งคั่ง

3) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถปรับตัวและลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

4. สรุปนโยบายและโครงการที่สำคัญของรัฐบาล

หลังจากที่รัฐบาลได้จัดทำแผนพัฒนาชาติ 20 ปี และได้ดำเนินการร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 13 (พ.ศ.2565-2569) ที่คาดว่าจะประกาศใช้ในเดือนตุลาคม 2565 นี้ ดังนั้นจะเห็นว่าเนื้อหาสาระ และหลักแนวคิดต่างๆ ทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว จะมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต ซึ่งนอกจากทั้ง 2 แผนแล้ว ในปัจจุบันรัฐบาลและหน่วยงานต่างๆ ได้ริเริ่มนโยบายและโครงการสนองยุทธศาสตร์ไว้หลายโครงการ ซึ่งล้วนเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ รวมทั้งจะส่งผลต่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ในอนาคตด้วย ดังนั้นในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 13 ของมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องพิจารณา นโยบายและโครงการสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างโอกาสในการที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้จะได้เข้าไปร่วมขับเคลื่อนโครงการต่างๆ ดังกล่าวของรัฐบาลให้ประสบความสำเร็จต่อไป โดยสามารถสรุปทิศทางการพัฒนานโยบาย และโครงการที่สำคัญของรัฐบาลในช่วงแผนพัฒนาระยะที่ 13 ได้แก่

4.1 นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการอุดมศึกษาและการผลิตและพัฒนากำลังคน

ประเด็นพัฒนา 1 : การเตรียมและพัฒนาคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21

แนวทางดำเนินการ

1.1 ส่งเสริมหลักคิดที่ถูกต้องโดยสอดแทรกการปลูกฝังวินัยและอุดมการณ์ของคนในชาติ คุณธรรม จริยธรรมการมีจิตสาธารณะการเคารพกฎหมาย และกติกาของสังคมเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม รวมถึงสร้างความสงบและความปลอดภัยต่อภัยยาเสพติดตั้งแต่ระดับชุมชน

1.2 สร้างความรู้ความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านโดยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศควบคู่กับการส่งเสริม สร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

1.3 การพัฒนาบัณฑิตพันธุ์ใหม่ ด้วยการปรับปรุงแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนา 4 ทักษะความรู้ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนทุกช่วงวัยสำหรับศตวรรษที่ 21 อาทิ การจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน ปรับระบบดึงดูด การคัดเลือก การผลิตและพัฒนาครู การพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และการจัดทำหลักสูตรอบรมระยะสั้น

1.4 พัฒนาการเรียนการสอนในรูปแบบ Lifelong Learning และการรองรับ Aging Society ผ่านระบบดิจิทัลเพื่อใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิด

ประเด็นพัฒนา 2 : การสร้างบทบาทด้านการอุดมศึกษาบนเวทีโลก

แนวทางดำเนินการ

2.1 สร้างบทบาทของไทยในภูมิภาคและเวทีโลกผ่านการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ และแสดงบทบาทประธานอาเซียนด้วยการเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของอาเซียน ส่งเสริมกรอบความร่วมมือต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การแสวงหาโอกาสทางการค้า การลงทุน องค์กรความรู้และนวัตกรรมกับประเทศที่มีศักยภาพในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

ประเด็นพัฒนา 3 : ผลักดันขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

แนวทางดำเนินการ

3.1 สร้างและพัฒนานักวิจัย องค์กรความรู้ ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศที่เอื้อต่อการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศ

3.2 พัฒนาและส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก โดยวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคตด้วยการต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้แนวคิด BCG สร้างกลไกสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีทักษะความสามารถ ทั้งในการบริหารจัดการธุรกิจสมัยใหม่ การสร้างสรรค์นวัตกรรม และความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ได้มากขึ้น

3.3 ผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบโจทย์ภาคอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ

ประเด็นพัฒนา 4 : ปฏิรูปกลไกการอุดมศึกษา

แนวทางดำเนินการ

4.1 กำหนดระบบที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะและเพิ่มประสิทธิภาพของทุกช่วงวัย อาทิ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยมีกลไกการวัดและประเมินผล เพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์หน่วยการเรียนรู้ที่ชัดเจน การสร้าง Career Path สำหรับส่งเสริมเยาวชนที่มีศักยภาพด้านกีฬาให้สามารถพัฒนาไปสู่นักกีฬาอาชีพ การจัดให้มีระบบที่สามารถรองรับความต้องการพัฒนาปรับปรุงทักษะอาชีพของทุกช่วงวัย และการศึกษาแนวทางการพัฒนาเป็นรูปแบบธนาคารหน่วยกิต

4.2 ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาแก่เด็กที่มีความสามารถแต่ไม่มีทุนทรัพย์เป็นกรณีพิเศษ ตลอดจนแก้ไขปัญหานี้เส้นทางการศึกษา โดยการปรับโครงสร้างหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และทบทวนรูปแบบการให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่เหมาะสม พร้อมทั้งสนับสนุนการใช้องค์ความรู้ของอุดมศึกษาเข้ามีส่วนร่วมจัดระบบการศึกษาแบบพี่เลี้ยงเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

4.3 ลงทุนในโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วและเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายในระบบ 5G ให้สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ สนับสนุนนโยบายด้านสังคม อาทิ การบริการด้านการศึกษาและการบริการด้านสาธารณสุข ตลอดจนสร้างโอกาสการพัฒนาอาชีพของประชาชน

4.4 พัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ โดยการจัดรูปแบบองค์กรใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัว จัดอัตรากำลังและพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ของรัฐ ปรับเปลี่ยนกระบวนการอนุมัติให้เป็นระบบดิจิทัล พัฒนาโปรแกรมออนไลน์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึง บริการ พัฒนาระบบข้อมูล ขนาดใหญ่ในการบริหารราชการแผ่นดิน(Big Data) เปิดเผยข้อมูลเพื่อความโปร่งใสและสร้างระบบธรรมาภิบาล ตลอดจนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา บริการและตรวจสอบภาครัฐ

4.2 นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมได้จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570 ขึ้น ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ มุ่งเน้นการพัฒนานโยบายสำหรับทุกกลุ่มทั้งเชิงพื้นที่และระดับประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่มีข้อมูลสนับสนุน(Evidence-based Policy) โดยกำหนดเป้าหมายหลักและทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Objectives) รวมถึงประเด็นสำคัญ (Key Issues) ในการพัฒนาอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ที่ยึดหลักเน้นความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์เป็นสำคัญ (Demand-driven) เพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ ดังนี้

วิสัยทัศน์ อววน.

“เตรียมคนไทยแห่งศตวรรษที่ 21 พัฒนาเศรษฐกิจที่กระจายโอกาสอย่างทั่วถึง สังคมที่มั่นคง และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งทางนวัตกรรมระดับแนวหน้าในสากล นำพาประเทศไทยสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว”

1. นโยบายการพลิกโฉมสถาบันอุดมศึกษา (Reinventing University)

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม(อว.) มีนโยบายในการพัฒนาประเทศตามเป้าหมายวิสัยทัศน์เชิงนโยบายของประเทศที่มุ่งเน้นเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศได้มีโอกาสพัฒนาเป็นกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง ซึ่งโมเดลนี้จะสำเร็จได้ต้องใช้แนวทางสานพลัง โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน อุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนากำลังคนที่มีศักยภาพและความสามารถระดับสูงในสายวิชาการระดับมัธยมศึกษา (Brainpower) และวิชาชีพด้านต่าง ๆ (Manpower) ซึ่งในปัจจุบันพบว่า กำลังคนระดับสูงที่มีคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการของประเทศ ยังมีจำนวนไม่เพียงพอที่จะรองรับอุตสาหกรรมอนาคต รวมถึงความต้องการผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการผลิตไปจนถึงการสร้างนวัตกรรมสินค้าและบริการจำนวนมาก อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จึงมีแนวคิดในการปฏิรูประบบอุดมศึกษาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใหม่ที่ต้องการจะเกี่ยวข้องใน 4 เรื่องหลักประกอบด้วย

1. Re-Orientation การกำหนดทิศทางของระบบอุดมศึกษาใหม่ ปรับทิศทาง บทบาท ความรับผิดชอบ สถานะ กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความชอบธรรมในการดำรงอยู่ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อรองรับบริบทของโลกและของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป

2. Re-Profiling

การปรับยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา การประเมินตนเอง กระบวนการพัฒนาตนเองตามยุทธศาสตร์เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำเอาจุดเด่นและศักยภาพความเข้มแข็งใน 4 พันธกิจหลักมาใช้ เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ ทั้งในสถานการณ์ปัจจุบัน และอนาคตได้อย่างยั่งยืน

3. Re-Structure

การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตกำลังคน การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม โครงสร้างบุคลากร และการบริหารงานบุคคล โครงสร้างต้นทุน รายได้ ค่าใช้จ่ายในระบบอุดมศึกษา โครงสร้างการทำงานร่วมกันของ ภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม ภาคเอกชน กับสถาบันอุดมศึกษาในฐานะเป็น Service Provider ให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น ตอบสนองภาคผู้ผลิตในฐานะผู้ใช้ผลผลิตที่เกิดจากสถาบันอุดมศึกษา เพื่อบูรณาการให้เกิดการเชื่อมโยง ระหว่างหน่วยงานอย่างมีเอกภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่มีคุณภาพทั้งในเชิงนโยบายและ คุณภาพอุดมศึกษา

4. Re-Organization

การจัดองค์กรเพื่อการบริหารระบบอุดมศึกษาใหม่ โดยเฉพาะองค์กรภาครัฐที่มีหน้าที่ในการกำกับ ดูแล กำหนดนโยบาย มาตรฐาน การจัดสรรทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลอุดมศึกษา การสร้าง ความเป็นอิสระในการบริหารจัดการภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้การขับเคลื่อนศักยภาพอุดมศึกษาใหม่ เป็น กลไกส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มขีดความสามารถและศักยภาพบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

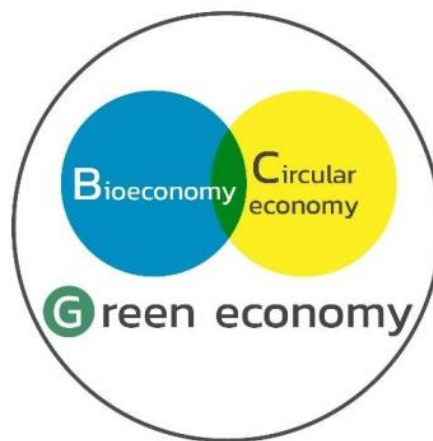
การนำแนวคิดการปฏิรูประบบอุดมศึกษาทั้ง 4 เรื่องสู่การปฏิบัติ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ได้ใช้ความสามารถและศักยภาพอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิรูป ระบบอุดมศึกษา จะใช้วิธีการกำหนดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษาออกเป็น 4 กลุ่มเชิงยุทธศาสตร์ ได้แก่

- 1) การวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (Global and Frontier Research)
- 2) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology Development and Innovation)
- 3) การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community Engagement)
- 4) การผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพสาขาต่าง ๆ (Development of Professionals and Specialists)

เรียกว่า *การกำหนดกลุ่มอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์* (Strategic Focus) ซึ่งเป็นเครื่องมือเชิงระบบ ของรัฐ ในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ที่ต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็น สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาตามกรอบแผน อุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี ภายใต้จุดเด่นและศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา ด้วยการสนับสนุนทรัพยากรอย่างมี ประสิทธิภาพ การกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์เป็นการขับเคลื่อนเชิงระบบ เพื่อสนับสนุนการ ปฏิรูปสถาบันอุดมศึกษาให้ขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางที่ต้องการ

4.3 โมเดลเศรษฐกิจใหม่ BCG

BCG Model เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ 3 มิติไปพร้อมกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) ระบบเศรษฐกิจชีวภาพ มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับ เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) คำนึงถึงการนำวัสดุต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และทั้ง 2 เศรษฐกิจนี้ อยู่ภายใต้เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสีเขียวได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน โดยเปลี่ยนข้อได้เปรียบที่ไทยมีจากความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ให้เป็นความสามารถในการแข่งขันด้วยนวัตกรรม เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจ BCG ที่เติบโต แข่งขันได้ในระดับโลก เกิดการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ชุมชนเข้มแข็ง มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว

BCG Model จะเป็นกลไกที่มีศักยภาพสูงในการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในประเทศอย่างทั่วถึง สามารถกระจายโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกันสามารถสร้างให้ประเทศไทยก้าวขึ้นเป็นผู้นำระดับโลกในบางสาขาที่ประเทศไทยมีศักยภาพ จึงได้กำหนดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศเพื่อใช้ในการขับเคลื่อน BCG Model ดังนี้

- มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมเป้าหมาย BCG
- ลดความเหลื่อมล้ำด้วยการเพิ่มรายได้เกษตรกรและชุมชน
- ยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารของไทยขึ้นเป็นผู้ผลิตอาหารเพื่อสุขภาพและส่วนประกอบอาหารมูลค่าสูง Top 5 ของโลก
- อุตสาหกรรมชีวภาพ การผลิตยา เครื่องมือแพทย์ วัสดุชีวภาพ มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพส่งออก เป็นแหล่งจ้างงานทักษะสูงและรายได้สูง
- ระบบบริหารจัดการท่องเที่ยว นำไปสู่ Top 3 ของเอเชียแปซิฟิก (จัดโดย Travel & Tourism Competitiveness Index, World Economic Forum)
- ลดการใช้ทรัพยากรลงจากปัจจุบัน

หลักในการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหลายภาคส่วนให้เป็นไปโดยมีเอกภาพและมีพลัง แต่ละภาคส่วนจะให้ความสำคัญกับทั้งการแข่งขันได้ในระดับโลกและการส่งต่อผลประโยชน์สู่ชุมชน และขับเคลื่อนโดยกลไกการทำงานแบบจตุภาคี (Quadruple Helix) ผ่านการผสมผสานพลังภาคเอกชน ภาครัฐ มหาวิทยาลัย และชุมชน รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากพันธมิตรความร่วมมือในระดับโลก โดย กระทรวง อว. จะขับเคลื่อนศักยภาพของหน่วยงานภายใต้กระทรวง ทั้งในมิตินักวิจัย องค์ความรู้ และโครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัย โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ (National Quality Infrastructure: NQI) และการส่งเสริมธุรกิจนวัตกรรม มาใช้เพื่อร่วมขับเคลื่อนการทำงานในรูปแบบจตุภาคีร่วมกับภาคเอกชน ภาครัฐ ภาคการศึกษา และชุมชน

BCG Model รวบรวมห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ของ 5 อุตสาหกรรม S-curves หลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ การแปรรูปอาหาร เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ การแพทย์ครบวงจร และการท่องเที่ยว บูรณาการเข้าด้วยกัน เป็นฐานการสร้างมูลค่าเพิ่มขนาดใหญ่ของประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีส่วนใน GDP ถึงร้อยละ 21 และเกี่ยวข้องกับอาชีพและการจ้างงานของคนในประเทศมากกว่า 16.5 ล้านคน หัวใจสำคัญของ BCG Model คือการพัฒนาแบบคู่ขนาน ทั้งในส่วนที่อาศัยความก้าวหน้าทางวิทยาการระดับสูงสำหรับผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง เช่น ส่วนประกอบอาหารสุขภาพ ชีววัตถุ สารออกฤทธิ์ทาง การแพทย์ ฯลฯ และในส่วนฐานกว้างของปิรามิดที่เป็นการยกระดับเศรษฐกิจฐานราก เพื่อสร้างมูลค่าให้คนจำนวนมาก และการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการเสริมความเข้มแข็งของทุนทางสังคมทั้ง ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะขยายผลไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (from SEP to SDG)

แนวคิดการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อน BCG Model

การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ให้ความสำคัญกับการกระจายโอกาส รายได้ และความเจริญ ไปสู่ประชาชนของประเทศอย่างทั่วถึง โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ภายใต้เงื่อนไขการดูแลทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ซึ่งต้องอาศัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) เข้าไปยกระดับผลิตภาพของผู้ผลิตส่วนใหญ่ที่อยู่ฐานของปิรามิด ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ไม่ซับซ้อนและนวัตกรรมการจัดการที่จะนำไปสู่การลดต้นทุนเพิ่มผลผลิต และสร้างความหลากหลายให้แก่ผลิตภัณฑ์ ในขณะเดียวกัน ก็ต้องส่งเสริมผู้ประกอบการนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprise) ที่มีความพร้อมในส่วนยอดของปิรามิดให้ผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูงโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมุ่งเป้าสู่การเป็นประเทศที่เป็นผู้สร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมในท้ายที่สุด ลดการพึ่งพิงเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เพิ่มโอกาสในการเป็นผู้ส่งออกเทคโนโลยี

การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงกับการยกระดับเศรษฐกิจฐานราก

- การสนับสนุนให้เกษตรกรนำเทคโนโลยีสมาร์ตฟาร์มมาปรับใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิต ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนจากการลดการใช้ปุ๋ยและยาที่เป็นต้นทุนหลักของเกษตรกรไทย และยังได้ผลิตผลที่ปลอดภัย ได้คุณภาพและปริมาณคงที่ตรงตามความต้องการของตลาด อีกทั้งยังสามารถนำผลผลิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพคงที่มาแปรรูปให้มีมูลค่าที่สูงขึ้นได้อีกด้วย

- การสนับสนุนให้เกิดอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตเกษตรเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เช่น สารให้ความหวาน สารแต่งกลิ่นรส สารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ แอลกอฮอล์บริสุทธิ์ พลาสติกชีวภาพ อาหารเสริมสุขภาพ ซึ่งจะช่วยดูดซับผลผลิตทางการเกษตรส่วนเกินในตลาด บรรเทาปัญหาการค้าตกต่ำในพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของไทย เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ยาง และปาล์ม
- การผลิตยาชีววัตถุ วัคซีน และชุดตรวจวินิจฉัยที่จำเป็นได้เองภายในประเทศ ทำให้ผู้ป่วยเข้าถึงยาและเวชภัณฑ์ที่มีราคาแพงได้เพิ่มขึ้น และลดการนำเข้ายาและเวชภัณฑ์
- การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่จากความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม และระบบบริหารสถานที่ท่องเที่ยว โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยท้องถิ่นสร้างเนื้อหาการท่องเที่ยว ตลอดจนบริหารจัดการเส้นทาง และจำนวนนักท่องเที่ยวได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพแหล่งใหม่ ที่กระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองรองหรือชุมชนท้องถิ่น ทำให้เกิดเมืองน่าอยู่และน่าเที่ยวไปพร้อมกัน
- การสร้างระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนที่เน้นการแปลงของเสียให้เป็นแหล่งรายได้ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบการเดิมในระบบ รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจแก่ผู้ประกอบการรายใหม่ เข้ามาปิดช่องว่างให้การใช้ทรัพยากรของประเทศมีประสิทธิภาพมากขึ้น และยังเป็นการแก้ปัญหาขยะที่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมได้อีกทางหนึ่งด้วย

4.4 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 2016-2030 (Sustainable Development Goals : SDGs)⁵

SDGs คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ซึ่งเป็นกรอบทิศทาง การพัฒนาของโลกภายหลังปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. ๒๕๕๘) ที่องค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) กำหนดต่อเนื่องจาก MDGs หรือเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals) ที่สิ้นสุดลงเมื่อเดือนสิงหาคม 2558 ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญ ครั้งที่ 70 (The 70th session of the United Nations General Assembly) เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (The 2030 Agenda for Sustainable Development) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อให้ประเทศต่างๆ นำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในช่วงระยะเวลา 15 ปี (เดือนกันยายน 2558 - สิงหาคม 2573) มี 17 เป้าหมายได้แก่

^๕ มูลินีธัมน์พัฒนา <http://www.tsdf.or.th/seminar-event/๑๐๒๖๘/sustainable-development-goals-sdgs>

เป้าหมายการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน 17 ด้านโดยองค์การสหประชาชาติ

- ๑) ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่
- ๒) ยุติความหิวโหย บรรลุลดความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน
- ๓) สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย
- ๔) สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๕) บรรลุลดความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน
- ๖) สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
- ๗) สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่ซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน
- ๘) ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน
- ๙) สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- ๑๐) ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ
- ๑๑) ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกัน และยั่งยืน
- ๑๒) สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน
- ๑๓) ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น
- ๑๔) อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

- ๑๕) ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน
ต่อสู่การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่
และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ
- ๑๖) ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม
และสร้างสถาบัน ที่มีประสิทธิภาพ รับผิดรับชอบ และครอบคลุม ในทุกระดับ
- ๑๗) เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพพื้นฐานความร่วมมือระดับโลก
สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.5 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง^๖

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติแก่ประชาชน โดยยึดหลัก “ทางสายกลาง” ท่ามกลางมรสุมเศรษฐกิจที่ต้องเผชิญอยู่ในปัจจุบัน สรุป ความหมายเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

- 1) ความมีเหตุผล คือ ตัดสินใจกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความพอเพียงต้องใช้เหตุผล และพิจารณาด้วยความรอบคอบ
- 2) ความพอเพียง คือ รู้จักพอประมาณ พออยู่ พอมี พอใช้ ประหยัด และไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น
- 3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดี คือ เตรียมใจให้พร้อมรับผลกระทบและความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- 4) การมีความรู้ คือ นำความรู้มาใช้ในการวางแผนและดำเนินชีวิต
- 5) การมีคุณธรรม คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต สามัคคี และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

^๖ เศรษฐกิจพอเพียง, <http://yuyuptlover.blogspot.com/2012/12/blog-post.html>

3 ห่วง 2 เงื่อนไข หมายถึง 3 ห่วง คือทางสายกลาง ประกอบไปด้วย ดังนี้

ห่วงที่ 1 คือ **พอประมาณ** หมายถึง พอประมาณในทุกอย่าง ความพอดีไม่มากหรือน้อยจนเกินไปโดยต้องไม่เบียดเบียนตนเอง หรือผู้อื่นให้เดือดร้อน

ห่วงที่ 2 คือ **มีเหตุผล** หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

ห่วงที่ 3 คือ **มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง** หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านการต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

2 เงื่อนไข ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่

เงื่อนไขที่ 1 **เงื่อนไขความรู้** คือ มีความรอบรู้เกี่ยวกับ วิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นตอนปฏิบัติ คุณธรรมประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

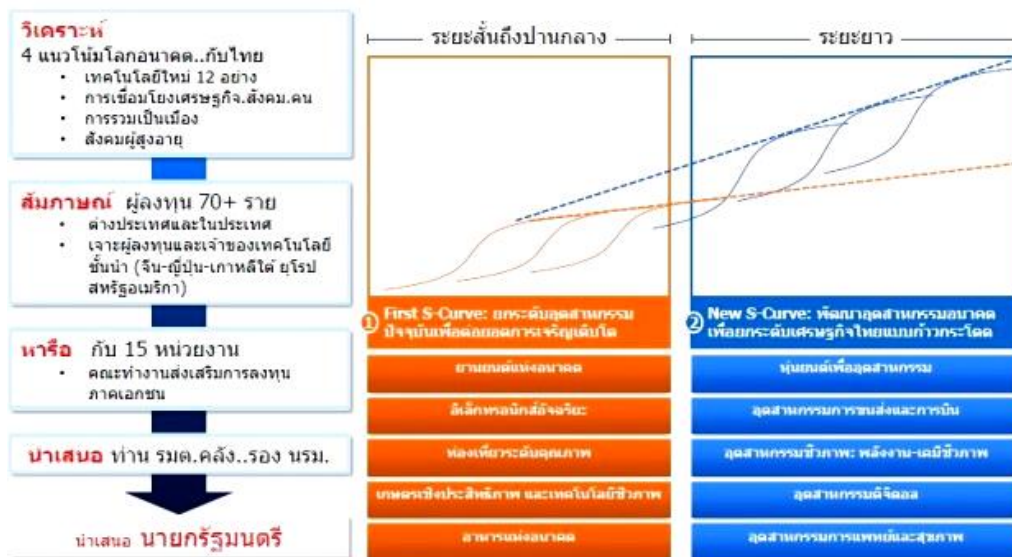
เงื่อนไขที่ 2 **เงื่อนไขคุณธรรม** คือ มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

4.6 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย: กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต^๗

คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเห็นชอบในหลักการสำหรับข้อเสนอของกระทรวงอุตสาหกรรมในเรื่อง “10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย: กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต” เพื่อเป็นมาตรการระยะยาวที่จะกำหนดทิศทาง “การปรับโครงสร้างด้านการผลิต ทั้งเกษตร-อุตสาหกรรม-บริการ” ของประเทศให้มีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการแข่งขัน มีการสร้างงานคุณภาพ และมีการสนับสนุนเศรษฐกิจภูมิภาคว่าอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และยั่งยืน

^๗ สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิก้า <http://thaipublica.org/2015/11/kanis-boi/>

5+5 อุตสาหกรรมเป้าหมาย.. ด้อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิม + เดิม 5 อุตสาหกรรมใหม่

อุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ เสนอต่อกระทรวงอุตสาหกรรม และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้น รวมทั้งมั่นใจว่า 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายเหล่านี้เป็นที่สนใจของนักลงทุนทั่วโลก ทั้งนี้ 10 อุตสาหกรรม สามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1. การต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิม ประกอบด้วย

- 1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-generation Automotive)
- 2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)
- 3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)
- 4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology)
- 5) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future)

กลุ่มนี้ มีฐานที่แข็งแกร่ง แต่ต้องต่อยอดการลงทุนในผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ให้มีการวิจัยและพัฒนา เพื่อยกอุตสาหกรรมสู่ระดับนานาชาติ

2. การเพิ่มเติม 5 อุตสาหกรรมอนาคต ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน และมีผู้สนใจลงทุน ประกอบด้วย

- 1) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics)
- 2) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics)
- 3) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals)
- 4) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)
- 5) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

4.7 นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจในรูปแบบคลัสเตอร์ (Super Cluster)^๘

ตามที่รัฐบาลได้มีนโยบายสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ คือ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศซึ่งถือเป็นวาระแห่งชาติและเป็นยุทธศาสตร์หลักที่สำคัญ ในการสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน นโยบายคลัสเตอร์ (Cluster) จึงได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือ สำคัญ ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันนับว่า ยังชะลอตัว บวกกับความสามารถในการแข่งขันของประเทศยังคงอยู่ในภาวะถดถอยลง ดังนั้น การจะก้าวไปสู่ การแข่งขันระดับสากลโดยเฉพาะในยุคประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการรวมตัวกันเป็นคลัสเตอร์เพื่อรองรับทั้งการส่งออกที่จำเป็นต้องเพิ่มมูลค่าสินค้า รวมถึงต้องมีการสร้างแบรนด์ โดยคลัสเตอร์นั้นจะก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติโดยเฉพาะบริษัทใหญ่ ให้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศ

การพัฒนาคลัสเตอร์ที่มีศักยภาพในระยะแรก ประกอบด้วย คลัสเตอร์สิ่งทอคลัสเตอร์ไอที คลัสเตอร์ยานยนต์และชิ้นส่วน คลัสเตอร์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ คลัสเตอร์ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ คลัสเตอร์แปรรูปอาหาร และคลัสเตอร์แปรรูปยางพารา

Super Cluster เป็นคลัสเตอร์สำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เช่น คลัสเตอร์ยานยนต์และชิ้นส่วน คลัสเตอร์เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์

^๘ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

โทรคมนาคม คลัสเตอร์ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม Food Innopolis และคลัสเตอร์ดิจิทัล

คลัสเตอร์เป้าหมายอื่น ๆ ได้แก่ คลัสเตอร์เกษตรแปรรูปและคลัสเตอร์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

กิจการเป้าหมายที่จะส่งเสริมเป็นพิเศษ ในแต่ละคลัสเตอร์ ประกอบด้วย 2 กลุ่มที่สำคัญ ดังนี้

- โครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคลัสเตอร์ ได้แก่ กิจการฐานความรู้ และกิจการโลจิสติกส์
- กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตที่มีความสำคัญสูง ได้แก่ กิจการต้นน้ำที่สำคัญของแต่ละคลัสเตอร์ อุตสาหกรรมสนับสนุนที่จะส่งผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมหลักต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

สิทธิประโยชน์สำหรับ Super Cluster และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต ได้แก่

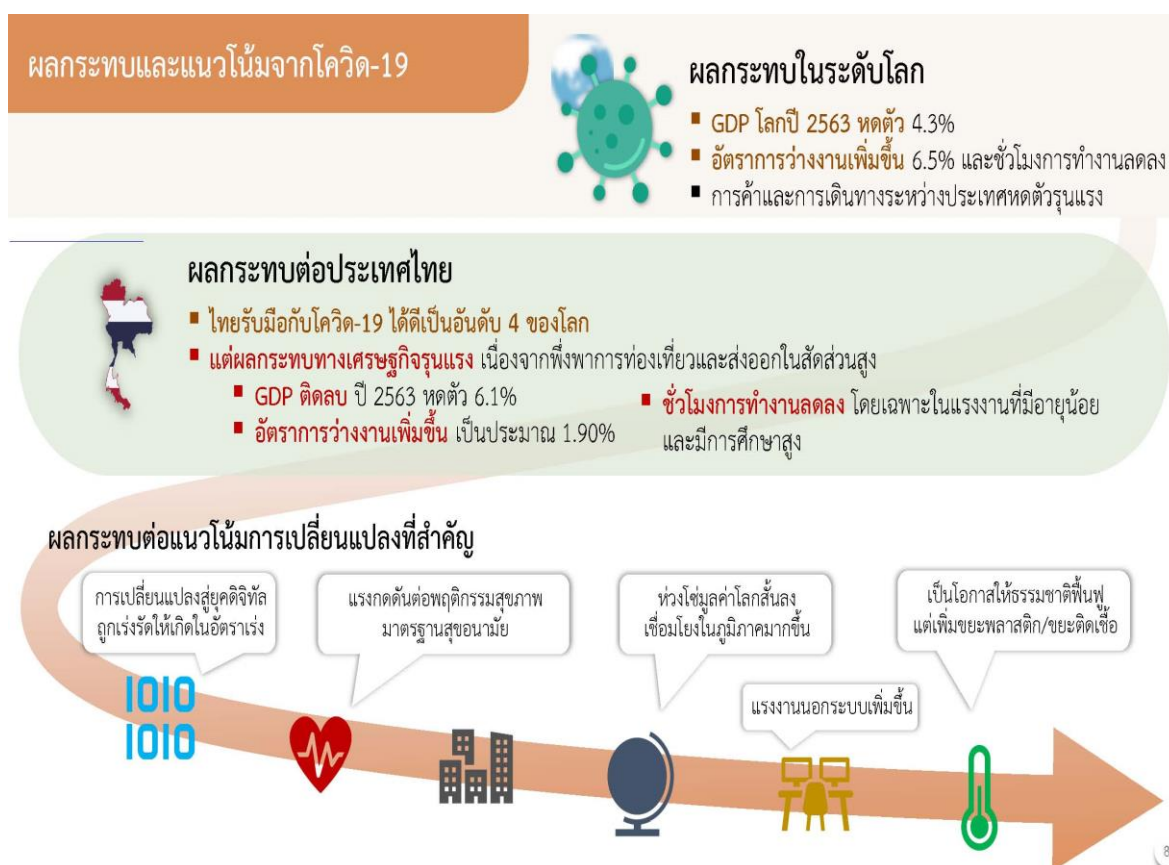
- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี และลดหย่อนร้อยละ 50 เพิ่มเติมอีก 5 ปี
- สำหรับกิจการเพื่อบริการที่มีความสำคัญสูง กระทรวงการคลังจะพิจารณา ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 10 – 15 ปี
- ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร
- ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับผู้เชี่ยวชาญชั้นนำระดับนานาชาติที่ทำงานในพื้นที่ ที่กำหนด ทั้งคนไทยและต่างชาติ
- จะพิจารณาให้ถิ่นที่อยู่ถาวร (Permanent Residence) สำหรับผู้เชี่ยวชาญชั้นนำระดับนานาชาติ
- อนุญาตให้ต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมได้

สิทธิประโยชน์สำหรับคลัสเตอร์อื่น ๆ ได้แก่

- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 – 8 ปี และลดหย่อนร้อยละ 50 เพิ่มเติมอีก 5 ปี
- ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร
- จะพิจารณาให้ถิ่นที่อยู่ถาวร (Permanent Residence) สำหรับผู้เชี่ยวชาญชั้นนำระดับนานาชาติ
- อนุญาตให้ต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมได้

5. ผลกระทบและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19⁹

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้ส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางและรุนแรงในเกือบทุกประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย การแพร่ระบาดของโรคอย่างรุนแรงและต่อเนื่องมิได้เป็นเพียงวิกฤตการณ์ทางสาธารณสุขเท่านั้น แต่ได้ส่งผลกระทบไปถึงมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม การใช้ชีวิตของประชากร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลกระทบและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบในระดับโลกและไทย มีสาระสำคัญโดยสังเขป ดังนี้

5.1 ผลกระทบในระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงการใช้ชีวิตของประชากรโลกอย่างรุนแรง เกิดเป็นต้นทุนจากทั้งความสูญเสียชีวิตและการเจ็บไข้ได้ป่วยโดยตรงจากการติดเชื้อ และผลกระทบทางอ้อมจากความพยายามในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาด โดยในปี 2563 ธนาคารโลกได้ประมาณการว่าเศรษฐกิจโลกจะหดตัวลงถึงร้อยละ 4.30 และมีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.46 รวมถึงมีการสูญเสียของชั่วโมงการทำงานถึงร้อยละ 8.8 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2562 ซึ่งอัตราการสูญเสียของชั่วโมงการทำงานข้างต้นเทียบเท่ากับการสูญเสียการจ้างงาน

⁹ เอกสารประกอบการระดมความคิดเห็นกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 เดือนกุมภาพันธ์ 2564

ประจำถึง 255 ล้านตำแหน่งในขณะเดียวกัน การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยังส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อเศรษฐกิจ และการค้าโลกอย่างรุนแรง โดยระดับผลกระทบมีความแตกต่างกันตามบริบทของแต่ละประเทศ ทั้งนี้ จากรายงานของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade And Development: UNCTAD) ปี 2563 พบว่า กลุ่มประเทศหรือประเทศที่ได้รับความเสียหายในด้านการค้าโลกมากที่สุดตามดัชนี Purchasing Managers' Index (PMI) คือ สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา ตามลำดับ โดยประเทศไทยได้รับผลกระทบสูงเป็นอันดับที่ 11 ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวของกลุ่มอุตสาหกรรมรถยนต์ ในขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาผลกระทบของรายได้จากภาคการท่องเที่ยวตามข้อมูลของสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (International Air Transport Association: IATA) ยังพบว่า กลุ่มประเทศในทวีปเอเชียได้รับผลกระทบจากปริมาณการเดินทางทางอากาศที่หดตัวอย่างรุนแรงมากที่สุดอย่างใดก็ดี ภาวะเศรษฐกิจในหลาย ๆ ประเทศได้ทยอยปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ โดย OECD คาดการณ์ว่าในปี 2564 โลกจะมีอัตราการเติบโตของ GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน เนื่องด้วยความสำเร็จของมาตรการควบคุมการระบาด มาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจในระยะสั้นและระยะยาว และการจัดสรรวัคซีนที่คาดว่าจะสามารถป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

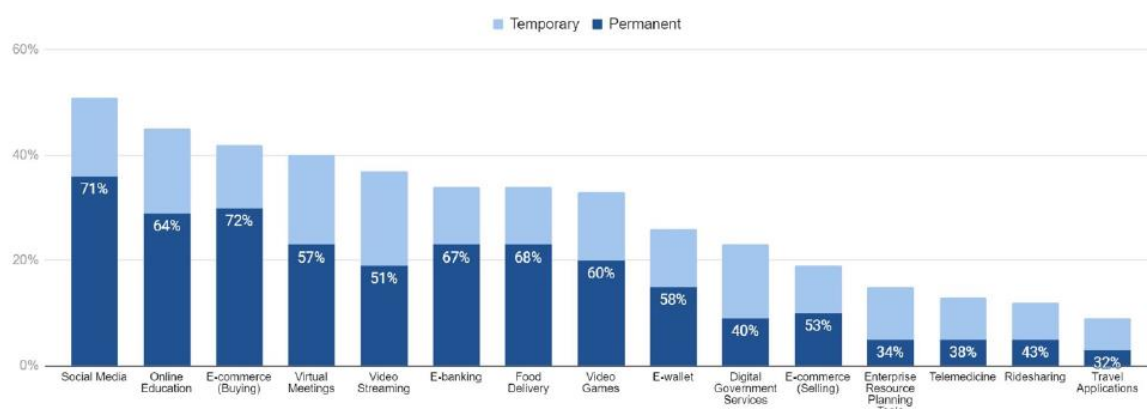
ในขณะเดียวกัน การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยังส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อเศรษฐกิจและการค้าโลกอย่างรุนแรง โดยระดับผลกระทบมีความแตกต่างกันตามบริบทของแต่ละประเทศ ทั้งนี้ จากรายงานของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade And Development: UNCTAD) ปี 2563 พบว่า กลุ่มประเทศหรือประเทศที่ได้รับความเสียหายในด้านการค้าโลกมากที่สุดตามดัชนี Purchasing Managers' Index (PMI) คือ สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา ตามลำดับ โดยประเทศไทยได้รับผลกระทบสูงเป็นอันดับที่ 11 ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวของกลุ่ม อุตสาหกรรมรถยนต์ ในขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาผลกระทบของรายได้จากภาคการท่องเที่ยวตามข้อมูลของสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (International Air Transport Association: IATA) ยังพบว่ากลุ่มประเทศในทวีปเอเชียได้รับความเสียหายจากปริมาณการเดินทางทางอากาศที่หดตัวอย่างรุนแรงมากที่สุดอย่างใดก็ดี ภาวะเศรษฐกิจในหลาย ๆ ประเทศได้ทยอยปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ โดย OECD คาดการณ์ว่าในปี 2564 โลกจะมีอัตราการเติบโตของ GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน เนื่องด้วยความสำเร็จของมาตรการควบคุมการระบาด มาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจในระยะสั้นและระยะยาว และการจัดสรรวัคซีนที่คาดว่าจะสามารถป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 ผลกระทบต่อประเทศไทย ถึงแม้ประเทศไทยจะจัดอยู่ในกลุ่มประเทศแรกของโลกที่พบการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ภายในประเทศ (มีผู้ติดเชื้อภายในประเทศครั้งแรกเมื่อวันที่ 31 ม.ค. 2563) แต่ด้วยขีดความสามารถในการให้ความสำคัญต่อการดำเนินมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดอย่างจริงจังของรัฐบาล และการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีของภาคเอกชนและประชาชน ประกอบกับระบบสาธารณสุขของประเทศที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ตลอดระยะเวลากว่า 1 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีจำนวนผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิตจากโรคโควิด-19 ต่ำเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก โดยมีสัดส่วนผู้ติดเชื้อต่อประชากรต่ำที่สุดเป็นอันดับที่ 19 ของโลก และมีสัดส่วนผู้เสียชีวิตต่อประชากรต่ำที่สุดเป็นอันดับที่ 6 ของโลก⁴⁵ และได้วีรับการจัดอันดับจากสถาบันโลว์ (Lowy Institute) ในอันดับที่ 4 จากทั้งหมด 98 ประเทศ ด้านความสามารถในการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แม้ว่าที่ผ่านมาประเทศไทยจะประสบความสำเร็จในการป้องกันและควบคุมโรค เมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศทั่วโลก ด้วยมาตรการด้านสาธารณสุขที่สามารถปรับตัวให้รับมือกับสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็วและเข้มงวด แต่ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น พบว่ายังอยู่ในระดับค่อนข้างรุนแรง เนื่องจากการพึ่งพาภาคบริการ

ในสัดส่วนสูง โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวซึ่งถือเป็นเครื่องจักรขับเคลื่อนเศรษฐกิจของไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา กล่าวคือ รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสูงถึงประมาณร้อยละ 11 ของ GDP ในปี 2558 – 2562 ในขณะเดียวกัน เศรษฐกิจไทยยังพึ่งพิงภาคการส่งออกอย่างมาก โดยสัดส่วนการส่งออกสินค้าต่อ GDP เฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 65 ในช่วงช่วงเวลาเดียวกัน เมื่อผนวกเข้ากับผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศคู่ค้าสำคัญ จึงส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาทิ ตลาดอาเซียนซึ่งไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปยังอาเซียนสูงถึงร้อยละ 24 ของปริมาณการส่งออกทั้งหมด⁴⁹ ผลกระทบที่รุนแรงของวิกฤตโควิด-19 ต่อตลาดอาเซียนจากการพึ่งพาอุปสงค์จากต่างประเทศในระดับสูง จึงทำให้ปริมาณการส่งออกของไทยลดลงอย่างมาก และแม้ว่าสถานการณ์การฟื้นตัวของประเทศจีนจะมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นเนื่องจากอุปสงค์ในประเทศที่มีจำนวนมาก และมีกำลังซื้อสูง แต่ด้วยสัดส่วนการค้าของไทยและจีนยังต่ำกว่าหลายประเทศ จึงทำให้การฟื้นตัวของไทยช้ากว่าประเทศอื่นในภูมิภาคเดียวกัน นอกจากนี้ โครงสร้างการส่งออกสินค้าของไทยยังกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มสินค้ามูลค่าสูงที่มีการฟื้นตัวช้าเป็นส่วนมาก อาทิ ยานยนต์ชิ้นส่วนประกอบ และเครื่องจักร จึงส่งผลให้ความต้องการสินค้าแปรผันตามกำลังซื้อที่ลดลงอย่างมากของตลาดโลก ทั้งนี้ การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อภาคการท่องเที่ยวและการส่งออกของไทย ส่งผลให้ปี 2563 เศรษฐกิจไทยปรับตัวลดลงถึงร้อยละ 6.1 ในขณะที่อัตราการว่างงาน ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 1.90 หรือประมาณ 7.4 แสนคน และชั่วโมงการทำงาน ลดลงร้อยละ 4.3 เหลือเพียง 41.6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยแรงงานที่มีอายุน้อยและมีการศึกษาสูงจะประสบปัญหาการว่างงานมากกว่าแรงงานกลุ่มอื่น

5.3 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกหลายประการอย่างมีนัยสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการเร่งให้การเปลี่ยนแปลงที่ดำเนินอยู่แล้วเกิดเร็วขึ้น หรือลดทอนความรุนแรงของการเปลี่ยนแปลง โดยแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 มากที่สุด ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การดูแลสุขภาพและการรักษาพยาบาล การขยายตัวของความเป็นเมือง แนวโน้มเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ และอนาคตของงาน รวมถึงพฤติกรรมดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสังเขป ดังนี้

สัดส่วนผู้ที่คาดว่าจะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้นจากวิกฤตโควิด-19 แบบชั่วคราวและถาวร

ที่มา: สันติธาร เสถียรไทย, 2563⁵³

5.4 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคดิจิทัล ถูกเร่งให้มีความสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจ สังคม และการดำรงชีวิตของประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงที่มีการระบาดของโรคโควิด-19 เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลถูกนำมาใช้เพื่อลดปฏิสัมพันธ์ทางกายภาพของคนในสังคมโดยการใช้ช่องทางการสื่อสารแบบออนไลน์และการประชุมทางไกลแทนการพบปะโดยตรง การซื้อสินค้าและบริการผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ แทนการเดินทางไปร้านค้า การเรียนการสอนออนไลน์ และการทำธุรกรรมดิจิทัลแทนการชำระด้วยเงินสด เป็นต้น ทั้งนี้ จากการสำรวจพฤติกรรมของผู้ใช้เทคโนโลยีในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบว่า หลังจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการใช้งานเทคโนโลยีมากขึ้นในหลายรูปแบบ เช่น สื่อสังคมออนไลน์ การศึกษาทางไกล พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การประชุมทางไกล และการรับชมวิดีโอออนไลน์ เป็นต้น ซึ่งการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในลักษณะดังกล่าว มีทั้งที่เป็นการปรับตัวชั่วคราวในระยะที่มีการแพร่ระบาดของโรค ซึ่งผู้คนไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติและที่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรเนื่องจากเห็นถึงประโยชน์และโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของหน่วยงานด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

5.5 การรักษาสุขอนามัย จากความตื่นตัวในการป้องกันการติดต่อของโรคโควิด-19 และการดำเนินมาตรการทางสาธารณสุขอย่างเข้มงวดเพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคในวงกว้าง ได้ส่งผลให้ประชาชนมีความตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลสุขภาพของตนเองเพิ่มมากขึ้น และเป็นแรงกดดันให้ผู้ประกอบการหลายสาขา โดยเฉพาะด้านบริการสุขภาพและการท่องเที่ยวยกระดับมาตรฐานการให้บริการ โดยคำนึงถึงความสะดวกและสุขอนามัยที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล อีกทั้งยังเป็นปัจจัยที่ช่วยเร่งรัดให้การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการรักษาพยาบาล โดยเฉพาะการวิจัยและพัฒนาชีวภัณฑ์สำหรับสร้างภูมิคุ้มกันจากเชื้อไวรัสมีความก้าวหน้ามากขึ้น

5.6 การขยายตัวของความเป็นเมือง วิกฤตการแพร่ระบาดของโรคติดต่อครั้งใหญ่เป็นปัจจัยที่ช่วยเร่งให้เมืองต่าง ๆ ทั่วโลกปรับตัวสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) เพื่อสนองตอบวิถีชีวิตของประชากรที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคและการบริหารจัดการสถานการณ์ อาทิ การใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่งเพื่อเพิ่มความสามารถในการเชื่อมต่อ ระหว่างอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และรับส่งข้อมูลระหว่างกัน การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของประชากรและเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรของเมืองให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.7 การเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ วิกฤตโควิด-19 ยังมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอิทธิพลทางแนวความคิดแบบชาตินิยม ที่ให้ความสำคัญกับกิจการภายในประเทศเป็นลำดับแรกปรากฏเด่นชัด ขึ้นเนื่องจากรัฐบาลของแต่ละประเทศต้องดำเนินนโยบายด้านสาธารณสุขอย่างเข้มข้นเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดภายในประเทศ ผ่านมาตรการปิดเมือง การจำกัดการเดินทางผ่านแดน และการดำเนินมาตรการควบคุมการค้าระหว่างประเทศในกลุ่มสินค้าที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงด้านสาธารณสุขของประเทศ นอกจากนี้มาตรการปิดเมืองและจำกัดการเดินทางยังนำไปสู่ภาวะชะงักงันของการค้าและการบริการระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้บริษัทข้ามชาติและผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศทั่วโลกปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อสร้างความสามารถในการรับมือและปรับตัว (Resilience) และลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด ซึ่งส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่มูลค่าระหว่างประเทศ ผ่านการโยกย้ายฐานการผลิตและช่องทางการตลาดไปยังประเทศที่อยู่ใกล้กันหรืออยู่ภายในภูมิภาคเดียวกันมากขึ้น

5.8 รูปแบบการทำงาน การเปลี่ยนแปลงสู่สังคมดิจิทัลที่ถูกเร่งจากวิกฤตโควิด-19 และมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคมยังส่งผลให้รูปแบบการทำงานมีความยืดหยุ่นมากขึ้น สามารถทำงานจากบ้านหรือทำงานระยะไกลได้ ในขณะเดียวกัน แรงงานบางส่วนอาจผันตัวไปเป็นแรงงานนอกระบบ ทั้งที่เป็นผลมาจากการถูกเลิกจ้าง หรือต้องการผันตัวไปทำงานในลักษณะไม่ประจำมากยิ่งขึ้น ซึ่งสร้างความท้าทายให้แก่ภาครัฐในการจัดความคุ้มครองทางสังคมเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้และสุขภาพให้แก่แรงงานลักษณะดังกล่าว

5.9 ทรัพยากรธรรมชาติและชั้นบรรยากาศโลก แม้ว่าการเกิดวิกฤตโควิด-19 จะส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจและการใช้ชีวิตหยุดชะงักหรือชะลอตัวลง แต่เหตุการณ์ดังกล่าวได้สร้างผลเชิงบวกต่อสภาพแวดล้อมโดยรวมของโลกให้มีการฟื้นตัวกลับสู่ความอุดมสมบูรณ์ได้ดีขึ้น โดยการชะลอตัวของภาคการผลิตและการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการระหว่างประเทศ ได้ส่งผลให้ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงทั้งในระดับโลกและระดับประเทศ อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมการดูแลสุขภาพสุขอนามัยและการใช้ชีวิตท่ามกลางการแพร่ระบาดได้ส่งผลให้ปริมาณขยะเพิ่มสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมาถึงประมาณร้อยละ 15 โดยเฉพาะขยะพลาสติก ซึ่งเป็นผลอันเนื่องมาจากรูปแบบการบริโภคและการผลิตที่ปรับเปลี่ยนไปของภาคส่วนในสังคม

ส่วนที่ 3

แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะที่ 13

(พ.ศ.2565-2569)และ

แผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ความสอดคล้องของประเด็นยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติฉบับที่ 12 และแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ความเชื่อมโยงของแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2565-2569)							
ยุทธศาสตร์ ชาติ 20 ปี	6	ความมั่นคง	การสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน	การพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ คน	การสร้างโอกาส ความ เสมอภาค และเท่าเทียม กันทางสังคม	การสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	การปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ
แผนปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง 2564)	13	1.ด้านการเมือง 8.ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยี สารสนเทศ	2.ด้านการบริหาร ราชการแผ่นดิน 9.ด้านสังคม 10.ด้านพลังงาน	3.ด้านกฎหมาย 11. ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ	4.ด้านกระบวนการ ยุติธรรม	5.ด้านเศรษฐกิจ 12.ด้านการศึกษา 13.ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	6.ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม 7.ด้าน สุข
แผน 13 ประเทศ	6	ความมั่นคง	สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	สร้างโอกาสและความ เสมอภาคทางสังคม	สร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	ปรับสมดุลและพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ
ยุทธศาสตร์ อว. (66-70)	4	การพัฒนากำลังคนสถาบันอุดมศึกษา และ สถาบันวิจัยให้เป็นฐานการขับเคลื่อนการ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแบบ ก้าวกระโดดและอย่างยั่งยืน	การพัฒนาเศรษฐกิจไทยด้วยเศรษฐกิจสร้าง คุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ให้มี ความสามารถ ในการแข่งขัน และพึ่งพา ตนเองได้อย่างยั่งยืน พร้อมสู่อนาคต	การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การ วิจัยและนวัตกรรมระดับขั้นแนวหน้า ก้าวหน้าสู่ยุค เพื่อสร้างโอกาสใหม่และ ความพร้อมของประเทศไทยในอนาคต	การยกระดับสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้มี การพัฒนาอย่างยั่งยืน สามารถแก้ไข ปัญหาท้าทายและปรับตัวได้ทันต่อ พลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก		
Platform Reinvent	5	การพัฒนาและแสวงหา บุคลากรที่เน้นสมรรถนะ	การพัฒนาคุณภาพการ เรียนการสอน	การบริหารงานวิจัยและ นวัตกรรม	การสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือ	ความเป็นนานาชาติ	
แผน 13 ม.แม่โจ้	5	ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 100 ปี (SPO)	พันธกิจหลัก (MOC)	ความเป็นนานาชาติ (Internationalize)	การพลิกโฉมมหาวิทยาลัย (Reinventing)	ความยั่งยืนทางการเงินและ งบประมาณ (Financial)	
เป้าหมายของการพลิกโฉม มหาวิทยาลัยแม่โจ้	5	ด้านโครงสร้างองค์กร นโยบาย และการพัฒนา บุคลากรมหาวิทยาลัย มีการปรับปรุงและยกระดับ โครงสร้างองค์กร นโยบาย และ บุคลากร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ให้มีความ เชี่ยวชาญด้านการเกษตร	ด้านการเรียนการสอน ด้านเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ มีการปรับปรุงหลักสูตร การเรียน การสอน ให้สอดคล้องกับการ พัฒนาบุคลากรตลอดช่วงอายุวัย	ด้านการวิจัยและบริการ วิชาการ มีองค์ความรู้ นวัตกรรม จากการ วิจัยเพื่อส่งเสริมต่อยอดสู่การเป็น ผู้ประกอบการด้านเกษตร สมัยใหม่ในระดับนานาชาติ	ด้านการสร้างเทคโนโลยี นวัตกรรม และผู้ประกอบการ สร้างนักเทคโนโลยี นวัตกรรม และ ผู้ประกอบการด้านเกษตร สมัยใหม่ เพื่อการพัฒนาประเทศ สู่ไทยแลนด์ 4.0	ด้านการบริหารเพื่อเป็น องค์กรเชี่ยวชาญด้าน เกษตรสมัยใหม่ที่ยั่งยืนใน ระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นองค์กร เชี่ยวชาญด้านเกษตรสมัยใหม่ที่มี ยั่งยืนในระดับนานาชาติ	

ในแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ระยะที่ 13 เพื่อให้การพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และแข่งขันได้ มหาวิทยาลัยได้พัฒนาแผนขึ้นโดยแบ่งเป็น 5 มิติ เพื่อให้ครอบคลุมทั้งการดำเนินการตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา การพัฒนาอย่างยั่งยืน และการพัฒนาเพื่อรองรับการแข่งขันและยุทธศาสตร์สำคัญที่เป็นวาระการพัฒนาของโลก ประเทศไทย และภาคเหนือ ประกอบด้วย

มิติที่ 1 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 100 ปี (SPO)

มิติที่ 2 การขับเคลื่อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจหลัก (MOC)

มิติที่ 3 การขับเคลื่อนความเป็นนานาชาติ (International)

มิติที่ 4 การพลิกโฉมมหาวิทยาลัย(Reinventing)

มิติที่ 5 การเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย (Income)

โดยในแผนพัฒนาแต่ละระดับจะประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และประเด็นสำคัญในการพัฒนาที่สอดคล้องเชื่อมโยงกัน แต่ตอบโจทย์การพัฒนาในมิติที่แตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมหลัก อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีรากฐานการพัฒนามาจากการเกษตร โดยถือกำเนิดมาจากโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมภาคเหนือ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2477 จนกระทั่งพัฒนามาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในปัจจุบันเป็นเวลากว่า 82 ปีแล้ว

ตลอดเส้นทางของการพัฒนา มหาวิทยาลัยได้สั่งสมประสบการณ์ องค์ความรู้ และสร้างบุคลากรออกไปรับใช้ประเทศชาติเป็นจำนวนมาก โดยในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 12 นี้ มหาวิทยาลัยยังคงยึดถือ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมหลักในการพัฒนา ต่อเนื่องมาจากแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 11 ดังต่อไปนี้

(1) ปรัชญามหาวิทยาลัย

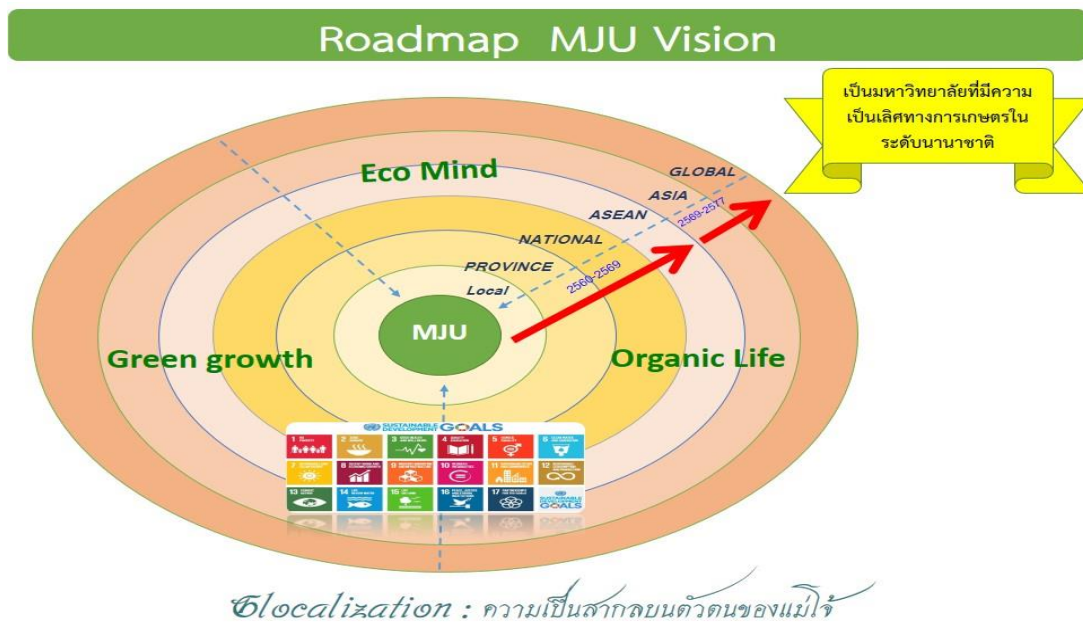
“มุ่งมั่นพัฒนาบัณฑิตสู่ความเป็นผู้อุดมด้วยปัญญา อดทน สู้งาน เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อความเจริญรุ่งเรืองวัฒนาของสังคมไทยที่มีการเกษตรเป็นฐานราก”

ปรัชญาการศึกษามหาวิทยาลัย

“จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างปัญญาในรูปแบบการเรียนรู้จากการปฏิบัติที่บูรณาการกับการทำงานตามอมตะโอวาท งานหนักไม่เคยฆ่าคน มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถพัฒนาทักษะเดิม สร้างเสริมทักษะใหม่ มีวิถีคิดของการเป็นผู้ประกอบการ มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสาร มีความตระหนักต่อสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ยึดมั่นในความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน ตามเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ว่า มหาวิทยาลัยแห่งชีวิต”

(2) วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

“เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีความเป็นเลิศทางการเกษตรในระดับนานาชาติ”

เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความ
เป็นเลิศทางการเกษตรใน
ระดับนานาชาติ

(3) พันธกิจของมหาวิทยาลัย

1. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในวิชาการและวิชาชีพโดยเฉพาะการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) ที่ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงโดยเน้นทางด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ประยุกต์ ภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาวิชาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนท้องถิ่น และสังคมของประเทศ
2. ขยายโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกระดับ
3. สร้างและพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางการเกษตร และวิทยาศาสตร์ประยุกต์เพื่อการเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่สังคม
4. ขยายบริการวิชาการและความร่วมมือในระดับประเทศและนานาชาติ
5. พัฒนามหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการด้านการเกษตร เพื่อเป็นที่พึ่งของตนเองและสังคม
6. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
7. สร้างและพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีความโปร่งใสในการบริหารงานประเด็นยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่โจ้

(4) ค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัย (Core values)

M (Mindfulness)	ทำด้วยจิต
A (Aspiration)	คิดมุ่งมั่น
E (Excellence)	ฝันเป็นเลิศ
J (Justice)	เทิดยุดิธรรม
O (Origin)	นำเกียรติภูมิ

(5) เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และพัฒนาด้านการเกษตร”

(6) อัตลักษณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

“นักปฏิบัติที่เชี่ยวชาญในสาขาวิชาและทันต่อการเปลี่ยนแปลง”

2. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะต่างๆ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะต่างๆ

ตามที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้กำหนดแผนแม่บทการเปลี่ยนผ่านมหาวิทยาลัยสู่ปีที่ 100 รวมถึงยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะ 15 ปี (พ.ศ.2555-2569) หรือที่เรียกกันว่ายุทธศาสตร์ GO. Eco. U. บนพื้นฐานหลักแนวคิดการพัฒนาที่เคารพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมอันดีงาม เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน และมีความสุข โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการสร้างมหาวิทยาลัยแม่โจ้ให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งชีวิต ที่หมายถึงชีวิตที่มีการเกษตรเป็นรากฐาน รักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม บนพื้นฐานของธรรมาภิบาล และการ ก้าวทันเทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วยเส้นทางของการพัฒนา 3 เส้นทาง ได้แก่

- 1) มหาวิทยาลัยเกษตรอินทรีย์ (Organic University)
- 2) มหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University)
- 3) มหาวิทยาลัยเชิงนิเวศ (Eco. University)

จาก GO. Eco. U. สู่แม่โจ้ 100 ปี

ซึ่งที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวจนประสบความสำเร็จมาในระดับหนึ่งแล้ว และในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) มหาวิทยาลัยยังคงยืนยันที่จะดำเนินการตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะ 15 ปีดังกล่าวต่อไป จึงได้บูรณาการกรอบแผนดังกล่าวไว้เป็นส่วนหนึ่งในแผนพัฒนาการศึกษา โดยเรียกว่าแผนพัฒนาเชิงรุก เพื่อที่จะใช้องค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยที่ได้ดำเนินการมาตามยุทธศาสตร์ที่วางไว้ ไปตอบโจทย์การพัฒนาโลก ประเทศ และท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามนโยบายของรัฐบาลต่อไป

ประกอบกับในปัจจุบันอยู่ในช่วงวาระที่โลกและประเทศไทยได้มีการทบทวนยุทธศาสตร์ และทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนขึ้น โดยทิศทางส่วนใหญ่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้ระยะยาว ที่มุ่งก้าวสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยได้นำเสนอในรูปแบบยุทธศาสตร์การพัฒนาและโครงการสำคัญต่างๆของรัฐบาล อาทิเช่น

- 1) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 2016-2030 (Sustainable Development Goals (SDGs))
- 2) หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
- 4) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13
- 5) โมเดลการพัฒนาประเทศไทย 4.0
- 6) นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
- 7) 10 กลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

- 8) นโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ (Super Cluster)
- 9) แผนพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน
- 10) ทิศทางการพัฒนาภาคเหนือ

โดยแนวทางการดำเนินการนั้น มหาวิทยาลัยจะพยายามขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่สำคัญต่างๆ ของแต่ละยุทธศาสตร์ นโยบาย และโครงการสำคัญของรัฐบาล ที่สอดคล้องกับความเชี่ยวชาญและยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะ 15 ปี ทั้งด้วยการดำเนินการโดยใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยเอง ขอสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือขอสนับสนุนงบประมาณแผ่นดิน รวมทั้งการร่วมบูรณาการการดำเนินการกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ใกล้เคียง หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งในรูปแบบ In-cash และ In-kind เพื่อบูรณาการการดำเนินงานตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย สู่การพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

3. การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายสภามหาวิทยาลัย 9 ด้าน

1. นโยบายด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ

มหาวิทยาลัยต้องมีการออกและการแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ จะต้องเอื้อต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ.2560 จะต้องสอดคล้องกับแนวปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษาและแนวปฏิบัติตามหลักความรับผิดชอบต่อสังคม หลักเสรีภาพทางวิชาการ หลักความอิสระ และหลักความเสมอภาค

2. นโยบายด้านทรัพย์สิน การเงิน และการลงทุน

มหาวิทยาลัยต้องมีการจัดทำแผนธุรกิจ (Business Plan) และการวางแผนการดำเนินงาน การหารายได้ รายจ่าย 5 ปี ล่วงหน้า เพื่อให้สามารถรู้จุดคุ้มทุน การทำกำไร แผนการลงทุน การใช้ทรัพย์สินอย่างคุ้มค่า และแผนการจัดหาแหล่งเงินทุน เพื่อให้มหาวิทยาลัย ดำเนินงานอยู่รอด มีกำไร เติบโตและมีความยั่งยืน การจำแนกทรัพย์สินออกเป็นทรัพย์สินเพื่อสร้างรายได้ ทรัพย์สิน เพื่อการพัฒนาที่ไม่หวังกำไร (ภารกิจการเรียน การสอน วิจัย บริการ ทำนุบำรุง ทรัพย์สินเพื่อสาธารณะและบริการพื้นฐาน) โดยจัดทำงบการเงินของมหาวิทยาลัยให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและรายงานต่อสภามหาวิทยาลัย

3. นโยบายด้านการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และองค์ความรู้

มหาวิทยาลัยต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยี และองค์ความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัยตลอดเวลา ให้ศูนย์ความเป็นเลิศ อุทยานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเกษตรและอาหาร และฐานเรียนรู้ด้านเกษตร ร่วมสร้างองค์ความรู้ในวิทยาการหลากหลายสาขามาผสมผสานเป็น Cross Disciplinary Collaboration โดยมีเกษตรเป็นรากฐานเพื่อนำความรู้สู่สังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

4. นโยบายด้านคุณภาพมาตรฐานการศึกษา

มหาวิทยาลัยต้องมีการพัฒนาหลักสูตร งานวิจัย งานบริการวิชาการใหม่ๆ ที่ตรงความต้องการของการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน การประกันคุณภาพระดับสากลของบัณฑิตที่เป็นนักปฏิบัติที่มีความเชี่ยวชาญ (Hands-on Professional) อดทนสู้งาน และมีคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ ตามปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

5. นโยบายบุคลากร

มหาวิทยาลัยต้องมีการบริหารทรัพยากรมนุษย์ให้ทำงานอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ มีการลงทุนและสร้างทุนมนุษย์ โดยดึงศักยภาพของบุคลากรที่มีศักยภาพสูงออกมาสร้างคุณค่าในอนาคตให้กับมหาวิทยาลัยให้มีแผนสร้างผู้นำ มหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาคนเพื่อการพัฒนาทักษะ (Re-skill/Up-skill) ที่สอดคล้องและทันกับโลกการเปลี่ยนแปลง และควรมีแผนความก้าวหน้าในอาชีพ ภาระงานแรงจูงใจ ค่าตอบแทน สวัสดิการ การประเมินและการวัดผล

6. นโยบายการสื่อสารองค์กร

มหาวิทยาลัยต้องมีการจัดทำแผนการสื่อสารทิศทาง เป้าหมาย นโยบาย และแผนพัฒนา ค่านิยมและวัฒนธรรมการทำงานสู่ทุกระดับชั้นของมหาวิทยาลัยและสู่ภายนอก ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ (เครือข่าย สังคม ชุมชน ศิษย์เก่า เกษตรกร) สื่อสาร อัตลักษณ์ สร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและผลงานให้สังคมรับรู้ ผลิตสื่อที่ทันสมัยทั้งในบริบท เนื้อหา และช่องทางการสื่อสารให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย สร้างและปลูกฝังวัฒนธรรมการทำงานที่ดีแก่บุคลากรตามวิถีแม่โจ้

7. นโยบายด้านโครงสร้าง

มหาวิทยาลัยต้องมีการทบทวนและปรับภารกิจ และโครงสร้างให้กระชับ มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น และใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกลุ่มคลัสเตอร์ของงาน สายบังคับบัญชาชัดเจน ระบบการสื่อสาร การรายงาน การประสานงาน และให้มีความร่วมมือที่ดี โดยนำเอาดิจิทัลเทคโนโลยีมาช่วย

8. นโยบายด้านดิจิทัล

มหาวิทยาลัยต้องมีการพัฒนาสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล (Digital University) โดยนำดิจิทัลเทคโนโลยีมาเปลี่ยนแผนธุรกิจ (Business Plan) ในภารกิจการศึกษาแบบไร้ห้องเรียน นำแผนดิจิทัลเทคโนโลยีมาแปลงแผนพัฒนาระดับยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงานโดยต้องมีโครงสร้างของงานดิจิทัลระดับมหาวิทยาลัย และมีการพัฒนา Dashboard ในระดับสภามหาวิทยาลัย ระดับคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และระดับส่วนงาน ผ่านระบบการรวมศูนย์ข้อมูลเป็นหนึ่งเดียว (Single Data)

9. นโยบายการกำกับติดตามแบบบูรณาการ

มหาวิทยาลัยต้องมีการให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย บริหารจัดการในลักษณะองค์กรรวม (Management Cockpit) และบูรณาการภารกิจการศึกษากับภารกิจเชิงยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องและเอื้อต่อกัน เพื่อให้มีนโยบายการกำกับติดตามอย่างมีส่วนร่วม

4. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้ (SWOT Analysis)

จุดแข็ง (Strengths)

1. ความเชี่ยวชาญด้านการเกษตร
2. เครือข่ายศิษย์เก่าที่เข้มแข็ง มีความผูกพันและรักสถาบัน
3. ได้รับการยอมรับจากเกษตรกร ภาครัฐ เอกชน ฯลฯ
4. ภาพลักษณ์ของบัณฑิตที่โดดเด่น สู้งาน เน้นการปฏิบัติจริง รู้จริงคิดเป็น ทำงานได้
5. ความหลากหลายของศาสตร์ คณะ และสาขาวิชา

6. มีองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมโดยเฉพาะด้านการเกษตร
7. มีบุคลากรจำนวนมาก ที่มีคุณวุฒิสูง และมีความเชี่ยวชาญหลากหลาย
8. มียุทธศาสตร์การพัฒนาระยะยาวที่ชัดเจน
9. มีวัฒนธรรมของการเป็นพี่น้อง ทำให้ทำงาน เข้าใจกัน
10. มีโครงสร้างพื้นฐาน พื้นที่ อาคาร ครุภัณฑ์ ไอที ฯลฯ เพียงพอ

จุดอ่อน (Weaknesses)

1. คุณภาพของนักศึกษาที่รับเข้า
2. กฎหมาย ระเบียบ ที่ไม่เอื้อต่อการแสวงหารายได้ รวมถึงระเบียบอื่นๆให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน
3. ภาพลักษณ์ประเพณีรับน้องที่ผ่านมา ส่งผลต่อจำนวนนักศึกษาลดลงอย่างต่อเนื่อง
4. รายได้ลดลง ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น
5. ผลិតภัณฑ์ของมหาวิทยาลัยยังมีน้อย
6. ความสามารถเชิงวิชาการ การบริหาร และทักษะต่างประเทศของบัณฑิต
7. ทักษะด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรและนักศึกษา
8. การบริหารพื้นที่เพื่อการพาณิชย์ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของมหาวิทยาลัย และช่องทางการหารายได้อื่นๆ มีน้อย
9. ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย (หลักสูตรนานาชาติ นักศึกษา คณาจารย์ชาวต่างชาติ ฯลฯ) ยังมีน้อย

โอกาส (Opportunities)

1. ทิศทางการพัฒนาของโลกยุคดิจิทัล
2. สังคมผู้สูงอายุ
3. ยุทธศาสตร์ของประเทศและจังหวัดที่เน้นเกษตร อาหาร สุขภาพและการท่องเที่ยว
4. ความใส่ใจเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยของอาหาร
5. มีเครือข่ายศิษย์เก่าที่มีศักยภาพ
6. นโยบายกระทรวง อว. ที่ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยี นวัตกรรม
7. วิถีชีวิตใหม่ (New Normal)
8. เครือข่ายเกษตรที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนของนักศึกษา
9. เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาระดับชาติ และนานาชาติ

อุปสรรค (Threats)

1. แนวโน้มการได้รับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินที่ลดลง
2. แนวโน้มจำนวนผู้เรียนในวัยเรียนที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง
3. กฎระเบียบบางอย่างของประเทศไม่เอื้อต่อการพัฒนาตามเจตนารมณ์ของการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ
4. การมีสถาบันอุดมศึกษาขนาดใหญ่ในพื้นที่ใกล้เคียงทั้ง 3 วิทยาเขต
5. ทักษะคติเชิงลบของประชาชนเรื่องรับน้องของมหาวิทยาลัย ส่งผลเชิงลบกับจำนวนนักศึกษาในแต่ละปี
6. วิกฤติโควิด-19
7. มหาวิทยาลัยของรัฐรายใหญ่ ที่มีชื่อเสียง มีนโยบายรับนักศึกษาแบบไม่จำกัด ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักศึกษาของแม่โจ้โดยตรง
8. ความสนใจในสาขาวิชาและอาชีพเกษตรของคนรุ่นใหม่มีน้อย

5. แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2565-2569)

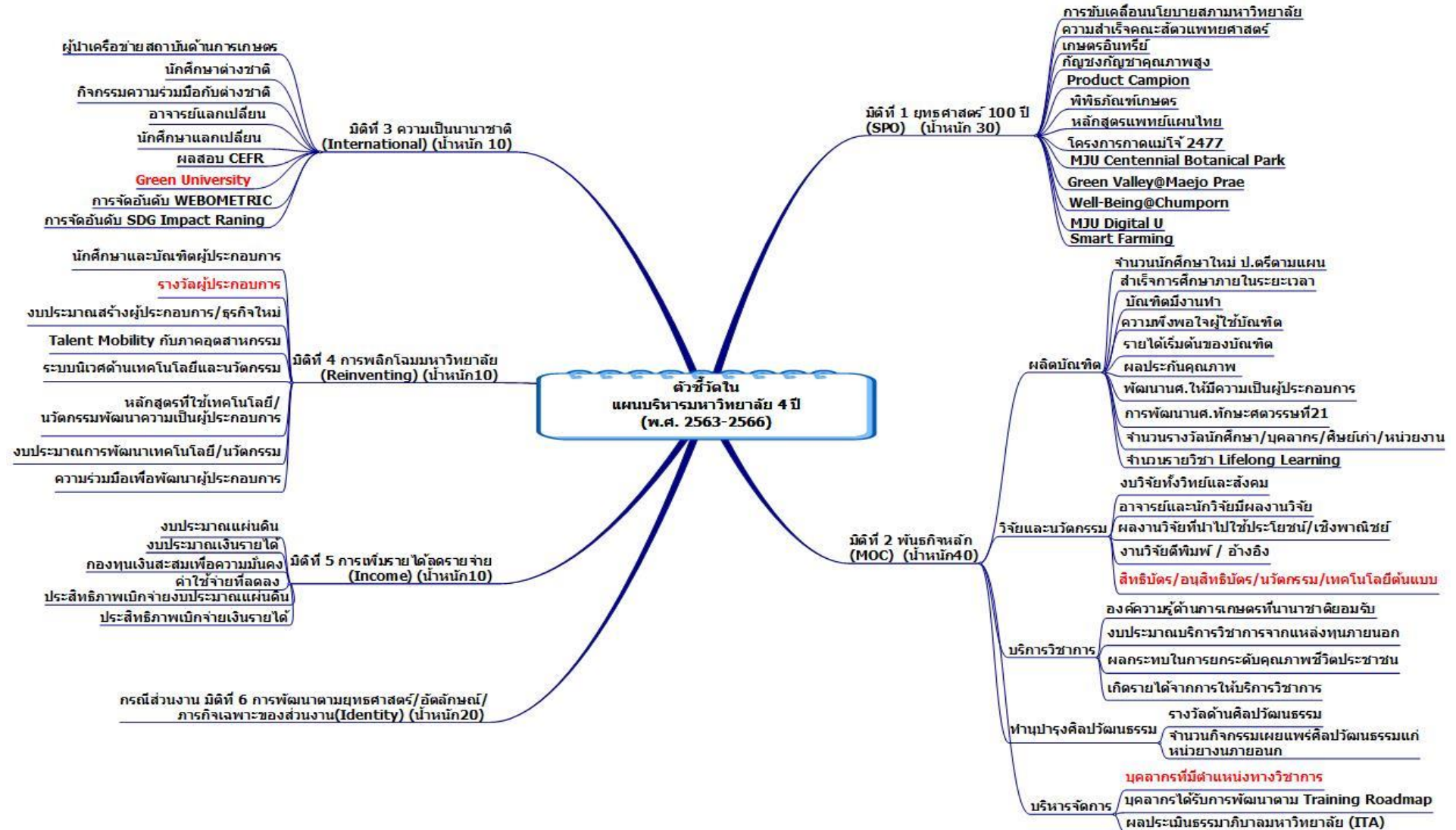
เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ ที่มีความเป็นเลิศทางการเกษตร ในระดับนานาชาติ				
Proactive Plan	มหาวิทยาลัยเชิงนิเวศ (ECO. UNIVERSITY) ✔Sustainable Agri. ✔Sustainable Development ✔Eco. Mind & Community ✔ Lanna Agri.			มหาวิทยาลัยแห่งชีวิต ✔ การเกษตรเป็นรากฐาน ✔ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ✔ ทำนุบำรุงวัฒนธรรม ✔ ก้าวทันรู้ทันเทคโนโลยี ✔ ดำรงไว้ซึ่งธรรมาภิบาล
	มหาวิทยาลัยสีเขียว (GREEN UNIVERSITY) ✔ Renewal Energy ✔ Green Growth ✔ Smart Farming ✔ Climate Smart Agri.			
	มหาวิทยาลัยเกษตรอินทรีย์ (ORGANIC UNIVERSITY) ✔ Organic Supply Chain ✔ Organic Food ✔ Food for Future ✔ Health & Wellness			
Mission Plan	Academic & Research excellence	Social engagement & Partnership	Accountability	Sustainability
	1. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 100 ปี (SPO) ✔ ความสำเร็จของการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายสภามหาวิทยาลัย ✔ เป็นศูนย์กลางการศึกษาวิจัยด้านเกษตรอินทรีย์ของประเทศ (Organic Education Hub) ✔ เป็นต้นแบบของการสร้างชุมชนที่ยั่งยืน และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco Community & Tourism) ✔ เป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลที่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบ สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของโลก (Digital University)			
	2. การขับเคลื่อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย (MOC) ✔ ผลิตบัณฑิตและพัฒนา นักศึกษาที่มีสมรรถนะในระดับสากล ✔ มีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ใช้เกษตรเป็นรากฐาน และได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ			5.ความมั่นคงทางการเงินและเติบโตอย่างยั่งยืน (Financial Sustainability) ✔ มีความมั่นคงทางการเงินและเติบโตอย่างยั่งยืน
		3.พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นนานาชาติ ✔ มีเครือข่ายความร่วมมือที่ลงสู่การปฏิบัติงานในทุกกิจกรรมตามพันธกิจ และมีผลสำเร็จในระดับนานาชาติ		
4. การพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Reinventing University) ✔ เป็นมหาวิทยาลัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology and Innovation)				

สรุปประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ ในแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 13

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 100 ปี (SPO)	เป้าประสงค์ที่ 1.1 ความสำเร็จของการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายสภามหาวิทยาลัย
	เป้าประสงค์ที่ 1.2 เป็นศูนย์กลางการศึกษาวิจัยด้านเกษตรอินทรีย์ของประเทศ (Organic Education Hub)
	เป้าประสงค์ที่ 1.3 เป็นต้นแบบของการสร้างชุมชนที่ยั่งยืน และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco Community & Tourism)
	เป้าประสงค์ที่ 1.4 เป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลที่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบ สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของโลก (Digital University)
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การขับเคลื่อนผลการ ดำเนินงานตามพันธกิจหลัก (MOC)	เป้าประสงค์ที่ 2.1 ผลิตบัณฑิตและพัฒนานักศึกษาที่มีสมรรถนะในระดับสากล
	เป้าประสงค์ที่ 2.2 มีผลงานวิจัยและนวัตกรรม ที่ใช้เกษตรเป็นรากฐาน และได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ
	เป้าประสงค์ที่ 2.3 การให้บริการวิชาการเพื่อสังคม ชุมชนด้วยองค์ความรู้ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ
	เป้าประสงค์ที่ 2.4 เป็นศูนย์รวมแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
	เป้าประสงค์ที่ 2.5 มีระบบการบริหารจัดการองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization)
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การขับเคลื่อนความเป็น นานาชาติ(International)	เป้าประสงค์ที่ 3.1 มีเครือข่ายความร่วมมือที่ลงสู่การปฏิบัติจริงในทุกกิจกรรมตามพันธกิจ และมีผลสำเร็จในระดับนานาชาติ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพลิกโฉมมหาวิทยาลัย (Reinventing)	เป้าประสงค์ที่ 4.1 เป็นมหาวิทยาลัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology and Innovation)
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ความมั่นคงทางการเงินและ เติบโตอย่างยั่งยืน (Financial Sustainability)	เป้าประสงค์ที่ 5.1 มีความมั่นคงทางการเงินและเติบโตอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดในแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 13 และร่างแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

MJU as One

มิติที่ 1 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 100 ปี (SPO)

เป้าประสงค์และตัวชี้วัด

เป้าประสงค์ที่ 1.1 ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ปีที่ 100

เป้าประสงค์ที่ 1.2 เป็นศูนย์กลางการศึกษาวิจัยด้านเกษตรอินทรีย์ของประเทศ (Organic Education Hub)

เป้าประสงค์ที่ 1.3 เป็นต้นแบบของการสร้างชุมชนที่ยั่งยืน และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco Community & Tourism)

เป้าประสงค์ที่ 1.4 เป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลที่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบ สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของโลก (Digital University)

ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

KPI	หน่วย นับ	นน.	เป้าหมายตัวชี้วัด					เป้าหมายรวมเมื่อ สิ้นแผน 13
			65	66	67	68	69	
มิติที่ 1 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 100 ปี (SPO)								
1.1 ความสำเร็จของการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายสภามหาวิทยาลัย								
1.1 ร้อยละความสำเร็จของการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายสภามหาวิทยาลัย	ร้อยละ	2.5	80	90	90	90	100	90 (End)
1.2 ร้อยละความสำเร็จของการจัดตั้งคณะสัตวแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่โจ้	ร้อยละ	2	80	90	90	90	100	90 (End)
เป้าประสงค์ที่ 1.2 เป็นศูนย์กลางการศึกษาวิจัยด้านเกษตรอินทรีย์ของประเทศ (Organic Education Hub)								
1.3 ร้อยละความสำเร็จของยุทธศาสตร์เกษตรอินทรีย์	ร้อยละ	2.5	80	90	90	90	100	90 (End)
1.4 ร้อยละความสำเร็จของยุทธศาสตร์กัญชงกัญชาคุณภาพสูง	ร้อยละ	2.5	80	90	90	90	100	90 (End)
1.5 ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนา Product Champion	ร้อยละ	2.5	80	90	90	90	100	90 (End)

KPI	หน่วย นับ	นน.	เป้าหมายตัวชี้วัด					เป้าหมายรวมเมื่อ สิ้นแผน 13
			65	66	67	68	69	
1.6 ร้อยละความสำเร็จของ การดำเนินงานภาคแม่โจ้ 2477	ร้อยละ	2.5	80	90	90	90	100	90 (End)
เป้าประสงค์ที่ 1.3 เป็นต้นแบบของการสร้างชุมชนที่ยั่งยืน และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco Community & Tourism)								
1.7 ร้อยละความสำเร็จของ ของการพัฒนาอุทยาน เกษตรมหาวิทยาลัยแม่โจ้ 100 ปี (MJU Centennial Botanical Park)	ร้อยละ	2.5	80	90	90	90	100	100 (End)
1.8 ร้อยละความสำเร็จของ การพัฒนา Green Valley @ Maejo Phrae	ร้อยละ	2	80	90	90	90	100	100 (End)
1.9 ร้อยละความสำเร็จของ การดำเนินงานโครงการ Well-Being @ Chumporn	ร้อยละ	2	80	90	90	90	100	100 (End)
1.10 ความสำเร็จในการ สร้างพิพิธภัณฑ์เกษตร	ร้อยละ	2	80	90	90	90	100	100 (End)
1.11 ความสำเร็จในการ พัฒนาหลักสูตรแพทย์ แผนไทย	ร้อยละ	2	80	90	90	90	100	100 (End)
1.4 เป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลที่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบ สอดคล้องกับ ทิศทางการพัฒนาของโลก (Digital University)								
1.12 ร้อยละความสำเร็จ ของการพัฒนา มหาวิทยาลัยสู่การเป็น Digital University	ร้อยละ	2.5	80	90	90	90	100	90 (End)
1.13 ร้อยละความสำเร็จ ของการดำเนินงานด้าน เกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming)	ร้อยละ	2.5	80	90	90	90	100	90 (End)

กลยุทธ์หลักในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

1. การออกและการแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ จะต้องเอื้อต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ.2560 จะต้องสอดคล้องกับแนวปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษาและแนวปฏิบัติตามหลักความรับผิดชอบต่อสังคม หลักเสรีภาพทางวิชาการ หลักความอิสระ และหลักความเสมอภาค
2. การจัดทำแผนธุรกิจ (Business Plan) และการวางแผนการดำเนินงาน การหารายได้ รายจ่าย 5 ปี ล่วงหน้า เพื่อให้สามารถจัดจตุ้มทุน การทำกำไร แผนการลงทุน การใช้ทรัพย์สินอย่างคุ้มค่าและแผนการจัดหาแหล่งเงินทุน เพื่อให้มหาวิทยาลัย ดำเนินงานอยู่รอด มีกำไร เติบโตและมีความยั่งยืน การจำแนกทรัพย์สินออกเป็นทรัพย์สินเพื่อสร้างรายได้ ทรัพย์สิน เพื่อการพัฒนาที่ไม่หวังกำไร (ภารกิจการเรียนการสอน วิจัย บริการ ทำนุบำรุง ทรัพย์สินเพื่อสาธารณะ และบริการพื้นฐาน) โดยจัดทำงบการเงินของมหาวิทยาลัยให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและรายงานต่อสภามหาวิทยาลัย
3. การพัฒนาเทคโนโลยี และองค์ความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัยตลอดเวลา ให้ศูนย์ความเป็นเลิศ อุทยานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเกษตรและอาหาร และฐานเรียนรู้ด้านเกษตร ร่วมสร้างองค์ความรู้ในวิทยาการหลากหลายสาขามาสผสมผสาน เป็น Cross Disciplinary Collaboration โดยมีเกษตรเป็นรากฐานเพื่อนำความรู้สู่สังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน
4. การพัฒนาหลักสูตร งานวิจัย งานบริการวิชาการใหม่ๆ ที่ตรงความต้องการของการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน การประกันคุณภาพระดับสากลของบัณฑิตที่เป็นนักปฏิบัติที่มีความเชี่ยวชาญ (Hands-on Professional) อดทนสู้งาน และมีคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ ตามปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่โจ้
5. การบริหารทรัพยากรมนุษย์ให้ทำงานอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ มีการลงทุนและสร้างทุนมนุษย์ โดยดึงศักยภาพของบุคลากรที่มีศักยภาพสูงออกมาสร้างคุณค่าในอนาคตให้กับมหาวิทยาลัย ให้มีแผนสร้างผู้นำ มหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาคนเพื่อการพัฒนาทักษะ (Re-skill/Up-skill) ที่สอดคล้องและทันกับโลกการเปลี่ยนแปลง และควรมีแผนความก้าวหน้าในอาชีพ ภาระงานแรงจูงใจ ค่าตอบแทน สวัสดิการ การประเมินและการวัดผล
6. การจัดทำแผนการสื่อสารทิศทาง เป้าหมาย นโยบาย และแผนพัฒนา ค่านิยมและวัฒนธรรมการทำงานสู่ทุกระดับชั้นของมหาวิทยาลัยและสู่ภายนอก ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ (เครือข่าย สังคม ชุมชน ศิษย์เก่า เกษตรกร) สื่อสาร อัตลักษณ์ สร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและผลงานให้สังคมรับรู้ ผลิตรายการที่ทันสมัยทั้งในบริบท เนื้อหา และช่องทางการสื่อสารให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย สร้างและปลูกฝังวัฒนธรรมการทำงานที่ดีแก่บุคลากรตามวิถีแม่โจ้
7. การทบทวนและปรับภารกิจ และโครงสร้างให้กระชับ มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น และใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกลุ่มคลัสเตอร์ของงาน สายบังคับบัญชาชัดเจน ระบบการสื่อสาร การรายงาน การประสานงาน และให้มีความร่วมมือที่ดี โดยนำเอาดิจิทัลเทคโนโลยีมาช่วย
8. การพัฒนาสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล (Digital University) โดยนำดิจิทัลเทคโนโลยีมาเปลี่ยนแผนธุรกิจ (Business Plan) ในภารกิจการศึกษาแบบไร้ห้องเรียน นำแผนดิจิทัลเทคโนโลยีมาแปลงแผนพัฒนาระดับยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงานโดยต้องมีโครงสร้างของงานดิจิทัลระดับมหาวิทยาลัย และมีการพัฒนา Dashboard ในระดับสภามหาวิทยาลัย ระดับคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และระดับส่วนงาน ผ่านระบบการรวมศูนย์ข้อมูลเป็นหนึ่งเดียว (Single Data)
9. การให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย บริหารจัดการในลักษณะองค์กรรวม (Management Cockpit) และบูรณาการภารกิจการศึกษากับการกิจเชิงยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องและเอื้อต่อกัน เพื่อให้มีนโยบายการกำกับติดตามอย่างมีส่วนร่วม

10. ปรับระบบการบริหารจัดการและการให้บริการในทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับรูปแบบวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) ของโลกในยุคหลังโควิด-19 (Post COVID-19)
11. พัฒนาแผนยุทธศาสตร์อันนำไปสู่วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยและขับเคลื่อนถ่ายทอดแผนสู่ระดับบริหารและระดับปฏิบัติ เชื่อมโยงกับ TOR โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน
12. ทบทวนระเบียบข้อบังคับตาม พ.ร.บ. 60 ให้สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยเฉพาะเพื่อรองรับ ความรวดเร็วคล่องตัว และการแสวงหารายได้เพื่อความยั่งยืนของมหาวิทยาลัย
13. การทบทวนโครงสร้างองค์กรทั้งระดับส่วนงาน หน่วยงาน และหน่วยงานย่อย ให้สอดคล้องกับหลักการ LEAN & FAST ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด รวมทั้งประเมินผลหน่วยงานที่มีการทบทวนโครงสร้างใหม่
14. การพัฒนาประสิทธิภาพการสื่อสารองค์กรเชิงรุกทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
15. การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ปีที่ 100
16. กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มมหาวิทยาลัยเกษตรอินทรีย์ที่ชัดเจน และขับเคลื่อนกิจกรรม รวมทั้งติดตามประเมินผล อย่างเป็นระบบ
17. ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เคลื่อนยุทธศาสตร์เกษตรอินทรีย์ (Organic University Strategy)
18. สร้างความเป็นเลิศด้านกัญชงและกัญชา
19. ส่งเสริมการผลิตกัญชาและกัญชงเพื่อใช้ประโยชน์ทางการแพทย์
20. พัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งการเปิดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนด้านกัญชงและกัญชา
21. พัฒนาลิขสิทธิ์อินทรีย์ต้นแบบที่มีความเป็นเลิศตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
22. พัฒนาช่องทางจำหน่ายผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของมหาวิทยาลัยและเครือข่ายเกษตรกร
23. สร้างเครือข่ายผู้ผลิตและผู้บริโภคสินค้าอินทรีย์ สร้างแบรนด์สินค้าอินทรีย์ของมหาวิทยาลัย
24. ส่งเสริมการผลิตอาหารอินทรีย์รองรับการท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาคธุรกิจที่สำคัญในการสร้างรายได้ให้กับจังหวัดเชียงใหม่ และภาคเหนือตอนบน
25. สร้างต้นแบบอุทยานพันธุ์ไม้เชิงนิเวศภายในมหาวิทยาลัยแม่โจ้เชียงใหม่
26. บูรณาการองค์ความรู้และแหล่งเรียนรู้เกษตรอินทรีย์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ สู่แหล่งเรียนรู้และท่องเที่ยวสีเขียว ต้นแบบ
27. สร้างแหล่งเรียนรู้ด้านเกษตรอินทรีย์และการท่องเที่ยวต้นแบบแห่งชายฝั่งทะเลตะวันออก
28. พัฒนาการให้บริการต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยในรูปแบบดิจิทัล
29. พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลบริการดิจิทัลต่างๆ และนำมาทดลองใช้ภายในมหาวิทยาลัยและถ่ายทอดสู่ภายนอก
30. พัฒนาฟาร์มอินทรีย์ต้นแบบที่มีความทันสมัย รวมทั้งเทคโนโลยี นวัตกรรม และเครื่องจักรต่างๆ ที่ใช้ภายในฟาร์ม

กิจกรรมโครงการสำคัญในแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยระยะที่ 13

จาก Flagships แผนฯ 12 ต่อเนื่องสู่แผนฯ 13 ตามยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ปีที่ 100

ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาศู่ปีที่ 100 ➡ GO. Eco. U. ➡ พลิกโฉมสู่มหาวิทยาลัยกลุ่ม 2

Organic Farm & Fruit

- ✓ ยุทธศาสตร์เกษตรอินทรีย์
- ✓ กล้วยชา กล้วยขง กระเทียม พืชทางเลือก ฯลฯ
- ✓ Product Champions
- ✓ Smart Farming

Organic Food & Outlet

- ✓ ภาคแม่โจ้ 2477
- ✓ Online Market

Eco Community & Tourism

- ✓ MJU Centennial Botanical Park
- ✓ Green Valley @ Maejo-Phrae
- ✓ Well-being @ Maejo Chumporn

Green University

- ✓ Green University Ranking
- ✓ Green Office
- ✓ Waste & Energy
- ✓ พัฒนากายภาพให้สวยงาม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

Digital University

- ✓ Digital Services
- ✓ Digital Learning
- ✓ Data Center

New Learning

- ✓ คณะสัตวแพทย์
- ✓ คณะพยาบาล
- ✓ หลักสูตรแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก
- ✓ หลักสูตร Lifelong Learning

Reinventing University

- ✓ หลักสูตรฟาร์มอัจฉริยะและนวัตกรรมเกษตร
- ✓ โครงการ SMATI
- ✓ แผนพัฒนาความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยแม่โจ้
- ✓ หลักสูตร Upskill / Reskill / Newskill

International

- ✓ ผู้นำเครือข่ายมหาวิทยาลัยเกษตรนานาชาติ
- ✓ กิจกรรมความร่วมมือกับต่างชาติ
- ✓ การจัดอันดับมหาวิทยาลัยในระดับนานาชาติ (Webometric / SDG / SCD / U-multirank / Green U. / UPM etc.)

1. ชุดโครงการด้านฟาร์มและพืชอินทรีย์ (Organic Farm & Fruit) เพื่อเพิ่มศักยภาพและสร้างความเป็นในการผลิตผลิตภัณฑ์อินทรีย์ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง อันประกอบด้วยโครงการสำคัญได้แก่

- การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เคลื่อนยุทธศาสตร์เกษตรอินทรีย์ (Organic University Strategy) เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาศู่มหาวิทยาลัยเกษตรอินทรีย์ที่ชัดเจน และขับเคลื่อนกิจกรรม รวมทั้งติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ
- โครงการผลิตกล้วยขงและกล้วยชาทางการแพทย์ (Organic Cannabis & Hemp) เพื่อส่งเสริมการผลิตกล้วยขงและกล้วยชาเพื่อใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ รวมถึงการพัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งการเปิดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนด้านกล้วยขงและกล้วยชา เพื่อสร้างความเป็นเลิศในด้านดังกล่าว
- โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์อินทรีย์ต้นแบบ (Organic Product Champions) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์อินทรีย์ต้นแบบที่มีความเป็นเลิศตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เช่น เมล็ดพันธุ์อินทรีย์ ข้าวอินทรีย์ พืชผักอินทรีย์ เห็ดอินทรีย์ ปุ๋ยอินทรีย์ สัตว์น้ำอินทรีย์ ปศุสัตว์อินทรีย์ วัสดุ

ปลูกและสารชีวอินทรีย์ และสารอินทรีย์ทางการเกษตรเพื่อทดแทน 3 สารที่อาจถูกแบน เป็นต้น

- โครงการฟาร์มเกษตรอินทรีย์อัจฉริยะต้นแบบ (Smart Organic Farming) เพื่อพัฒนาฟาร์มอินทรีย์ต้นแบบที่มีความทันสมัย รวมทั้งเทคโนโลยี นวัตกรรม และเครื่องจักรต่างๆ ที่ใช้ภายในฟาร์ม

2. ชุดโครงการด้านอาหารอินทรีย์และตลาดสินค้าอินทรีย์ เพื่อต่อยอดผลิตอินทรีย์สู่กลางน้ำและปลายน้ำ ประกอบด้วยโครงการสำคัญได้แก่

- โครงการกาดแม่โจ้ 2477 (Maejo 2477 Organic Market) เพื่อเป็นช่องทางจำหน่ายผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของมหาวิทยาลัยและเครือข่ายเกษตรกร สร้างเครือข่ายผู้ผลิตและผู้บริโภคสินค้าอินทรีย์ สร้างแบรนด์สินค้าอินทรีย์ของมหาวิทยาลัย
- โครงการอาหารอินทรีย์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Organic Gastronomy) เพื่อส่งเสริมการผลิตอาหารอินทรีย์รองรับการท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาคธุรกิจที่สำคัญในการสร้างรายได้ให้กับจังหวัดเชียงใหม่และภาคเหนือตอนบน

3. ชุดโครงการด้านชุมชนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco Community and Tourism) เพื่อสร้างต้นแบบความสำเร็จของชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศภายในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ทั้ง 3 วิทยาเขต ประกอบด้วยโครงการสำคัญได้แก่

- โครงการอุทยานเกษตรมหาวิทยาลัยแม่โจ้ 100 ปี (MJU Centennial Botanical Park) เพื่อสร้างต้นแบบอุทยานพันธุ์ไม้เชิงนิเวศภายในมหาวิทยาลัยแม่โจ้เชียงใหม่
- โครงการแหล่งเรียนรู้และท่องเที่ยวสีเขียว ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ฯ (Green Valley @ Maejo-Phrae) เพื่อบูรณาการองค์ความรู้และแหล่งเรียนรู้เกษตรอินทรีย์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ สู่แหล่งเรียนรู้และท่องเที่ยวสีเขียวต้นแบบ
- โครงการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร (Well-being @ Chumporn) เพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้ด้านเกษตรอินทรีย์และการท่องเที่ยวต้นแบบแห่งชายฝั่งทะเลตะวันออก

4. ชุดโครงการด้านมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) เพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวชั้นนำของประเทศไทยทั้งในด้านกายภาพ โครงสร้างพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอน การวิจัย และนวัตกรรม อันประกอบด้วยโครงการสำคัญได้แก่

- โครงการจัดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University Ranking) เพื่อผลักดันผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียวโดย UI Green University Ranking ทั้ง 7 ด้าน ให้มีคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

- โครงการบริหารจัดการขยะและพลังงานทดแทน (Waste and Energy) เพื่อให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นต้นแบบหน่วยงานที่มีการบริหารจัดการขยะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทนเพื่อใช้ภายในมหาวิทยาลัยและในการเกษตร

5. ชุดโครงการด้านมหาวิทยาลัยดิจิทัล (Digital University) เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลที่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบ สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของโลก โดยประกอบด้วยโครงการสำคัญได้แก่

- โครงการศูนย์บริการดิจิทัล (MJU Digital Services) เพื่อพัฒนาการให้บริการต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยในรูปแบบดิจิทัล รวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลบริการดิจิทัลต่างๆ และนำมาทดลองใช้ภายในมหาวิทยาลัยและถ่ายทอดสู่ภายนอกต่อไป
- โครงการฐานข้อมูลติดตามผลการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์ (MJU Strategic Monitoring Dashboard) เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในการติดตามขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจของผู้บริหาร

6. ชุดโครงการ New Learning การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ใหม่ภายในมหาวิทยาลัย เช่น

- การขับเคลื่อนการดำเนินงานคณะสัตวแพทยศาสตร์ และคลินิกรักษาสัตว์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- การขับเคลื่อนการดำเนินงานคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- การพัฒนาหลักสูตรแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก
- การพัฒนาหลักสูตรหรือรายวิชาการเรียนรู้ตลอดชีวิต

7. ชุดโครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่สถาบันอุดมศึกษากลุ่มเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- การพัฒนาหลักสูตรฟาร์มอัจฉริยะและนวัตกรรมเกษตร
- การพัฒนาหลักสูตร Upskill Reskill เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ
- โครงการยกระดับวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการใหม่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตรสมัยใหม่ MJU Enhancing SMEs and New Entrepreneurs with Smart and Modern Agricultural Technology Innovation (SMATI)
- โครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่มหาวิทยาลัยที่เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรสมัยใหม่ MJU Reinventing: Smart & Modern Agricultural Technology Innovation (SMATI)

8. ชุดโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นนานาชาติ

- การเป็นผู้นำเครือข่ายมหาวิทยาลัยด้านการเกษตรนานาชาติ
- ผลักดันการดำเนินงานงานหรือกิจกรรมตามความร่วมมือระดับนานาชาติ
- การผลักดันการจัดอันดับมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นนานาชาติ

มิติที่ 2 การขับเคลื่อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจหลัก (MOC)

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นสถาบันอุดมศึกษา ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา 4 ประการ อันได้แก่

- 1) การเรียนการสอน
- 2) การวิจัย
- 3) การบริการวิชาการแก่สังคม
- 4) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

นอกจากพันธกิจหลักทั้ง 4 ประการแล้ว สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาระบบการบริหารจัดการทั้งด้านระบบระเบียบการบริหารงาน การบริหารงานบุคคล และการบริหารงบประมาณ ให้มีประสิทธิภาพ

ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 13 ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยได้กำหนดเป้าหมายหลักในการขับเคลื่อนแผนไว้ 4 ประเด็น (2A2S) อันเป็นที่มาของการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และโครงการต่างๆ ในการพัฒนามหาวิทยาลัยในแต่ละด้าน อันประกอบไปด้วย

(1) ความรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึงการเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการของมหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม และประเทศชาติ มีความรับผิดชอบต่อผลงานทั้งแง่บวกและลบ มีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสาธารณะ และมีการบริหารจัดการบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ทั้ง 6 ประการ อันได้แก่ นิติธรรม คุณธรรม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วม และความคุ้มค่า

(2) ความเป็นเลิศด้านวิชาการและการวิจัย (Academic and Research Excellence) หมายถึงการเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศในการกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต และการวิจัย สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ตอบโจทย์ประเทศไทย 4.0 และชุมชน

(3) การบริการชุมชนและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ (Social Engagement and Partnership) หมายถึงการเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นที่พึ่งของชุมชนสังคม ด้วยการให้บริการวิชาการแก่สังคม และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทั้งภาคชุมชน ประชาสังคม ภาคธุรกิจ และภาครัฐ เพื่อนำองค์ความรู้และทรัพยากรของมหาวิทยาลัย มาให้บริการเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของภาคส่วนต่างๆ

(4) ศักยภาพในการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainability) หมายถึงการเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในทุกๆ ด้านให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน มั่นคง และสามารถพึ่งพาตนเองได้ รวมทั้งการมุ่งสู่เป้าหมายตามยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะ 15 ปี ในการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์และตัวชี้วัด

เป้าประสงค์ที่ 2.1 ผลผลิตบัณฑิตและพัฒนานักศึกษาที่มีสมรรถนะในระดับสากล

เป้าประสงค์ที่ 2.2 มีผลงานวิจัยและนวัตกรรม ที่ใช้เกษตรเป็นรากฐาน และได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

เป้าประสงค์ที่ 2.3 การให้บริการวิชาการเพื่อสังคม ชุมชนด้วยองค์ความรู้ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ

เป้าประสงค์ที่ 2.4 เป็นศูนย์รวมแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น

เป้าประสงค์ที่ 2.5 มีระบบการบริหารจัดการองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization)

ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

KPI	หน่วย นับ	นน.	เป้าหมายตัวชี้วัด					เป้าหมายรวมเมื่อ สิ้นแผน 13
			65	66	67	68	69	
มิติที่ 2 การขับเคลื่อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจหลัก (MOC)								
2.1 ผลผลิตบัณฑิตและพัฒนานักศึกษาที่มีสมรรถนะในระดับสากล								
2.1 จำนวนนักศึกษาใหม่ระดับปริญญาตรี	คน	2.5	3,872	3,908	3,955	3,955	3,955	3955 (END)
2.2 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร	ร้อยละ	1.5	76	76	76	76	76	76 (AVG)
2.3 ร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	ร้อยละ	1.5	70	70	70	70	70	70 (AVG)
2.4 ความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิต	ค่าเฉลี่ย	1.5	4.10	4.15	4.2	4.25	4.3	4.20 (AVG)
2.5 รายได้เริ่มต้นเฉลี่ยต่อเดือนของบัณฑิตระดับปริญญาตรี	บาท	1.5	14,000	14,000	15,000	15,000	15,000	15,000 (AVG)
2.6 ผลการประกันคุณภาพภายในของคณะ/สำนัก	คะแนน	1.25	3	3	3	3	3	3 (END)

KPI	หน่วย นับ	นน.	เป้าหมายตัวชี้วัด					เป้าหมายรวมเมื่อ สิ้นแผน 13
			65	66	67	68	69	
2.7 ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านกระบวนการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21	ร้อยละ	1.25	80	80	80	80	80	80 (AVG)
2.8 จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการสร้างความเป็นผู้ประกอบการ	คน	1.25	1,500	1,000	1,000	1,000	1,000	5,000 (SUM)
2.9 จำนวนรายวิชาเรียนรู้ตลอดชีวิต	รายวิชา	1.5	25	30	35	40	45	45 (END)
2.10 จำนวนรางวัลที่นักศึกษาได้รับในระดับชาติ หรือนานาชาติ	รางวัล	1.25	50	80	90	100	110	430 (SUM)
2.2 มีผลงานวิจัยและนวัตกรรม ที่ใช้เกษตรเป็นรากฐาน และได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ								
2.11 จำนวนเงินวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ล้านบาท	1.5	120	160	160	160	160	740 (SUM)
2.12 จำนวนเงินวิจัยด้านสังคมศาสตร์	ล้านบาท	1.5	28	40	70	70	70	320 (SUM)
2.13 ร้อยละของอาจารย์และนักวิจัยประจำที่มีผลงานวิจัย	ร้อยละ	1	40	50	45	45	45	45 (End)
2.14 ร้อยละผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ	2	12	17	20	20	20	20 (END)
2.15 จำนวนงานวิจัยที่นำไปใช้ในเชิงพาณิชย์	เรื่อง	1.5	20	40	40	40	40	175 SUM)
2.16 ร้อยละของผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ตามเกณฑ์การเผยแพร่ผลงานวิชาการของ กพอ.	ร้อยละ	1.5	40	40	40	40	40	40 (END)
2.17 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation)	ร้อยละ	1.5	60	90	90	90	90	90 (END)

KPI	หน่วย นับ	นน.	เป้าหมายตัวชี้วัด					เป้าหมายรวมเมื่อ สิ้นแผน 13
			65	66	67	68	69	
2.18 จำนวนผลงานวิจัยที่ยื่นขอจดสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร/บัญชีนวัตกรรม/นวัตกรรมต้นแบบ	ผลงาน	1.5	30	35	40	45	50	165 (SUM)
2.3 การให้บริการวิชาการเพื่อสังคม ชุมชนด้วยองค์ความรู้ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ								
2.19 องค์ความรู้ด้านการเกษตรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ	เรื่อง	1.5	40	40	40	40	40	40 (END)
2.20 จำนวนงบประมาณบริการวิชาการจากแหล่งทุนภายนอก	ล้านบาท	2.5	100	100	100	100	100	500 (SUM)
2.21 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของชุมชนจากการบริการวิชาการ	ค่าเฉลี่ย	1.25	4	4	4	4	4	4 (AVG)
2.22 รายได้จากการให้บริการวิชาการ	ล้านบาท	2	60	60	70	70	70	320 (SUM)
2.4 เป็นศูนย์รวมแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น								
2.23 จำนวนรางวัลด้านศิลปวัฒนธรรม	รางวัล	1	10	10	10	10	10	50 (SUM)
2.24 จำนวนกิจกรรมด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมแก่หน่วยงานภายนอก	กิจกรรม	1	25	10	10	10	10	48 (SUM)
2.5 มีระบบการบริหารจัดการองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization)								
2.25 ร้อยละของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ	1.25	60	49	50	51	52	52 (END)
2.26 ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาตาม Training Roadmap	ร้อยละ	1.25	70	70	80	80	80	80 (END)
2.28 ผลประเมินธรรมาภิบาลและความโปร่งใส (ITA)	ร้อยละ	1.25	85	85	85	85	85	85 (END)

กลยุทธ์หลักในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

ด้านการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา

1. พัฒนาและปรับปรุงระบบการรับเข้านักศึกษา
2. พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์หลักสูตรและการรับนักศึกษาเชิงรุก
3. พัฒนาและสนับสนุนนักศึกษาให้สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด
4. พัฒนาคุณภาพของบัณฑิตเพื่อรองรับหรือเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในตลาดแรงงานระดับอาเซียนหรือนานาชาติ
5. พัฒนาคุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
6. สนับสนุนให้นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยได้พบปะตลาดแรงงาน หรือพัฒนาระบบการจัดหางานให้แก่นักศึกษาเชิงรุก
7. พัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน
8. ส่งเสริมให้บัณฑิตก้าวสู่การประกอบอาชีพผู้ประกอบการอิสระที่ใช้นวัตกรรม หรือเทคโนโลยีด้านการเกษตรสมัยใหม่ (Modern Agriculture/ Smart Entrepreneur)
9. สนับสนุนให้มีการพัฒนา ผลักดันการดำเนินการประกันคุณภาพภายในที่เน้นการจัดการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการบริหารจัดการด้วยเกณฑ์มาตรฐานระดับอาเซียน อย่างต่อเนื่อง
10. พัฒนาแผนแม่บทวิชาการให้มีความทันสมัยและชัดเจน สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ทิศทางการพัฒนาประเทศ และความต้องการของผู้เรียนยุคใหม่
11. ทบทวนหลักสูตรของมหาวิทยาลัยให้ได้คุณภาพ ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดอย่างแท้จริง เป็นไปตามมาตรฐาน และสอดคล้องกับสถานการณ์แผน/ผลการรับนักศึกษาของแต่ละหลักสูตร
12. พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน และการให้บริการด้านวิชาการออนไลน์ เพื่อการเป็น Digital University ที่สมบูรณ์ รวมทั้งการจัดทำหลักสูตรออนไลน์ หรือ MOOC ทั้งระยะสั้นและระยะยาว
13. การสร้าง Learning Space และ Working Space เพื่อเป็นพื้นที่เรียนรู้นอกห้องเรียน การจัดกิจกรรม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับนักศึกษา
14. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรที่สนองความต้องการของภาครัฐและเอกชน หลักสูตรความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และหลักสูตรบัณฑิตพันธุ์ใหม่
15. พัฒนาหลักสูตรทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย
16. ปฏิรูปรายวิชาศึกษาทั่วไป GE เน้นการพัฒนาทักษะ Skills ให้มากขึ้น
17. พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ด้วยการพัฒนา Training Courses และ Open Courses ที่หลากหลาย
18. พัฒนาทักษะนักศึกษาทั้งด้าน Hard Skills และ Soft Skills โดยเฉพาะที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญคือ GO Eco U.

19. ทบทวนรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา ที่มุ่งเน้นทักษะวิชาการ และทักษะชีวิตอย่างแท้จริง
20. สร้างบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และส่งเสริมอัตลักษณ์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยแม่โจ้ด้วยกิจกรรมที่ทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป
21. ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคม ใกล้ชิดกับชุมชนและเกษตรกร และการรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างจิตสาธารณะและจิตสำนึกที่ดีแก่นักศึกษา และภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัย
22. สร้างและพัฒนาเครือข่ายศิษย์เก่าที่เข้มแข็ง รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัยในทุกๆ พันธกิจ

ด้านการวิจัย

1. ผลักดันการวิจัยตามแผนแม่บทการวิจัยระยะ 15 ปี ที่สอดคล้อง กับทิศทางมหาวิทยาลัยและของชาติ
2. แสวงหางบประมาณการวิจัยทั้งภายในและภายนอก
3. สนับสนุนและผลักดันให้อาจารย์และนักวิจัยทำงานวิจัย
4. พัฒนาสมรรถนะนักวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักวิจัยรุ่นใหม่ในหลายๆช่องทาง เช่น ผ่านหน่วยวิจัยและศูนย์วิจัย
5. สร้าง/พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านงานวิจัย ให้มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น เช่น ระบบนักวิจัยพี่เลี้ยง เมธีวิจัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน สร้างนักวิจัยทายาท
6. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเชิงบูรณาการ และผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในทุกมิติ
7. พัฒนาระบบและกลไกในการติดตาม ผลักดัน การจัดทำฐานข้อมูลการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
8. ส่งเสริมและสนับสนุนการนำผลงาน และเผยแพร่ผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ไปตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
9. ส่งเสริมและสนับสนุนการนำผลงาน และเผยแพร่ผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ด้านการเกษตรไปตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
10. ส่งเสริมและสนับสนุนนักวิจัยให้ไปนำเสนอผลงานวิจัยในระดับนานาชาติ
11. ส่งเสริมและผลักดันวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ

ด้านบริการวิชาการ

1. กำหนดยุทธศาสตร์การบริการวิชาการ และพัฒนาโครงการที่สอดคล้องกับกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก ภูมิภาค นโยบายรัฐบาล ตอบสนองการพัฒนาประเทศ แก้ปัญหาพื้นที่
2. ผลักดันผลงานการให้บริการวิชาการของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)
3. พัฒนาองค์ความรู้และผลักดันสู่การยอมรับในระดับนานาชาติ

4. ปรับปรุงนโยบายการสนับสนุนทุนด้านการบริการวิชาการโดยเน้นพื้นที่ที่กำหนด (Area Base) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อเสนอของบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก
5. พัฒนาแหล่งเรียนรู้เกษตรอินทรีย์ต้นแบบที่ครอบคลุมห่วงโซ่คุณค่า เช่น ปุ๋ยอินทรีย์ เมล็ดพันธุ์ ศัตรูพืช มาตรฐาน ประมง ปศุสัตว์ พืช ฟาร์มต้นแบบเกษตรยั่งยืน การแปรรูป ตลาด ฯลฯ ให้มีศักยภาพ
6. ผลักดันการสร้างศูนย์ความเป็นเลิศด้านการให้บริการวิชาการ
7. สร้างความสำเร็จและประเมินสัมฤทธิ์ผลของโครงการบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรม
8. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรหรือหน่วยงานให้บริการวิชาการเพื่อก่อให้เกิดรายได้
9. ปรับปรุงกฎระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัยที่ต่อการแสวงหารายได้จากการให้บริการวิชาการ

ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

1. พัฒนาแผนและกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมหรือวัฒนธรรมการเกษตร มีการบูรณาการกับกิจกรรมนักศึกษา การเรียน การสอน และการวิจัย
3. พัฒนารูปแบบในการจัดกิจกรรม/โครงการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร ให้น่าสนใจและทันสมัย

ด้านบริหารจัดการ

31. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ เพิ่มขึ้นตามสัดส่วนงบประมาณที่เหมาะสม
32. สนับสนุนบุคลากรทุกคนได้รับการพัฒนาสมรรถนะตาม Training Roadmap ของแต่ละตำแหน่ง ให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานหรือสูงกว่าที่มาตรฐานกำหนด
33. ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎระเบียบแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง
34. รมรงค์ และส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรทุกหน่วยงานมีคุณธรรมและดำเนินงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้

มิติที่ 3 การขับเคลื่อนความเป็นนานาชาติ (International)

เป้าประสงค์และตัวชี้วัด

เป้าประสงค์ที่ 3.1 มีเครือข่ายความร่วมมือที่ลงสู่การปฏิบัติจริงในทุกกิจกรรมตามพันธกิจ และมีผลสำเร็จในระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

KPI	หน่วย นับ	นน.	เป้าหมายตัวชี้วัด					เป้าหมายรวมเมื่อ สิ้นแผน 13
			65	66	67	68	69	
มิติที่ 3 การขับเคลื่อนความเป็นนานาชาติ (International)								
3.1 มีเครือข่ายความร่วมมือที่ลงสู่การปฏิบัติจริงในทุกกิจกรรมตามพันธกิจ และมีผลสำเร็จในระดับนานาชาติ								
3.1 ความสำเร็จของการ เป็นผู้นำเครือข่าย สถาบันการศึกษาด้าน การเกษตรระดับ นานาชาติ	ร้อยละ	1	80	90	90	90	90	90 (END)
3.2 จำนวนนักศึกษา ต่างชาติทุกระดับ / ทุก หลักสูตร	คน	0.75	250	280	150	150	150	450 (SUM)
3.3 จำนวนกิจกรรมกับ ต่างชาติตามความร่วมมือ	กิจกรรม	0.5	60	50	55	55	55	210 (SUM)
3.4 จำนวนอาจารย์/ นักวิจัยแลกเปลี่ยน (Inbound) หรือบุคลากร ชาวต่างชาติ	คน	0.5	50	50	50	60	70	250 (SUM)
3.5 จำนวนอาจารย์/ นักวิจัย/ศิษย์เก่า แลกเปลี่ยน (Outbound)	คน	0.5	40	50	60	70	80	300 (SUM)
3.6 จำนวนนักศึกษา แลกเปลี่ยน (Inbound) หรือผู้เข้ารับการฝึกอบรม ชาวต่างชาติ	คน	0.5	160	170	180	190	200	570 (SUM)
3.7 จำนวนนักศึกษา แลกเปลี่ยน (Outbound) หรือเดินทางไปศึกษาต่อ ในต่างประเทศ	คน	0.5	180	190	200	210	220	630 (SUM)

KPI	หน่วย นับ	นน.	เป้าหมายตัวชี้วัด					เป้าหมายรวมเมื่อ สิ้นแผน 13
			65	66	67	68	69	
3.8 ร้อยละของนักศึกษาที่มีผลสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป	ร้อยละ	0.75	50	50	50	50	50	50 (END)
3.9 คะแนนการจัดอันดับ Green University Ranking	คะแนน	2.5	7,200	7,400	7,500	7,500	7,500	7500 (End)
3.10 ผลการจัดอันดับ WEBOMETRIC	อันดับ	1.25	2900	2850	2700	2650	2600	2600 (END)
3.11 ผลการจัดอันดับ SDG Impact Ranking	คะแนน	1.25	66.3– 70.9	71-77.4	71-77.4	71-77.4	71-77.4	71-77.4 (END)

กลยุทธ์หลักในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือระดับนานาชาติกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
2. สร้างความเป็นผู้นำกลุ่มสถาบันการศึกษาด้านการเกษตรระดับนานาชาติ
3. พัฒนาหลักสูตรนานาชาติ ทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว และหลักสูตร Module ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย
4. จัดหลักสูตรพัฒนาบุคลากรชาวต่างชาติ ทั้งในรูปแบบการฝึกอบรมระยะสั้น ระยะยาว และการศึกษาดูงาน โดยเฉพาะกลุ่มประเทศเป้าหมาย เช่น อาเซียน จีน ไต้หวัน ญูฎาน และไนจีเรีย เป็นต้น
5. เพิ่มจำนวนคณาจารย์และนักวิจัยแลกเปลี่ยนกับต่างชาติ (Visiting Professor) ทั้ง Inbound และ Outbound
6. เพิ่มจำนวนนักศึกษาต่างชาติ และนักศึกษาแลกเปลี่ยนทั้ง Inbound และ Outbound
7. เพิ่มทักษะภาษาต่างประเทศแก่นักศึกษาและบุคลากร และพัฒนาระบบทดสอบภาษาอังกฤษเสมือนจริง โดยไม่ใช้กระดาษ (Paperless)
8. ขับเคลื่อนและผลักดันการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้รับคะแนนการประเมิน Green University Ranking ทั้ง 7 ด้าน ให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
9. การจัดทำผังแม่บทการใช้ประโยชน์พื้นที่ของมหาวิทยาลัยให้แล้วเสร็จทั้ง 3 แห่ง (เชียงใหม่,แพร่,ชุมพร)
10. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นต้นแบบหน่วยงานที่มีการบริหารจัดการขยะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
11. ส่งเสริมการผลิตผลงานทดแทนเพื่อใช้ภายในมหาวิทยาลัยและในการเกษตร
12. การสนับสนุนหน่วยงานต่างๆภายในมหาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสำนักงานสีเขียว (Green Office) และสนับสนุนการจัดกิจกรรม Green University ของทุกหน่วยงานในทุกๆด้าน

13. พัฒนาระบบการจราจรและขนส่งมวลชนภายในมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะระบบที่จอดรถ และการให้บริการรถไฟฟ้าสาธารณะภายในมหาวิทยาลัย
14. พัฒนากายภาพ สิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภคของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงทัศนียภาพภายในมหาวิทยาลัยให้มีความสวยงามตลอดทั้งปี
15. ผลักดันผลการจัดอันดับ Webometric และ U-Multirank ของมหาวิทยาลัย เพื่อเพิ่มการมองเห็นและรับรู้ของมหาวิทยาลัยในระดับนานาชาติ (International Visibility)
16. ผลักดันผลงานการให้บริหารวิชาการของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs Impact Ranking)

มิติที่ 4 การพลิกโฉมมหาวิทยาลัย(Reinventing)

เป้าประสงค์และตัวชี้วัด

เป้าประสงค์ที่ 4.1 เป็นมหาวิทยาลัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม
(Technology and Innovation)

ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

KPI	หน่วย นับ	นน.	เป้าหมายตัวชี้วัด					เป้าหมายรวมเมื่อ สิ้นแผน 13
			65	66	67	68	69	
มิติที่ 4 การพลิกโฉมมหาวิทยาลัย(Reinventing)								
4.1 เป็นมหาวิทยาลัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology and Innovation)								
4.1 นักศึกษาและบัณฑิต ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่ ได้รับการพัฒนาเป็น ผู้ประกอบการ	คน	1.5	200	250	300	350	400	1,500 (SUM)
4.2 รางวัลด้าน ผู้ประกอบการ (Startup Awards)	รางวัล	1	18	20	25	30	35	128 (SUM)
4.3 งบประมาณจากแหล่ง ทุนภายนอกสนับสนุนการ สร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจ ใหม่	ล้าน บาท	1	10	20	25	30	35	120 (SUM)
4.4 บุคลากร สถาบันอุดมศึกษาและ นักศึกษาที่แลกเปลี่ยน ความรู้สู่ภาคธุรกิจ/ อุตสาหกรรม	คน	1.5	80	80	100	120	140	520 (SUM)
4.5 ระบบนิเวศด้าน เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนา ผู้ประกอบการ	ระดับ	1.5	5	5	5	5	5	5 (END)
4.6 หลักสูตร/โปรแกรม เฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความ เป็นผู้ประกอบการ	หลักสูตร	1	14	30	35	40	45	45 (END)

KPI	หน่วย นับ	นน.	เป้าหมายตัวชี้วัด					เป้าหมายรวมเมื่อ สิ้นแผน 13
			65	66	67	68	69	
4.7 งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ	ล้านบาท	1	20	20	30	35	40	145 (SUM)
4.9 ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	ความร่วมมือ	1	35	40	45	50	55	225 (SUM)

กลยุทธ์หลักในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

1. สนับสนุนการวิจัยที่ได้รับมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ การวิจัยที่เป็นเลิศ และสิทธิบัตร
2. สร้างและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและการสร้างนวัตกรรมให้สามารถนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ สร้างผลงาน พัฒนาผลิตภัณฑ์ ต่อยอดเป็นนวัตกรรม
3. พัฒนาศักยภาพของศิษย์เก่าแม่โจ้อย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบ Re-training หรือ Re-skills เพื่อให้สามารถเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ หรือมีความสามารถเป็นที่พอใจของนายจ้าง
4. ส่งเสริมบทบาทความร่วมมือกับภาคเอกชนและอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุน และพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และอุตสาหกรรมของประเทศ
5. พัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยให้ได้คุณภาพ ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดอย่างแท้จริง เป็นไปตามมาตรฐาน

มิติที่ 5 ความมั่นคงทางการเงินและเติบโตอย่างยั่งยืน (Financial Sustainability)

เป้าประสงค์และตัวชี้วัด

เป้าประสงค์ที่ 5.1 มีความมั่นคงทางการเงินและเติบโตอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

KPI	หน่วย นับ	นน.	เป้าหมายตัวชี้วัด					เป้าหมายรวมเมื่อ สิ้นแผน 13
			65	66	67	68	69	
มิติที่ 5 การเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย (Income)								
5.1 มีความมั่นคงทางการเงินและเติบโตอย่างยั่งยืน								
5.1 จำนวนงบประมาณแผ่นดิน	ล้านบาท	2	1400	1400	1400	1400	1400	7,000 (SUM)
5.2 จำนวนงบประมาณเงินรายได้ งบประมาณเงินรายได้	ล้านบาท	2	550	650	700	750	800	3,457 (SUM)
5.3 จำนวนเงินในกองทุนเงินสะสมเพื่อความมั่นคง	ล้านบาท	1.5	385	424	467	514	565	1,546 (SUM)
5.4 จำนวนค่าใช้จ่ายที่ลดลง	ล้านบาท	1.5	100	100	100	100	100	500 (SUM)
5.5 ประสิทธิภาพการดำเนินงานและการใช้จ่ายเงินอุดหนุนจากรัฐบาล	ค่าเฉลี่ย	1.5	5	5	5	5	5	5 (END)
5.6 ประสิทธิภาพการดำเนินงานและการใช้จ่ายเงินรายได้	ค่าเฉลี่ย	1.5	4	4	4	4	4	4 (END)

กลยุทธ์หลักในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

1. พัฒนาระบบการจัดทำคำของบประมาณและบริหารงบประมาณของมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพ
2. จัดตั้งและพัฒนามูลนิธิพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้ รวมทั้งบริษัทนิติบุคคล หรือองค์กรรูปแบบอื่นภายใต้มูลนิธิฯ ที่สามารถดำเนินการได้ตามที่กฎหมายกำหนด

3. เพิ่มศักยภาพหน่วยงานวิสาหกิจ เพื่อสนับสนุนพันธกิจของมหาวิทยาลัย ต่อยอดองค์ความรู้ ผลงานวิจัย และนวัตกรรมสู่การสร้างรายได้และการให้บริการสังคม
4. เพิ่มรายได้ให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยการเอื้อหรือส่งเสริมให้มีการใช้องค์ความรู้ของคณาจารย์และบุคลากรหน่วยงานในการสร้างรายได้ให้กับหน่วยงานนั้น ๆ
5. ทบทวนกฎระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการเพิ่มรายได้จากการให้บริการของมหาวิทยาลัยและทุกส่วนงานที่หลากหลาย
6. จัดตั้งและพัฒนากองทุนต่างๆของมหาวิทยาลัยที่มีความจำเป็นให้มีความเข้มแข็ง เช่นกองทุนพัฒนา มหาวิทยาลัย กองทุนวิชาการ กองทุนวิจัย กองทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนสวัสดิการ
7. ส่งเสริมให้ทุกส่วนงาน หน่วยงาน และบุคลากรทุกระดับตระหนักถึงสถานการณ์ด้านงบประมาณของมหาวิทยาลัย และร่วมกันบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
8. การพัฒนาระบบสารสนเทศด้านงบประมาณและการคลังให้มีประสิทธิภาพ จาก E-finance สู่ Business Intelligence สามารถสรุปและรายงานผลด้านการเงินและงบประมาณให้ผู้บริหารทราบแบบ Real-time โปร่งใสและตรวจสอบได้
9. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการด้านการเงิน โดยเฉพาะระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

แผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 100 ปี (SPO)							
เป้าประสงค์ที่ 1.1 ความสำเร็จของการการ ขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม นโยบายสภามหาวิทยาลัย	1.1 ร้อยละความสำเร็จของการ ขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม นโยบายสภามหาวิทยาลัย	ร้อยละ	-	-	69	90	1.1.1 การขับเคลื่อนการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การ พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ปีที่ 100 1.1.2 การขับเคลื่อนการ ดำเนินงานตามนโยบายสภา มหาวิทยาลัย
	1.2 ความสำเร็จของการจัดตั้ง คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้	ร้อยละ	เกิด โครงการ ระยะยาว	71	75	90	1.1.3 พัฒนาหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยให้ได้คุณภาพ ทันสมัย สอดคล้องกับความ ต้องการของตลาดอย่างแท้จริง เป็นไปตามมาตรฐาน
เป้าประสงค์ที่ 1.2 เป็น ศูนย์กลางการศึกษาวิจัยด้าน เกษตรอินทรีย์ของประเทศ (Organic Education Hub)	1.3 ความสำเร็จของยุทธศาสตร์ เกษตรอินทรีย์	ร้อยละ	70	97	100	90	1.2.1 กำหนดยุทธศาสตร์การ พัฒนาสู่มหาวิทยาลัยเกษตร อินทรีย์ที่ชัดเจน และขับเคลื่อน กิจกรรม รวมทั้งติดตามประเมินผล อย่างเป็นระบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
							1.2.2 ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ เคลื่อนยุทธศาสตร์เกษตรอินทรีย์ (Organic University Strategy)
	1.4 ความสำเร็จของยุทธศาสตร์ กัญชากัญชาคุณภาพสูง	ร้อยละ	58	100	100	90	1.2.3 สร้างความเป็นเลิศด้านกัญ ชงและกัญชา
							1.2.4 ส่งเสริมการผลิตกัญชา และกัญชงเพื่อใช้ประโยชน์ทาง การแพทย์
							1.2.5 พัฒนาศักยภาพ งานวิจัยและนวัตกรรม รวมทั้ง การเปิดหลักสูตรและจัดการ เรียนการสอนด้านกัญชงและ กัญชา
	1.5 ความสำเร็จของการพัฒนา Product Champion	ร้อยละ	-	92	100	90	1.2.6 พัฒนาผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ต้นแบบที่มีความเป็นเลิศตั้งแต่ ต้นน้ำถึงปลายน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย	กลยุทธ์
			2563	2564	2565	2566	
	1.6 ความสำเร็จของการ ดำเนินงานกาดแม่โจ้2477	ร้อยละ	65	100	95	90	1.2.7 พัฒนาช่องทางจำหน่าย ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของมหาวิทยาลัย และเครือข่ายเกษตรกร
							1.2.8 สร้างเครือข่ายผู้ผลิตและ ผู้บริโภคสินค้าอินทรีย์ สร้างแบ รנדสินค้าอินทรีย์ของ มหาวิทยาลัย
							1.2.9 ส่งเสริมการผลิตอาหาร อินทรีย์รองรับการท่องเที่ยวซึ่ง เป็นภาคธุรกิจที่สำคัญในการ สร้างรายได้ให้กับจังหวัด เชียงใหม่และภาคเหนือตอนบน

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
เป้าประสงค์ที่ 1.3 เป็น ต้นแบบของการสร้างชุมชนที่ ยั่งยืน และแหล่งท่องเที่ยวเชิง นิเวศ (Eco Community & Tourism)	1.7 ความสำเร็จของการ พัฒนาอุทยานเกษตรมหาวิทยาลัย แม่โจ้ 100 ปี (MJU Centennial Botanical Park)	ร้อยละ	80	80	72	90	1.3.1 สร้างต้นแบบอุทยานพันธุ์ ไม้เชิงนิเวศภายในมหาวิทยาลัย แม่โจ้เชียงใหม่
	1.8 ความสำเร็จของการพัฒนา Green Valley @ Maejo Phrae	ร้อยละ	55	100	100	90	1.3.2 บูรณาการองค์ความรู้และ แหล่งเรียนรู้เกษตรอินทรีย์ของ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ สู่มหาวิทยาลัย แม่โจ้-แพร่ แหล่งเรียนรู้และท่องเที่ยวสีเขียว ต้นแบบ
	1.9 ความสำเร็จของการ ดำเนินงานโครงการ Well-Being @ Chumporn	ร้อยละ	90	100	70	90	1.3.3 สร้างแหล่งเรียนรู้ด้าน เกษตรอินทรีย์และการท่องเที่ยว ต้นแบบแห่งชายมัธยม ตะวันออก
	1.10 ความสำเร็จในการสร้าง พิพิธภัณฑ์เกษตร	ร้อยละ	-	-	100	90	1.3.4 สร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช
	1.11 ความสำเร็จของการพัฒนา หลักสูตรแพทย์แผนไทย	ร้อยละ	-	-	40	90	1.3.5 ผลักดันและพัฒนา หลักสูตรด้านแพทย์แผนไทยของ มหาวิทยาลัย

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
เป้าประสงค์ที่ 1.4 เป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลที่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบ สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของโลก (Digital University)	1.12 ความสำเร็จของการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็น Digital University	ร้อยละ	83	85	80	90	1.4.1 พัฒนาการให้บริการต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยในรูปแบบดิจิทัล
							1.4.2 พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลบริการดิจิทัลต่างๆ และนำมาทดลองใช้ภายในมหาวิทยาลัย และถ่ายทอดสู่ภายนอก
	1.13 ความสำเร็จของการดำเนินงานด้านเกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming)	ร้อยละ	58	100	100	90	1.4.3 พัฒนาฟาร์มอินทรีย์ต้นแบบที่มีความทันสมัย รวมทั้งเทคโนโลยี นวัตกรรม และเครื่องจักรต่างๆ ที่ใช้ภายในฟาร์ม

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การขับเคลื่อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจหลัก (MOC)							
เป้าประสงค์ที่ 2.1 ผลผลิตบัณฑิต และพัฒนานักศึกษาที่มี สมรรถนะในระดับสากล	2.1 จำนวนนักศึกษาใหม่ระดับ ปริญญาตรี	คน	3,311	4,121	5916	3,908	2.1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบการ รับเข้านักศึกษา 2.1.2 พัฒนาระบบการ ประชาสัมพันธ์หลักสูตรและการรับ นักศึกษาเชิงรุก
	2.2 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา ภายในระยะเวลาของหลักสูตร	ร้อยละ	81.72	84.51	81.88	76	2.1.3 พัฒนาและสนับสนุนนักศึกษา ให้สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่ กำหนด
	2.3 ร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	ร้อยละ	70.83	71.91	71	70	2.1.4 พัฒนาคุณภาพของบัณฑิตเพื่อ รองรับหรือเพื่อให้สามารถปฏิบัติงาน ในตลาดแรงงานระดับอาเซียนหรือ นานาชาติ
	2.4 ความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิต	คะแนน	4.12	4.12	4.29	4.15	2.1.5 พัฒนาคุณภาพของบัณฑิตตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
	2.5 รายได้เริ่มต้นเฉลี่ยต่อเดือน ของบัณฑิตระดับปริญญาตรี	บาท	14,904	13,558.23	14,068	14,000	2.1.6 สนับสนุนให้นักศึกษาชั้นปี สุดท้ายของมหาวิทยาลัยได้พบปะ ตลาดแรงงาน หรือพัฒนาระบบการ จัดหางานให้แก่ นักศึกษาเชิงรุก

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
							2.1.7 พัฒนาคุณภาพของบัณฑิต ให้มีสมรรถนะตรงกับความต้องการ ของตลาดแรงงาน
							2.1.8 ส่งเสริมให้บัณฑิตก้าวสู่การ ประกอบอาชีพผู้ประกอบการ อิสระที่ใช้นวัตกรรม หรือ เทคโนโลยีด้านการเกษตร สมัยใหม่ (Modern Agriculture/ Smart Entrepreneur)
	2.6 ผลการประกันคุณภาพภายใน ของมหาวิทยาลัย	คะแนน	2	3	3	3	2.1.9 สนับสนุนให้มีการพัฒนา ผลิตภัณฑ์การดำเนินงานการประกัน คุณภาพภายในที่เน้นการจัด การศึกษา การวิจัย การบริการ วิชาการแก่สังคม และการบริหาร จัดการด้วยเกณฑ์มาตรฐานระดับ อาเซียน อย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย	กลยุทธ์
			2563	2564	2565	2566	
							2.1.10 พัฒนาแผนแม่บทวิชาการ ให้มีความทันสมัยและชัดเจน สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ทิศ ทางการพัฒนาประเทศ และความ ต้องการของผู้เรียนยุคใหม่
							2.1.11 ทบทวนหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยให้ได้คุณภาพ ทันสมัย สอดคล้องกับความ ต้องการของตลาดอย่างแท้จริง เป็นไปตามมาตรฐาน และ สอดคล้องกับสถานการณ์แผน/ ผลการรับนักศึกษาของแต่ละ หลักสูตร
							2.1.12 พัฒนาระบบการจัดการเรียน การสอน และการให้บริการด้าน วิชาการออนไลน์ เพื่อการเป็น Digital university ที่สมบูรณ์ รวมทั้งการ จัดทำหลักสูตรออนไลน์ หรือ MOOC ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
	2.7 ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านกระบวนการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21	ร้อยละ	96.68	96.23	96.80	80	2.1.13 ทบทวนรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา ที่มุ่งเน้นทักษะวิชาการ และทักษะชีวิตอย่างแท้จริง สร้างบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และส่งเสริมอัตลักษณ์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยแม่โจ้ด้วยกิจกรรมที่ทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป
							2.1.14 ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคม ใกล้ชิดกับชุมชนและเกษตรกร และการรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่นักศึกษา และภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัย

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
							2.1.15 สร้างและพัฒนาเครือข่ายศิษย์เก่าที่เข้มแข็ง รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัยในทุกๆ พันธกิจ
	2.8 จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการสร้างความเป็นผู้ประกอบการ	คน	-	2,296	3,281	1,750	2.1.16 ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักศึกษาเพื่อสร้างความเป็นผู้ประกอบการ เช่นการสร้าง Learning Space และ Working Space เพื่อเป็นพื้นที่เรียนรู้นอกห้องเรียน การจัดกิจกรรม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับนักศึกษา
	2.9 จำนวนรายวิชาเรียนรู้ตลอดชีวิต	รายวิชา	-	30	37	30	2.1.17 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรที่สนองความต้องการของภาครัฐและเอกชน หลักสูตรความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และหลักสูตรบัณฑิตพันธุ์ใหม่ 2.1.18 พัฒนาหลักสูตรทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
							2.1.19 ปฏิรูประัยวิชาศึกษา ทั่วไป GE เน้นการพัฒนาทักษะ Skills ให้มากขึ้น
							2.1.20 พัฒนาระบบการจัดการ เรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ด้วยการพัฒนา Training Courses และ Open Courses ที่หลากหลาย
	2.10 จำนวนรางวัลที่นักศึกษา ได้รับในระดับชาติ หรือนานาชาติ	รางวัล	114	64	106	80	2.1.21 พัฒนาทักษะนักศึกษาทั้ง ด้าน Hard Skills และ Soft Skills โดยเฉพาะที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยให้ ความสำคัญคือ GO Eco U.
เป้าประสงค์ 2 มีผลงานวิจัย และนวัตกรรม ที่ใช้เกษตรเป็น รากฐาน และได้รับการยอมรับ ในระดับชาติและนานาชาติ	2.11 จำนวนเงินวิจัยด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ล้านบาท	151.69	150.67	93.481	160	2.2.1 ผลักดันการวิจัยตามแผน แม่บทการวิจัยระยะ 15 ปี ที่ สอดคล้อง กับทิศทาง มหาวิทยาลัยและของชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
	2.12 จำนวนเงินวิจัยด้าน สังคมศาสตร์	ล้านบาท	47.26	39.39	25.882	40	2.2.2 แสวงหางบประมาณการ วิจัยทั้งภายในและภายนอก
	2.13 ร้อยละของอาจารย์และ นักวิจัยประจำที่มีผลงานวิจัย	ร้อยละ	30.67	51.14	38.24	50	2.2.3 สนับสนุนและผลักดันให้ อาจารย์และนักวิจัยทำงานวิจัย
							2.2.4 พัฒนาสมรรถนะนักวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักวิจัยรุ่นใหม่ ในหลายๆช่องทาง เช่น ผ่าน หน่วยวิจัยและศูนย์วิจัย
							2.2.5 สร้าง/พัฒนาศักยภาพ บุคลากรด้านงานวิจัย ให้มีขีด ความสามารถเพิ่มขึ้น เช่น ระบบ นักวิจัยพี่เลี้ยง เมธีวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน สร้างนักวิจัยทายาท
	2.14 ร้อยละผลงานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ	11.83	21.13	16.57	17	2.2.6 ส่งเสริมและสนับสนุนการ วิจัยเชิงบูรณาการ และผลักดัน ผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในทุก มิติ

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย	กลยุทธ์
			2563	2564	2565	2566	
	2.15 จำนวนงานวิจัยที่นำไปใช้ในเชิงพาณิชย์	เรื่อง	45	37	46	40	2.2.7 พัฒนาระบบและกลไกในการติดตาม ผลักดัน การจัดทำฐานข้อมูลการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
	2.16 ร้อยละของผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ตามเกณฑ์การเผยแพร่ผลงานวิชาการของ กพอ.	ร้อยละ	10.43	35.07	67.23	40	2.2.8 ส่งเสริมและสนับสนุนการนำผลงาน และเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
							2.2.9 ส่งเสริมและสนับสนุนการนำผลงาน และเผยแพร่ผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ด้านการเกษตรไปตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
							2.2.10 ส่งเสริมและสนับสนุนนักวิจัยให้ไปนำเสนอผลงานวิจัยในระดับนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
	2.17 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation)	ร้อยละ	83.45	135.76	174.10	90	2.2.11 ส่งเสริมและผลักดันวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ
	2.18 จำนวนผลงานวิจัยที่ยื่นขอจดสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร/บัญชีนวัตกรรม/นวัตกรรมต้นแบบ	ผลงาน	38	35	38	35	2.2.12 สนับสนุนการวิจัยที่ได้รับมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ การวิจัยที่เป็นเลิศ และสิทธิบัตร
เป้าประสงค์ 3 การให้บริการวิชาการเพื่อสังคม ชุมชนด้วยองค์ความรู้ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ	2.19 องค์ความรู้ด้านการเกษตรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ	เรื่อง	27	35	53	40	2.3.1 กำหนดยุทธศาสตร์การบริการวิชาการ และพัฒนาโครงการที่สอดคล้องกับกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก ภูมิภาค นโยบายรัฐบาล ตอบสนองการพัฒนาประเทศ แก้ปัญหาพื้นที่
							2.3.2 ผลักดันผลงานการให้บริการวิชาการของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
							2.3.3 พัฒนางองค์ความรู้และ ผลักดันสู่การยอมรับในระดับ นานาชาติ
	2.20 จำนวนงบประมาณบริการ วิชาการจากแหล่งทุนภายนอก	ล้านบาท	20.48	239.48	103.654	100	2.3.4 ปรับปรุงนโยบายการ สนับสนุนทุนด้านการบริการ วิชาการโดยเน้นพื้นที่ที่กำหนด (Area Base) สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ต่างๆเพื่อเสนอขอ งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก
	2.21 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของชุมชน จากการบริการวิชาการ	ค่าเฉลี่ย	4.13	4.48	4.14	4	2.3.5 สร้างความสำเร็จและ ประเมินสัมฤทธิ์ผลของโครงการ บูรณาการอย่างเป็นรูปธรรม
	2.22 รายได้จากการให้บริการ วิชาการ	ล้านบาท	22.22	37.45	52.46	60	2.3.6 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ บุคลากรหรือหน่วยงานให้บริการ วิชาการเพื่อก่อให้เกิดรายได้ 2.3.7 ปรับปรุงกฎระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของ มหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการแสวงหา รายได้จากการให้บริการวิชาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
เป้าประสงค์ 4 เป็นศูนย์รวม แหล่งเรียนรู้และถ่ายทอด ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น	2.23 จำนวนรางวัลด้าน ศิลปวัฒนธรรม	รางวัล	-	8	30	10	2.4.1 พัฒนาแผนและกิจกรรม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยและการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน
	2.2.4 จำนวนกิจกรรมด้านการ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมแก่ หน่วยงานภายนอก	กิจกรรม	-	28	30	25	2.4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หรือวัฒนธรรมการเกษตร มี การบูรณาการกับกิจกรรม นักศึกษา การเรียน การสอน และการวิจัย
							2.4.3 พัฒนารูปแบบในการจัด กิจกรรม/โครงการด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรม การเกษตร ให้น่าสนใจและ ทันสมัย

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
เป้าประสงค์ 5 มีระบบการบริหารจัดการองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization)	2.26 ร้อยละของบุคลากรที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ	39.65	53.96	59.48	60	2.5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนงบประมาณที่เหมาะสม
	2.27 ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาตาม Training Roadmap และนำไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ	-	95.56	84.48	70	2.5.2 สนับสนุนบุคลากรทุกคนได้รับการพัฒนาสมรรถนะตาม Training Roadmap ของแต่ละตำแหน่ง ให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานหรือสูงกว่าที่มาตรฐานกำหนด
	2.28 ผลประเมินธรรมาภิบาลและความโปร่งใส (ITA)	ร้อยละ	87.78	91.87	87.21	85	2.5.3 ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎระเบียบแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
							2.5.4 รณรงค์ และส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรทุกหน่วยงานมีคุณธรรมและดำเนินงานด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การขับเคลื่อนความเป็นนานาชาติ (International)							
เป้าประสงค์ที่ 3.1 มีเครือข่ายความร่วมมือที่ลงสู่การปฏิบัติจริงในทุกกิจกรรมตามพันธกิจและมีผลสำเร็จในระดับนานาชาติ	3.1 ความสำเร็จของการเป็นผู้นำเครือข่ายสถาบันการศึกษาด้านการเกษตรระดับนานาชาติ	ร้อยละ	-	85	63	90	3.1.1.สร้างเครือข่ายความร่วมมือระดับนานาชาติกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
							3.1.2 สร้างความเป็นผู้นำกลุ่มสถาบันการศึกษาด้านการเกษตรระดับนานาชาติ
	3.2 จำนวนนักศึกษาต่างชาติทุกระดับ / ทุกหลักสูตร	คน	102	305	286	280	3.1.3 พัฒนาหลักสูตรนานาชาติ ทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว และหลักสูตร Module ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
	3.3 จำนวนกิจกรรมกับต่างชาติ ตามความร่วมมือ	กิจกรรม	35	76	66	50	3.1.4 จัดหลักสูตรพัฒนาบุคลากร ชาวต่างชาติ ทั้งในรูปแบบการ ฝึกอบรมระยะสั้น ระยะยาว และ การศึกษาดูงาน โดยเฉพาะกลุ่ม ประเทศเป้าหมาย เช่น อาเซียน จีน ไต้หวัน ภูฏาน และไนจีเรีย เป็นต้น
	3.4 จำนวนอาจารย์/นักวิจัย แลกเปลี่ยน (Inbound) หรือ บุคลากรชาวต่างชาติ	คน	10	146	20	50	3.1.5 เพิ่มจำนวนคณาจารย์และ นักวิจัยแลกเปลี่ยนกับต่างชาติ (Visiting Professor) ทั้ง Inbound และ Outbound
	3.5 จำนวนอาจารย์/นักวิจัย แลกเปลี่ยน (Outbound)	คน	21	31	91	50	
	3.6 จำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยน (Inbound) หรือผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมชาวต่างชาติ	คน	146	67	447	170	3.1.6 เพิ่มจำนวนนักศึกษาต่างชาติ และนักศึกษาแลกเปลี่ยนทั้ง Inbound และ Outbound
	3.7 จำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยน (Outbound) หรือเดินทางไป ศึกษาต่อในต่างประเทศ	คน	161	199	100	190	

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
	3.8 ร้อยละของนักศึกษาที่มีผล สอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป	ร้อยละ	59.09	NA	43.20	50	3.1.7 เพิ่มทักษะภาษาต่างประเทศ แก่นักศึกษาและบุคลากร และพัฒนา ระบบทดสอบภาษาอังกฤษเสมือน จริงโดยไม่ใช้กระดาษ (Paperless)
	3.9 คะแนนการจัดอันดับ Green University Ranking	คะแนน	7,400	7,400	7,650	7,400	3.1.8 ขับเคลื่อนและผลักดันการ พัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้รับ คะแนนการประเมิน Green University Ranking ทั้ง 7 ด้าน ให้ สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
							3.1.9 การจัดทำผังแม่บทการใช้ ประโยชน์พื้นที่ของมหาวิทยาลัยให้ แล้วเสร็จทั้ง 3 แห่ง (เชียงใหม่,แพร่ ,ชุมพร)
							3.1.10 พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็น ต้นแบบหน่วยงานที่มีการบริหาร จัดการขยะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
							3.1.11 ส่งเสริมการผลิตพลังงาน ทดแทนเพื่อใช้ภายในมหาวิทยาลัย และในการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย	กลยุทธ์
			2563	2564	2565	2566	
							3.1.12 การสนับสนุนหน่วยงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยสู่มาตรฐาน สำนักงานสีเขียว (Green Office) และสนับสนุนการจัดกิจกรรม Green University ของทุกหน่วยงานในทุกๆ ด้าน
							3.1.13 พัฒนาระบบการจราจรและขนส่งมวลชนภายในมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะระบบที่จอดรถ และการให้บริการรถไฟฟ้าสาธารณะภายในมหาวิทยาลัย
							3.1.14 พัฒนากายภาพ สิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐาน และระบบ สาธารณูปโภคของมหาวิทยาลัยให้มี ประสิทธิภาพ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงทัศนียภาพภายใน มหาวิทยาลัยให้มีความสวยงามตลอดทั้งปี

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
	3.10 ผลการจัดอันดับ WEBOMETRIC	อันดับ	3,693	2,842	2,586	2,800	3.1.15 ผลักดันผลการจัดอันดับ Webometric ของมหาวิทยาลัย เพื่อเพิ่มการมองเห็นและรับรู้ ของมหาวิทยาลัยในระดับ นานาชาติ (International Visibility)
	3.11 ผลการจัดอันดับ SDG Impact Ranking	คะแนน	-	5 (66.3-70.9)	70	70	3.1.16 ผลักดันผลงานการ ให้บริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับเป้าหมายการ พัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพลิกโฉมมหาวิทยาลัย(Reinventing)							
เป้าประสงค์ที่ 4.1 เป็น มหาวิทยาลัยด้านการพัฒนา เทคโนโลยีและส่งเสริมการ สร้างนวัตกรรม (Technology and Innovation)	4.1 นักศึกษาและบัณฑิต ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่ได้รับการ พัฒนาเป็นผู้ประกอบการ	คน	2.71	1,787	716	250	4.1.1 สร้างและพัฒนาศักยภาพ ผู้เรียนที่มีความรู้และความ เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและการ สร้างนวัตกรรมให้สามารถนำ องค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ สร้าง ผลงาน พัฒนาผลิตภัณฑ์ ต่อยอด เป็นนวัตกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
	4.2 รางวัลด้านผู้ประกอบการ	รางวัล	0.39	22	24	20	4.1.2 พัฒนาศักยภาพของศิษย์ เก่าแม่โจ้อย่างต่อเนื่อง ทั้งใน รูปแบบ Re-training หรือ Re- skills เพื่อให้สามารถเป็น ผู้ประกอบการที่ประสบ ความสำเร็จ หรือมีความสามารถ เป็นที่พอใจของนายจ้าง
	4.3 งบประมาณจากแหล่งทุน ภายนอกสนับสนุนการสร้าง ผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่	ล้านบาท	2.05	24.96	43.99	20	
	4.4 บุคลากรสถาบันอุดมศึกษา และนักศึกษาที่แลกเปลี่ยนความรู้ สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	คน	5.23	122	270	80	
	4.5 ระบบนิเวศด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนา ผู้ประกอบการ	ระดับ	5	5	5	5	
	4.6 หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อ พัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ	หลักสูตร	26.09	22	36	16	4.1.3 ส่งเสริมบทบาทความร่วมมือ กับภาคเอกชนและอุตสาหกรรมเพื่อ สนับสนุน และพัฒนาเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และอุตสาหกรรม ของประเทศ
	4.7 งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็น ผู้ประกอบการ	ล้านบาท	9.77	42.39	32.31	20	
	4.8 ความร่วมมือเพื่อพัฒนา ผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้าง นวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	ความ ร่วมมือ	56.34	45	76	40	

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ความมั่นคงทางการเงินและเติบโตอย่างยั่งยืน (Financial Sustainability)							
เป้าประสงค์ที่ 5.1 มีความ มั่นคงทางการเงินและเติบโต อย่างยั่งยืน	5.1 จำนวนงบประมาณแผ่นดิน	ล้านบาท	1,514.21	1,773.3	1522.85	1,600	5.1.1 พัฒนาระบบการจัดทำคำขอ งบประมาณและบริหาร งบประมาณของมหาวิทยาลัยที่มี ประสิทธิภาพ
	5.2 จำนวนงบประมาณเงินรายได้	ล้านบาท	554.15	495.4	573.49	800	5.1.2 จัดตั้งและพัฒนามูลนิธิ พัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้ รวมทั้ง บริษัทนิติบุคคล หรือองค์กร รูปแบบอื่นภายใต้มูลนิธิฯ ที่ สามารถดำเนินการได้ตามที่ กฎหมายกำหนด
							5.1.3 เพิ่มศักยภาพหน่วยงาน วิสาหกิจ เพื่อสนับสนุนพันธกิจของ มหาวิทยาลัย ต่อยอดองค์ความรู้ ผลงานวิจัยและนวัตกรรม สู่การ สร้างรายได้และการให้บริการสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย	กลยุทธ์
			2563	2564	2565	2566	
							5.1.4 เพิ่มรายได้ให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยการเอื้อหรือส่งเสริมให้มีการใช้องค์ความรู้ของคณาจารย์และบุคลากรหน่วยงานในการสร้างรายได้ให้กับหน่วยงานนั้น ๆ
							5.1.5 ทบทวนกฎระเบียบหลักเกณฑ์ และวิธีการ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการเพิ่มรายได้จากการให้บริการของมหาวิทยาลัยและทุกส่วนงานที่หลากหลาย
	5.3 จำนวนเงินในกองทุนเงิน สะสมเพื่อความมั่นคง	ล้านบาท	NA	447.22	479.736	424	5.1.6 จัดตั้งและพัฒนากองทุนต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่มีความจำเป็นให้มีความเข้มแข็ง เช่น กองทุนพัฒนามหาวิทยาลัย กองทุนวิชาการ กองทุนวิจัย กองทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนสวัสดิการ

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย 2566	กลยุทธ์
			2563	2564	2565		
	5.4 จำนวนค่าใช้จ่ายที่ลดลง	ล้านบาท	112.42	50.849	184.38	100	5.1.7 ส่งเสริมให้ทุกส่วนงาน หน่วยงาน และบุคลากรทุกระดับ ตระหนักถึงสถานการณ์ด้าน งบประมาณของมหาวิทยาลัย และ ร่วมกันบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
	5.5 ประสิทธิภาพการดำเนินงาน และการใช้เงินอุดหนุน	ค่าเฉลี่ย	NA	5	4	5	5.1.8 การพัฒนาระบบสารสนเทศ ด้านงบประมาณและการคลังให้มี ประสิทธิภาพ จาก E-finance สู่ Business Intelligence สามารถ สรุปและรายงานผลด้านการเงินและ งบประมาณให้ผู้บริหารทราบแบบ Real-time โปร่งใสและตรวจสอบได้
	5.6 ประสิทธิภาพการดำเนินงาน และการใช้เงินรายได้	ค่าเฉลี่ย	NA	3.88	4.5	4	5.1.9 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบ บริหารจัดการด้านการเงิน โดยเฉพาะ ระบบและกลไกในการจัดสรร การ วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ การเงินและงบประมาณอย่างมี ประสิทธิภาพ

ภาคผนวก

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานสภามหาวิทยาลัย กองเลขานุการสภามหาวิทยาลัย งานจัดการประชุม โทร ๓๐๔๓

ที่ อว ๖๙.๑.๑.๒/ว ๒๓๘

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง สรุปผลการประชุมสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๕

เรียน อธิการบดี/รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี/ทุกหน่วยงาน

ตามที่ได้มีการประชุมสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุมสภามหาวิทยาลัย ชั้น ๕ อาคารสำนักงานมหาวิทยาลัย ๒ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ ไปแล้วนั้น กองเลขานุการสภามหาวิทยาลัย สำนักงานสภามหาวิทยาลัย ได้สรุปผลการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งดังกล่าว (ยกเว้นเรื่องลับ) มาเพื่อทราบเบื้องต้น ดังนี้

เรื่องสืบเนื่อง

เห็นชอบ

ดำเนินการตามมติสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๐ เรื่อง การมอบอำนาจการอนุมัติให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษาให้นายกสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ เช่นเดิม ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิชาการมีหน้าที่พิจารณาก่อนกรอกรายละเอียดผู้สำเร็จการศึกษา และสรุปผลการกลั่นกรองให้สภามหาวิทยาลัยรับทราบ

เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๑. อนุมัติ

การขอปิดหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ เพื่อการพัฒนาชุมชน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๑) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ – แพร่ เฉลิมพระเกียรติ ตามเสนอ

๒. เห็นชอบ

การขอเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและขอเพิ่มเติมอาจารย์ประจำหลักสูตร ดังนี้

๑) เปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา พัฒนาการท่องเที่ยว (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕) คณะพัฒนาการท่องเที่ยว

๒) เพิ่มเติมอาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการป่าไม้ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๒) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ – แพร่ เฉลิมพระเกียรติ

๓. เห็นชอบ

ให้ขยายระยะเวลาการศึกษาให้ นายกฤษฎา วิริยะศิริ วิทยุโบลย์ รหัสนักศึกษา ๕๗๐๗๑๐๑๓๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประมง (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ – ชุมพร ออกไปอีก ๑ ภาคการศึกษา ในปีการศึกษา ๑/๒๕๖๕ ตามปฏิทินการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่ประกาศใช้ในขณะนั้น และให้มหาวิทยาลัยกำกับดูแลให้ได้คุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ตามเสนอ

๔. เห็นชอบ

“ร่าง” แผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๕. เห็นชอบ

“ร่าง” แผนยุทธศาสตร์ดิจิทัลมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙

๖. เห็นชอบ “ร่าง” กำหนดการประชุมสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปี ๒๕๖๖ ดังนี้
- ครั้งที่ ๑ วันเสาร์ที่ ๗ มกราคม
 - ครั้งที่ ๒ วันเสาร์ที่ ๒๕ กุมภาพันธ์
 - ครั้งที่ ๓ วันเสาร์ที่ ๘ เมษายน
 - ครั้งที่ ๔ วันเสาร์ที่ ๒๐ – วันอาทิตย์ที่ ๒๑ พฤษภาคม
- ประชุมสภามหาวิทยาลัย สัณจร
- ครั้งที่ ๕ วันเสาร์ที่ ๑ กรกฎาคม
 - ครั้งที่ ๖ วันเสาร์ที่ ๑๙ สิงหาคม
 - ครั้งที่ ๗ วันเสาร์ที่ ๓๐ กันยายน
 - ครั้งที่ ๘ วันเสาร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน
 - ครั้งที่ ๙ วันเสาร์ที่ ๒๓ ธันวาคม
- หมายเหตุ : กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม
๗. อนุมัติ แต่งตั้งประธานและกรรมการตรวจสอบประจำมหาวิทยาลัยแม่โจ้ แทนตำแหน่งที่ว่าง ดังนี้
- ๑) นายวิญญู หล่อตระกูล เป็น ประธานกรรมการ
 - ๒) นางสาวจันทร์เพ็ญ ทิพย์คำแย เป็น กรรมการ
๘. เห็นชอบ การขอทบทวนบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน ทั้งนี้ มอบให้ฝ่ายกฎหมายไปพิจารณาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๙. เห็นชอบ กรอบการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ตามเสนอ
- เห็นชอบ องค์ประกอบคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตามเสนอ ทั้งนี้ ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินฯ ในการประชุม ครั้งต่อไป
๑๐. เห็นชอบ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการปรับปรุง แก้ไขข้อมูลรายงานทางบัญชีที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแสดงความเห็นไว้ให้ถูกต้อง ครบถ้วน ตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการรักษาวินัยการเงินการคลังของรัฐอย่างเคร่งครัด และให้สรุปผลการดำเนินการให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมทราบ
๑๑. อนุมัติ ให้ปริญญากิตติมศักดิ์ ประจำปี ๒๕๖๕ ในชั้นปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จำนวน ๓ ราย ดังนี้
- ๑) นายวิศิษฐ์ ศรีสุวรรณ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ดิจิทัลและการสหกรณ์
 - ๒) พลตำรวจโท ปิยะ ต๊ะวิชัย สาขาวิชาบริหารศาสตร์
 - ๓) นายรุ่งอรุณ การรัตน์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๑๒. เห็นชอบ แผนพัฒนาและแผนกลยุทธ์ในรอบ ๔ ปีงบประมาณ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๙) ของผู้อำนวยการสำนักหอสมุด และให้นำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าส่วนงานต่อไป

เรื่องเสนอเพื่อทราบ/รายงานผล

๑. รับทราบ ผลการพิจารณากำกับและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ได้รับการต่อเวลา
ราชการ จำนวน ๑ ราย ตามเสนอ
๒. รับทราบ การขอคืนพื้นที่ดำเนินงานโครงการ “ตำรวจพันธุ์ดี” ให้แก่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ – แพร่
เฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๕ ตามเสนอ
๓. รับทราบ การอนุมัติปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา รวมจำนวนทั้งสิ้น ๖๖๖ คน ดังนี้
- ระดับปริญญาตรี จำนวน ๖๐๒ คน
- ระดับปริญญาโท จำนวน ๕๖ คน
- ระดับปริญญาเอก จำนวน ๘ คน
๔. รับทราบ การดำเนินการตามมติและข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย
- ครั้งที่ ๖/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๑๖ เรื่อง
๕. รับทราบ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์
อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี เสด็จแทนพระองค์
ไปพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัด
เชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕ ระหว่างวันที่ ๑๘ – ๑๙ กุมภาพันธ์
๒๕๖๖
๖. รับทราบ รายชื่อศิษย์เก่าแม่โจ้ดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๕ เพื่อขอเข้ารับพระราชทานโล่ศิษย์เก่า
ดีเด่น ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕
จำนวน ๕ ราย ดังนี้
๑) นายสุรเดช ปรีชาหาญ ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่นที่ ๔๕
๒) นายเทพนคร เปี่ยมเพ็ชร ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่นที่ ๔๗
๓) นางณิชาคร พรหมลี ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่นที่ ๕๔
๔) ดร.สุวัฒน์ มัตราษ ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่นที่ ๕๕
๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.นิโรจน์ สิ้นณรงค์ ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่นที่ ๖๔
๗. รับทราบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ มนเทียรอาสน์ ขอลาออกจากตำแหน่งรองอธิการบดี
เนื่องจากเกษียณอายุราชการ

เรื่องอื่น ๆ

- รับทราบ กำหนดการประชุมสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ครั้งต่อไป
- ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ วันเสาร์ที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ญาณิน โอภาสพัฒนกิจ)

รองอธิการบดี

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานมหาวิทยาลัย กองกลาง งานประชุม โทร. ๓๐๓๖-๗

ที่ อว ๖๙.๒.๑.๒/ ๕๓๐

วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง แจ้งมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

เรียน ผู้อำนวยการกองแผนงาน

ตามที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้อยู่ระหว่างการจัดทำร่างแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ทั้งนี้ กองแผนงานร่วมกับผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมระดมความคิดเห็น เพื่อพิจารณากรอบแผนปฏิบัติการเมื่อวันที่ ๑๕ และ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ รายละเอียดเบื้องต้นดังนี้

สรุปประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และจำนวนตัวชี้วัด

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	จำนวนตัวชี้วัด
รวมตัวชี้วัดทั้งสิ้น		๖๕
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ๑๐๐ ปี (SPO)	เป้าประสงค์ที่ ๑.๑ ความสำเร็จของการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายสภามหาวิทยาลัย	๒
	เป้าประสงค์ที่ ๑.๒ เป็นศูนย์กลางการศึกษาวิจัยด้านเกษตรอินทรีย์ของประเทศ (Organic Education Hub)	๔
	เป้าประสงค์ที่ ๑.๓ เป็นต้นแบบของการสร้างชุมชนที่ยั่งยืน และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco Community & Tourism)	๕
	เป้าประสงค์ที่ ๑.๔ เป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลที่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบ สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของโลก (Digital University)	๒
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขับเคลื่อนผลการ ดำเนินงานตามพันธกิจหลัก (MOC)	เป้าประสงค์ที่ ๒.๑ ผลิตบัณฑิตและพัฒนานักศึกษาที่มีสมรรถนะในระดับสากล	๑๐
	เป้าประสงค์ที่ ๒.๒ มีผลงานวิจัยและนวัตกรรม ที่ใช้เกษตรเป็นรากฐาน และได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ	๘
	เป้าประสงค์ที่ ๒.๓ การให้บริการวิชาการเพื่อสังคม ชุมชนด้วยองค์ความรู้ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ	๔
	เป้าประสงค์ที่ ๒.๔ เป็นศูนย์รวมแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๒
	เป้าประสงค์ที่ ๒.๕ มีระบบการบริหารจัดการองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization)	๓
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การขับเคลื่อนความเป็น นานาชาติ(International)	เป้าประสงค์ที่ ๓.๑ มีเครือข่ายความร่วมมือที่ลงสู่การปฏิบัติจริงในทุกกิจกรรมตามพันธกิจ และมีผลสำเร็จในระดับนานาชาติ	๑๑
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพลิกโฉมมหาวิทยาลัย (Reinventing)	เป้าประสงค์ที่ ๔.๑ เป็นมหาวิทยาลัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยี และส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology and Innovation)	๘
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ความมั่นคงทางการเงินและ เติบโตอย่างยั่งยืน (Financial Sustainability)	เป้าประสงค์ที่ ๕.๑ มีความมั่นคงทางการเงินและเติบโตอย่างยั่งยืน	๖

กำหนดการจัดทำแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

กำหนดการ	กิจกรรม
๒ สิงหาคม ๒๕๖๕	สำรวจความคิดเห็นเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม SWOT Analysis
๕ สิงหาคม ๒๕๖๕	รศ.ดร.ชัยยศ สันตวงษ์ ให้ข้อเสนอแนะกองแผนงานเรื่องแนวทางจัดทำแผน
๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕	ประชุมติดตามผลการดำเนินงานด้านวิจัยและบริการวิชาการ
๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕	ประชุมหารือแนวทางจัดทำแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๖ ร่วมกับผู้บริหารระดับสูง
๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕	นำเสนอร่างแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ต่อ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (เพื่อให้สามารถบรรจุวาระสภามหาวิทยาลัยในรอบ ๘ ตุลาคม ๖๕)
๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕	หารือร่วมกับที่ประชุมรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี
๒๕ สิงหาคม-๙ กันยายน ๖๕	จัดสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๑๒ กันยายน ๒๕๖๕	จัดส่งเอกสารร่างแผนฯ ให้ประธานกก.สภามหาวิทยาลัยด้านยุทธศาสตร์
๒๓ กันยายน ๒๕๖๕	นำเสนอร่างแผนฯ ต่อที่ประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้านยุทธศาสตร์ฯ
๘ ตุลาคม ๒๕๖๕	นำเสนอร่างแผนฯ ต่อสภามหาวิทยาลัย
๑๐-๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๕	เผยแพร่และถ่ายทอดแผนสู่ส่วนงานและหน่วยงาน และเจรจาต่อรองค่าเป้าหมายตัวชี้วัด เพื่อจัดทำคำรับรองการปฏิบัติการมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

หมายเหตุ: ตัวชี้วัดในแผนอาจมีการเปลี่ยนแปลงหลังการจัดเวทีสัมมนาระดมความคิดเห็นอีกครั้งหนึ่งตามรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้ด้วยแล้ว

รองอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ญาณิน โอภาสพัฒนกิจ) แจ้งว่า ตามที่คณะได้ส่งแผนพัฒนาส่วนงาน ประจำปี ๒๕๖๖ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหัวหน้าส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๖๑ นั้น ขอให้คณะปรับปรุงแก้ไขสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งนี้ สิ่งใดที่ได้เสนอสภามหาวิทยาลัยไว้ขอให้ดำเนินการตามที่ได้ให้คำมั่นสัญญาไว้

ที่ประชุมมีข้อเสนอแนะว่า เนื่องจากคณะ/ส่วนงาน จะจัดโครงการจัดทำแผนฯ ของหน่วยงานในช่วงเดือนกันยายน ดังนั้น กองแผนงานควรส่งร่างแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้คณะ/ส่วนงานเพื่อปรับปรุงพัฒนาส่วนงานของคณะให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยต่อไป

คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ พิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

- ๑) เห็นชอบร่างแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
 - ๒) เห็นชอบให้กองแผนงานจัดการประชุมหรือสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อพิจารณารายละเอียดแผนอีกครั้งหนึ่ง
 - ๓) รับทราบ MJU Feedback ๒๐๒๒ โดยให้มีการสังเคราะห์รับฟังความเห็นเพิ่มเติมจากการสำรวจต่าง ๆ และการสัมมนาจัดทำแผนอีกครั้งก่อนใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและตอบความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stake Holder) ต่อไป
 - ๔) เห็นควรนำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาด้านยุทธศาสตร์ และพัฒนามหาวิทยาลัยของสภามหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยให้ความเป็นชอบต่อไป
 - ๕) ให้กองแผนงานสร้างแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้คณะ/ส่วนงาน ภายในต้นเดือนกันยายน เพื่อให้ทันต่อการจัดทำแผนของคณะ
- จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ศรีเงินยวง)

รองอธิการบดี

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการรับฟังความคิดเห็น เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

(MJU Feedback for Development 2022)

และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

จุดแข็ง (Strengths)

ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษาและการผลิตบัณฑิต

- การเรียนการสอนที่เน้นผลิตบัณฑิตที่เป็นนักปฏิบัติ อดทน สู้งาน
- มีองค์ความรู้ทางด้านเกษตรที่เข้มแข็ง
- มีความโดดเด่นและเป็นเลิศด้านวิชาการเกษตร
- มีศาสตร์เฉพาะทางด้านการเกษตรที่มีชื่อเสียงมายาวนาน
- สาขาวิชาทางการเกษตรที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ
- มีอัตลักษณ์ด้านการเกษตร
- อาจารย์มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ มีศักยภาพ และมีความรู้ความสามารถสูง
- มีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตอบโจทย์ความต้องการของตลาด

ด้านการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยี และการสร้างนวัตกรรม

- มีผลงานวิจัยและเทคโนโลยี นวัตกรรมที่โดดเด่น
- มีองค์ความรู้ด้านการเกษตร ที่ตอบสนองนโยบายระดับชาติและระดับโลก
- มีผลงานวิจัยที่เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
- มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยหลากหลายด้าน
- อาจารย์ นักวิจัย กระตือรือร้นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรม
- การพัฒนางานด้านวิจัย เพื่อพัฒนาสู่การตั้งรูปแบบบริษัทขึ้นมา
- มีหน่วยงาน หรือบริษัทภายนอกเข้ามาทำ MOU เพื่อร่วมศึกษาวิจัยในด้านพืชอย่างเสมอ

ด้านการให้บริการวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- มีความโดดเด่นในการบริการสังคมและเข้าถึงชุมชนอย่างต่อเนื่อง
- เป็นที่พึ่งของชุมชนและสังคม
- มีส่วนร่วมกับชุมชนอย่างใกล้ชิด
- มีผลงานบริการวิชาการและทำนุบำรุงฯที่มีความเชื่อมโยงกับการเรียนการสอน
- มีบุคลากรที่มีความเข้มแข็งในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน
- มีองค์ความรู้ที่หลากหลาย
- มหาวิทยาลัยแม่โจ้อยู่ใกล้พื้นที่ทำการเกษตร สามารถเข้าถึงเกษตรกรได้ง่าย
- มีแหล่งเรียนรู้และองค์ความรู้ที่ชุมชน สังคมต้องการ

ด้านการบริหารจัดการ และความเป็นนานาชาติ

- ตั้งอยู่ในทำเลขานเมือง ค่าครองชีพถูกกว่าในตัวเมืองเชียงใหม่
- ควรบริหารจัดการในรูปแบบบริษัท มากกว่าระบบราชการ

- เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับทำให้การบริหารจัดการภายในคล่องตัว
- ผู้บริหารเห็นความสำคัญของความเป็นนานาชาติ
- มีบุคลากรที่มีศักยภาพ

ข้อเสนอแนะหรือกลยุทธ์ "เพื่อใช้จุดแข็งของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาเชิงรุก"

- พัฒนาสาขาวิชาด้านการเกษตรให้ได้รับการรับรองในระดับนานาชาติ เพื่อเสริมจุดแข็งที่มหาวิทยาลัยนำไปใช้ประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดผู้เรียน ผู้สอนที่มีชื่อเสียงและความสามารถในการสร้างผลงานการวิจัยในระดับนานาชาติ และความร่วมมือทางวิชาการในระดับนานาชาติต่อไป
- การขับเคลื่อนการดำเนินงานในรูปแบบรวมตัวเป็น 1
- การจำลองการบริหารจัดการในรูปแบบบริษัท
- เกษตร คือ แม่ไก่ แม่ไก่คือเกษตร ความเชี่ยวชาญการเกษตร
- การเกษตรควรเน้นเรื่องเกษตรสมัยใหม่....ที่มีการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติได้จริง ได้ใช้เครื่องมือ และนวัตกรรมจริงๆ
- พัฒนาและส่งเสริมจุดแข็งให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน สังคม รวมถึงการของบประมาณจากแหล่งต่างๆ
- การวิเคราะห์จุดแข็งภายในเพื่อเพิ่มโอกาสให้กับมหาวิทยาลัย
- ควรมีการสนับสนุนให้กำลังใจการทำงานให้มากขึ้นและมีความยืดหยุ่นตามโลกปัจจุบัน

จุดอ่อน (Weaknesses)

ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษาและการผลิตบัณฑิต

- คุณภาพของนักศึกษาที่รับเข้า
- รับนักศึกษาจำนวนมากโดยไม่คำนึงถึงระบบสาธารณูปโภคของทางมหาวิทยาลัยที่จะรองรับได้ เช่น ห้องเรียน ห้องคอมพิวเตอร์
- สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะภาคปฏิบัติ เช่น งานฟาร์มด้านการเกษตร งบประมาณสนับสนุนการเรียนการสอนน้อยมาก
- ระเบียบที่ไม่เอื้อต่อการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้
- นโยบายกับหน่วยงานที่ขับเคลื่อนจากส่วนกลางไม่มีความสอดคล้องกัน
- ขาดเงินทุน ยิ่งคณะ สาขาที่คนน้อยยิ่งประสบปัญหาด้านงบประมาณ
- ขาดการซ่อมบำรุงอุปกรณ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
- หลักสูตร และการเรียนการสอน ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อสภาพการณ์ได้อย่างทันทั่วถึง
- ยังมีบางสาขาวิชาที่ยังไม่เป็นที่รู้จักของผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิต

ด้านการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยี และการสร้างนวัตกรรม

- การกำหนดสัดส่วนภาระงานสอน งานวิจัยและบริการวิชาการ
- ทุนวิจัยที่ไม่ใช่ด้านการเกษตรมีน้อย ยุทธศาสตร์วิจัยนอกเหนือด้านการเกษตรไม่ชัดเจน
- อาจารย์มีผลงาน แต่การเผยแพร่หรือสร้างการรับรู้อย่างทั่วถึงไม่มี มีหรืออาจจะรับรู้เฉพาะกลุ่มบุคคล
- สถานที่หรือพื้นที่ในการทำวิจัยมีจำกัด ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน
- ยังเป็นงานวิจัยที่ไม่ก่อให้เกิดการพัฒนาในรูปแบบ
- ยังขาดการสนับสนุนทุนวิจัยที่เพียงพอ มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับงานวิจัยในรูปแบบนวัตกรรมมากเกินไปและมองข้ามงานวิจัยในรูปแบบการตีพิมพ์ ทำให้ด้านงานวิจัยไม่สามารถขับเคลื่อนไปได้
- หัวข้องานวิจัยของมหาวิทยาลัยไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ และนำไปต่อยอดเชิงพาณิชย์ได้
- ระเบียบไม่เปิดโอกาส ไม่เอื้อให้บุคลากรทำงานอย่างเต็มความสามารถ
- ระบบบริหารจัดการและสนับสนุนงานวิจัย ยังไม่ดีพอ มีเงื่อนไข ข้อแม้มากมาย
- การสนับสนุนการทำวิจัย หรือแหล่งทุนยังมีน้อย และขาดการให้รางวัลหรือค่าตอบแทน

ด้านการให้บริการวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- ระเบียบที่ไม่เอื้อและส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงาน
- มีหลายหน่วยงานมากเกินไปและแต่ละหน่วยการก็ไม่ได้ทำงานร่วมกัน บางหน่วยงานก็ทำงานคล้ายกัน ควรแบ่งแยกงานให้ชัดเจน เช่น คลินิกเทคโนโลยี MAP Maid จุดone-stop-service foodinopolis iNnoagri เป็นต้น
- การให้บริการวิชาการยังเป็นแบบให้เปล่า ไม่เน้นการสร้างรายได้

ด้านการบริหารจัดการ และความเป็นนานาชาติ

- ขาดการติดตามการทำงานของสายสนับสนุนทำให้การดำเนินงานต่างๆมีปัญหา ไม่สามารถสำเร็จลุล่วงทันเวลา
- ด้านความเป็นนานาชาติขาดการแสวงหา collaboration ใหม่
- การบริหารจัดการภายในมหาวิทยาลัยไม่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

- การบริหารทรัพย์สิน ไม่มีการพัฒนาในเรื่องใหม่ ทำแต่เรื่องเดิมๆ สร้างขั้นตอนยุ่งยาก ไม่เอื้อให้เกิดรายได้
- การจัดการหรือจัดสรรงบประมาณเพื่อความเป็นนานาชาติน้อย ระเบียบข้อบังคับไม่ยืดหยุ่น ไม่สอดคล้องกับระดับสากล
- งบประมาณน้อยมาก มหาวิทยาลัยไม่สนใจหรือไม่สนับสนุนให้ส่วนงานรับผิดชอบด้วยตนเอง ซึ่งปัจจุบันเงินรายได้จาก จน นักศึกษาลดลง
- ผู้บริหารไม่มีศักยภาพที่ดีพอในการแสวงหางบประมาณเชิงรุก
- งบประมาณมากเกินไปโดยไม่จำเป็น โดยเฉพาะสายสนับสนุนที่อยู่ส่วนกลาง (มาจากระบบอุปถัมภ์มากเกินไป)
- บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน
- ผู้บริหารขาดทักษะในการบริหารงาน และขาดธรรมาภิบาลที่ดี

ข้อเสนอแนะหรือกลยุทธ์ "เพื่อแก้ปัญหาหรือขจัดจุดอ่อนของมหาวิทยาลัย"

- ควรหาแหล่งงบประมาณภายนอกให้ได้ ไม่ควรมีแค่งบประมาณแผ่นดิน ทำให้การบริหารจัดการไม่มีประสิทธิภาพ
- ควรสร้างจิตสำนึกให้บุคลากรประหยัดไฟฟ้าให้มากขึ้น การลดค่าใช้จ่ายก็สามารถทำให้รายได้สุทธิเพิ่มขึ้นได้เช่นกัน
- ควรวิเคราะห์เชิงลึกอย่างเที่ยงตรงว่าสาขาวิชาใดมีแนวโน้มไม่คุ้มทุนควรเสนอให้สภามหาวิทยาลัยปิดหลักสูตรนั้น และหาแนวโน้มสาขาวิชาที่อยู่ในความต้องการของตลาดมาเปิดแทน เพราะมหาวิทยาลัยอยู่ในกำกับแล้วต้องหาเลี้ยงตัวเองด้วย
- สร้าง/พัฒนาระบบการพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้มีความชัดเจน มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวดเร็วภายใต้นโยบาย/ทิศทางที่มหาวิทยาลัยมีการเปลี่ยนแปลง และทำการวิเคราะห์สมรรถนะให้ตรงกับสิ่งที่ต้องทำในแต่ละตำแหน่งหน้าที่รวมทั้งจำนวนคนที่ต้องใช้ เพื่อให้งานสามารถทำได้เสร็จอย่างมีประสิทธิภาพภายในระยะเวลาทำงานปกติ
- ไม่ควรปล่อยปะละเลยให้บางงานต้องทำเกินเวลาเพิ่มเสาร์อาทิตย์และวันหยุด หรือต้องเฝ้ากลับไปทำที่บ้านเพื่อให้งานเสร็จตามกำหนด โดยไม่ได้รับการวิเคราะห์ให้เพิ่มคนจนเกิดความรู้สึกว่าไม่ได้รับการดูแลแก้ไข จนคิดว่าคงเห็นว่าเราทำงานได้ก็ไม่ต้องเพิ่มคนกระมัง เนื่องจากการความเครียดจากการทำงานเป็นอย่างมากแต่ก็ได้รับการขึ้นเงินเดือนเท่ากับงานอื่นและได้การเพิ่มอัตราใหม่
- ทำไม่จริง

- มหาวิทยาลัยควรเน้นการสนับสนุนงานวิจัยและการเรียนการสอนมากกว่าการสนับสนุนและปรับปรุงสภาพแวดล้อม
- จัดทำหรือปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการทำงาน
- วิเคราะห์จุดอ่อนภายในมหาวิทยาลัยเชิงลึก รวมทั้งกำหนดแนวทางและผู้รับผิดชอบเพื่อทำการแก้ไข
- มีการวางระบบบำรุงรักษาสถานที่หรือห้องเรียนรวมถึงระบบคอมพิวเตอร์ทุกๆ ปี สร้างแรงจูงใจในการทำงาน เช่น ค่าตอบแทนการตีพิมพ์ มีงบประมาณเพื่อพัฒนานักศึกษาคณาจารย์และนักวิจัยเพื่อความเป็นนานาชาติ
- ผู้บริหารต้องเข้าใจ ยอมรับปัญหา กล้าตัดสินใจ อย่าระบบการเมืองมาบริหารมากเกินไป
- ควรปรับเปลี่ยนผู้บริหารโดยมอบหมายหน้าที่ที่เหมาะสมกับศักยภาพและความสามารถ

โอกาส (Opportunities)

ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษาและการผลิตบัณฑิต

- นโยบายชาติในการพัฒนา S Curve ด้านอาหารและเทคโนโลยีชีวภาพ ที่ม.แม่โจ้สามารถพัฒนาได้
- ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างชาติมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะ จีน ไต้หวัน ลาว ฯลฯ
- เครือข่ายมหาวิทยาลัย และศิษย์เก่า
- หลักสูตรด้านการเกษตร อาหาร และ ท่องเที่ยว หรืออื่นๆ ยังเป็นความต้องการของประเทศ
- ผู้ประกอบการเชื่อมั่นในชื่อเสียงด้านการผลิตบัณฑิตที่เป็นนักปฏิบัติ อดทน สู้งาน ของมหาวิทยาลัย
- นโยบายของประเทศมีเรื่องการพัฒนาด้านการเกษตรและยกระดับคุณภาพชีวิต
- ความต้องการอาชีพของคนในปัจจุบัน (การเกษตร)สามารถผลิตหลักสูตรระยะสั้นเพื่อตอบสนองความต้องการ

ด้านการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยี และการสร้างนวัตกรรม

- ความทันสมัยของยุคดิจิทัล
- สภาพเศรษฐกิจ และการระบาดของโรค covid19 ทำให้การดำเนินการมีอุปสรรค
- การพัฒนาการวิจัย เพื่อจัดตั้งบริษัท
- มีแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนงบประมาณเป็นจำนวนมาก
- ตั้งอยู่ในพื้นที่ใกล้การเกษตร และท่องเที่ยว จึงมีโจทย์ให้ทำวิจัยมาก

- โจทย์วิจัยด้านการเกษตร ความมั่นคงด้านอาหาร

ด้านการให้บริการวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- เครือข่ายความร่วมมือต่างๆ
- ชื่อเสียงด้านการบริการวิชาการเป็นที่ยอมรับของภาครัฐ เอกชน และเกษตรกร
- อยู่ใกล้พื้นที่ที่ต้องการพัฒนา
- ความต้องการด้านการเกษตรของสังคม

ด้านการบริหารจัดการ และความเป็นนานาชาติ

- ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการแทนคน

ข้อเสนอแนะหรือกลยุทธ์ "เพื่อใช้ประโยชน์จากปัจจัยภายนอกในการพัฒนามหาวิทยาลัย"

- พัฒนาและขยายฐานกลุ่มลูกค้าจากต่างชาติ เช่น จีน ไต้หวัน เพื่อให้มีเงินรายได้เพิ่มมากขึ้น
- การบริหารเครือข่าย เทคโนโลยี ระเบียบ ให้เอื้อต่อการทำงานด้านต่างๆ
- นำนโยบาย/ทิศทางการพัฒนาประเทศมาสู่การพัฒนาวิชาการด้านการเกษตรอย่างครบวงจร ตั้งแต่การปลูกการเลี้ยง ไปจนถึงการต่อยอดผลผลิตทางการเกษตรไปสู่สร้างนวัตกรรมใหม่ที่นำผลผลิตเกษตรมาต่อยอดผ่านกระบวนการวิจัย เพื่อนำไปสู่การทำอุตสาหกรรมเพื่อสร้างมูลค่าของผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งพัฒนากระบวนการ/ขั้นตอนนำผลการวิจัยนั้นไปสู่อุตสาหกรรมให้มีความรวดเร็วกว่าสถาบันอุดมศึกษาอื่น เพราะทุกอย่างคือการแข่งขันทางการตลาดทั้งสิ้น (ผู้ประกอบการจะตัดสินใจเลือกผลงานวิจัยที่นอกจากจะสามารถทำได้จริง ขายได้จริง มีแนวโน้มทางการตลาดในระยะยาวแล้ว ยังต้องสร้างสินค้าได้อย่างรวดเร็วตามความต้องการของผู้บริโภค นั่นคือ จะเลือกผลงานวิจัยที่สามารถติดต่อ และทำข้อตกลงได้เร็ว เพื่อการฉกฉวยความเป็นผู้นำในตลาดของตนเองด้วย)
- ส่งเสริมบุคลากรทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข
- สร้างทีมวิเคราะห้ ทีมพัฒนา เพื่อใช้โอกาส มาพัฒนามหาวิทยาลัย
- ควรมุ่งมั่นในการพัฒนาตามเป้าหมายอย่างจริงจัง
- ควรเร่งแก้จุดอ่อนของมหาวิทยาลัยก่อน

อุปสรรค (Threats)

ด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษาและการผลิตบัณฑิต

- การเปลี่ยนแปลงในทิศทางความต้องการในสาขาวิชาอย่างรวดเร็วตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่ได้พัฒนาขึ้น
- การแข่งขันด้านหลักสูตรมากขึ้น หากไม่เข้มแข็งและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/การบริหารจัดการที่ดี จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้การสอน คุณภาพหลักสูตร
- จำนวนการเกิดของประชากรน้อยลง
- คู่แข่งขันที่มีชื่อเสียงเปิดโอกาสทางการศึกษามากขึ้น โดยเพิ่มจำนวนรับมากขึ้น
- บริบทสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง อาทิเช่น จำนวนผู้ที่สนใจเรียนในระบบมหาวิทยาลัยน้อยลง
- โรคระบาด Covid-19 นักศึกษาไม่ได้ปฏิบัติงานจริง
- จำนวนคนในวัยเรียนลดลง

ด้านการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยี และการสร้างนวัตกรรม

- การระบาดของโรค covid19 ทำให้การดำเนินงานล่าช้า
- ด้านเศรษฐกิจที่ชะลอตัว
- นโยบายการพัฒนาประเทศที่ไม่ตรงกับบริบทของมหาวิทยาลัย
- สภาพเศรษฐกิจฝืดเคือง งบประมาณถูกตัด
- แหล่งงบประมาณวิจัยมีข้อจำกัดมากมาย

ด้านการให้บริการวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- ประชาชนแสวงหาแหล่งความรู้ได้หลากหลายมากขึ้น นอกเหนือจากการเข้ารับบริการจากมหาวิทยาลัย
- โรคระบาด Covid-19 ทำให้การดำเนินงานนอกพื้นที่ไม่ได้

ด้านการบริหารจัดการ และความเป็นนานาชาติ

- โรคระบาด Covid-19 ทำให้การดำเนินงานด้านนานาชาติติดขัด
- สภาวะเศรษฐกิจถดถอย รัฐตัดงบประมาณแผ่นดิน ให้พึ่งพาตัวเอง

ข้อเสนอแนะหรือกลยุทธ์ "เพื่อป้องกันและรับมือกับผลกระทบที่เกิดจากภัยคุกคามภายนอก"

- หลักสูตรระดับปริญญาตรีควรรองรับนักศึกษานานาชาติได้
- ต้องวิเคราะห์แนวโน้มในสาขาวิชาชีพต่างๆ อย่างสม่ำเสมอภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพื่อพัฒนาหลักสูตรใหม่ๆ และปิดหลักสูตรที่ไม่คุ้มค่า กำหนด

วิธีการกำกับติดตามในการทำงาน หรือมีมาตรการใดๆ ที่ใช้จริงทุกกรณี (กรณีที่ต้องทำงานที่บ้าน -กรณีจำเป็น-)

- ต้องวิเคราะห์สมรรถนะที่จำเป็นต่อการทำงานในทุกงานทุกตำแหน่ง และถ้าพบว่าบุคลากรใดมีผลการประเมินไม่ถึงเกณฑ์ต้องมีการดำเนินการต่อไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาหรือการโยกย้าย หรือการขึ้นเงินเดือน/ตำแหน่ง ไม่ควรใช้คุณธรรมมากจนเกินไปเพราะจะทำให้กลายเป็นภาระของผู้ร่วมงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
- ควรมีการวางแผนความเสี่ยงด้านโรคอุบัติใหม่ด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

ภาพมหาวิทยาลัยแม่โจ้เมื่อมีอายุครบ 100 ปี ในปี พ.ศ. 2577

- เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำทางด้านเกษตร GO ECo U
- สร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อภาคการเกษตร และมีความเป็นองค์กรที่ทันสมัยมากขึ้น
- ตัวเลข 100 ปี ไม่ใช่สิ่งสำคัญ ไม่ใช่จุดขายที่จะนำมาขายได้ในยุคปัจจุบัน มหาวิทยาลัยต้องปรับตัวให้ทันสมัย โดยมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองที่ชัดเจน
- ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ มีทิศทางที่ชัดเจน
- ใช้เทคโนโลยีช่วยในการเรียนการสอน และงานวิจัยมากขึ้น
- การพัฒนาทุกด้านอย่างยั่งยืน
- ไม่ต่างจากเดิมมากนักหากมหาวิทยาลัยยังคงแนวคิดและปรัชญาเดิมไว้เฉกเช่นเดียวกับ พ.ศ.2477 ต่างเพียงแค่สภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น
- เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ของคนทุกเพศทุกวัย (มีหลักสูตรระยะสั้น ระยะยาว สำหรับคนที่ต้องการเข้ามาศึกษาหาความรู้ทุกเพศทุกวัย)
- มีความเป็นสากล ขึ้น Ranking ด้านวิชาการ
- เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความโดดเด่นทางด้านการเกษตรสมัยใหม่ ตอบสนองประเทศ สังคม ชุมชน (สวนโนน นี้นัน เลิกทำดีกว่า) งานเชิงรุกไม่มีความคืบหน้าใดๆเลย

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

- ควรมี "ร้านอาหาร Cusine" ที่สามารถรองรับแขกทุกกลุ่มของมหาวิทยาลัย โดยใช้องค์ความรู้จากทุกคณะสำนัก ทั้งด้านการผลิต การบริการ การบริหารจัดการและการสร้างรายได้ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์การเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านการเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ จนถึงปลายน้ำได้

- อัตลักษณ์ความเป็นแม่โจ้ที่ปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ ที่ทุกคนมุ่งพัฒนาแม่โจ้อย่างจริงจัง ด้วยทีมผู้บริหาร บุคลากรที่มุ่งเป้าเพื่อพัฒนา
- เปิดมุมมองการบริหาร และยกเลิกการรับเข้าบุคลากรในรูปแบบพี่น้อง เครือญาติ และ ศิษย์เก่า
- ควรสื่อสารจุดมุ่งหมายที่มหาวิทยาลัยต้องการจะไป แสดงความก้าวหน้าในการดำเนินการ ให้บุคลากรทุกระดับทราบ เป็นประจำทุกปี เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อให้ไปถึงจุดหมายร่วมกัน
- เป็นมหาวิทยาลัยที่สวຍงามร่มรื่น ความเป็นวิชาการสูง นักศึกษามีความภูมิใจที่ได้เข้ามา เรียนและจบที่นี่ และมีบรรยากาศความเป็นนานาชาติ
- งบประมาณลดลง ควรมุ่งเน้นการหางบประมาณอย่างจริงจัง ให้เป็นรูปธรรม
- พัฒนาพื้นที่ภายในมหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งที่ต้องการของคนภายใน ภายนอก เช่น พัฒนาแหล่งศูนย์อาหารให้เป็นแหล่งครบวงจร(มีทุกธนาคาร มีทุกร้านค้าที่คนต้องการ ไม่เพียงเปิดเทอมมีคนมาใช้ ทำอย่างไรให้ปิดเทอมมีคนใช้บริการตลอดเวลา ควรไปดูงานที่ ม.อื่นๆ บ้าง เขาทำอย่างไร) หรือ ทำตลาดการเกษตรทุกสัปดาห์ งานเกษตรแม่โจ้ คน มาร่วมวันละเป็นหมื่นๆ แต่ถ้าไม่ทำวันเกษตร แต่เป็นวันธรรมดา ทำอย่างไรให้เป็นแหล่งที่ คนเข้ามาจำนวนมากๆ ค่าเช่าก็ไม่ควรเก็บแพง ในระยะเริ่มต้น เมื่อคนติด ตลาดติด แล้ว จึงหาทางปรับให้มีความเหมาะสม เป็นต้น
- คนภายนอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิ อย่าเอาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาร่วมทำงาน มหาวิทยาลัยจะไม่ พัฒนา
- ผลิตและพัฒนาสินค้าเกษตรให้ตรงความต้องการ และมีรูปแบบสมัยใหม่เพื่อจำหน่ายให้ เกิดรายได้
- ระบบการประเมินต้องดี บุคลากรที่ไม่จำเป็นหรือไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ควรต่อสัญญา ให้ บุคลากรทำงานให้คุ้มค่ากับงบประมาณ (สร้างจิตสำนึกด้วย)

งานหนัก ใจไม่เหนื่อย จ. ส.

 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ : Maejo University

63 หมู่ 4 ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ 50290

โทรศัพท์ : 0 5387 3000 โทรสาร : 0 5387 3015

63 Moo 4 Nonghan Sub-District,

Sansai District, Chiangmai 50290

Tel. : 66 5387 3000 Fax. : 66 5387 3015